

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 31 sierpnia 2021 r.

Poz. 1598

USTAWA

z dnia 8 lipca 2021 r.

o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw^{1), 2)}

¹⁾ Niniejsza ustawa:

1) służy stosowaniu:

- rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 208 z 02.08.2013, str. 68, Dz. Urz. UE L 321 z 30.11.2013, str. 6, Dz. Urz. UE L 11 z 17.01.2015, str. 37, Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 153, Dz. Urz. UE L 20 z 25.01.2017, str. 4, Dz. Urz. UE L 310 z 25.11.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 27, Dz. Urz. UE L 347 z 28.12.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 111 z 25.04.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 183 z 09.07.2019, str. 14, Dz. Urz. UE L 314 z 05.12.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 328 z 18.12.2019, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 204 z 26.06.2020, str. 4),
- rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2019/876 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wskaźnika dźwigni, wskaźnika stabilnego finansowania netto, wymogów w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, ryzyka kredytowego kontrahenta, ryzyka rynkowego, ekspozycji wobec kontrahentów centralnych, ekspozycji wobec przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, dużych ekspozycji, wymogów dotyczących sprawozdawczości i ujawniania informacji, a także rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 183 z 09.07.2019, str. 14, Dz. Urz. UE L 204 z 26.06.2020, str. 4 oraz Dz. Urz. UE L 65 z 25.02.2021, str. 70);

2) uzupełnia wdrożenie:

- dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 149, Dz. Urz. UE L 212 z 18.07.2014, str. 47 oraz Dz. Urz. UE L 309 z 30.10.2014, str. 37),
- dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającej ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 190, Dz. Urz. UE L 349 z 05.12.2014, str. 68, Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 96, Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 296, Dz. Urz. UE L 203 z 01.08.2019, str. 10, Dz. Urz. UE L 314 z 05.12.2019, str. 64, Dz. Urz. UE L 328 z 18.12.2019, str. 29 oraz Dz. Urz. UE L 22 z 22.01.2021, str. 1);

3) wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/879 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniającą dyrektywę 2014/59/UE w odniesieniu do zdolności do pokrycia strat i dokapitalizowania instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz dyrektywę 98/26/WE (Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 296 oraz Dz. Urz. UE L 283 z 31.08.2020, str. 2).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, ustawę z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami, ustawę z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej, ustawę z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, ustawę z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe, ustawę z dnia 14 marca 2003 r. o Banku Gospodarstwa Krajowego, ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, ustawę z dnia 2 kwietnia 2004 r. o niektórych zabezpieczeniach finansowych, ustawę z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, ustawę z dnia 12 lutego 2009 r. o udzielaniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym, ustawę z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej, ustawę z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, ustawę z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym, ustawę z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym, ustawę z dnia 15 grudnia 2016 r. o Prokuraturze Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, ustawę z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym, ustawę z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych oraz ustawę z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych.

Art. 1. W ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2020 r. poz. 842 oraz z 2021 r. poz. 680, 1177 i 1535) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2:
  - a) po pkt 2a dodaje się pkt 2b w brzmieniu:

„2b) CCP – CCP, o którym mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia nr 648/2012;”
  - b) po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu:

„8a) działanie w ramach przymusowej restrukturyzacji – podjęcie przez Fundusz decyzji o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji, o której mowa w art. 101 ust. 7 lub art. 102 ust. 1, zastosowanie co najmniej jednego z instrumentów przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 110, lub wykonanie przez Fundusz uprawnienia w przymusowej restrukturyzacji;”
  - c) po pkt 17 dodaje się pkt 17a w brzmieniu:

„17a) globalna instytucja o znaczeniu systemowym – jednostkę, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 133 rozporządzenia nr 575/2013;”
  - d) pkt 19 otrzymuje brzmienie:

„19) grupa – podmiot dominujący oraz podmioty zależne, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia nr 575/2013;”
  - e) po pkt 19 dodaje się pkt 19a w brzmieniu:

„19a) grupa podlegająca przymusowej restrukturyzacji:

    - a) podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji oraz jego podmioty zależne, o ile żaden z tych podmiotów zależnych:
      - nie jest podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji,
      - nie jest podmiotem zależnym innych podmiotów podlegających przymusowej restrukturyzacji,
      - nie jest podmiotem mającym siedzibę w państwie trzecim, który zgodnie z planem przymusowej restrukturyzacji nie wchodzi w skład grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, ani nie jest podmiotem zależnym tego podmiotu mającego siedzibę w państwie trzecim, albo
    - b) organ centralny, bank lub instytucję kredytową trwale powiązane z organem centralnym, a także ich podmioty zależne, w przypadku gdy organ centralny lub co najmniej jeden bank lub jedna instytucja kredytowa jest podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji;”
  - f) po pkt 22 dodaje się pkt 22a w brzmieniu:

„22a) instrumenty dodatkowe w Tier I – instrumenty kapitałowe spełniające warunki określone w art. 52 ust. 1 rozporządzenia nr 575/2013;”
  - g) po pkt 23 dodaje się pkt 23a i 23b w brzmieniu:

„23a) instrumenty w kapitale podstawowym Tier I – instrumenty kapitałowe spełniające warunki określone w art. 28 ust. 1–4, art. 29 ust. 1–5 lub art. 31 ust. 1 rozporządzenia nr 575/2013;

23b) instrumenty w Tier II – instrumenty kapitałowe lub pożyczki podporządkowane, spełniające warunki określone w art. 63 rozporządzenia nr 575/2013;”
  - h) po pkt 27 dodaje się pkt 27a i 27b w brzmieniu:

„27a) istotny podmiot zależny – istotną jednostkę zależną, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 135 rozporządzenia nr 575/2013;

27b) kapitał podstawowy Tier I – kapitał podstawowy Tier I obliczony zgodnie z art. 50 rozporządzenia nr 575/2013;”
  - i) uchyla się pkt 32,
  - j) po pkt 33 dodaje się pkt 33a i 33b w brzmieniu:

„33a) krajowy podmiot zależny – podmiot zależny mający siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

33b) łączna kwota ekspozycji na ryzyko – kwotę obliczoną zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia nr 575/2013;”

- k) po pkt 36 dodaje się pkt 36a w brzmieniu:
„36a) organ centralny – podmiot, o którym mowa w art. 10 ust. 1 rozporządzenia nr 575/2013;”;
- l) po pkt 39 dodaje się pkt 39a w brzmieniu:
„39a) podmiot dominujący – podmiot, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 15 lit. a rozporządzenia nr 575/2013;”;
- m) po pkt 41 dodaje się pkt 41a w brzmieniu:
„41a) podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji:
a) bank, instytucję kredytową lub firmę inwestycyjną, które nie są częścią grupy objętej nadzorem skonsolidowanym zgodnie z przepisami państwa członkowskiego, wobec których w planie przymusowej restrukturyzacji opracowanym zgodnie z art. 73 przewidziano działanie w ramach przymusowej restrukturyzacji,
b) osobę prawną mającą siedzibę w państwie członkowskim, która została wskazana w planie przymusowej restrukturyzacji opracowanym zgodnie z art. 77 ust. 2 lub grupowym planie przymusowej restrukturyzacji opracowanym zgodnie z art. 74 ust. 1 jako podmiot, wobec którego przewidziano działanie w ramach przymusowej restrukturyzacji;”;
- n) w pkt 43:
– w lit. a po wyrazie „administratora” dodaje się przecinek i wyrazy „zastępcę administratora”,
– w lit. c po wyrazie „administratora” dodaje się przecinek i wyrazy „zastępcę administratora”,
- o) pkt 45 otrzymuje brzmienie:
„45) podmiot zależny:
a) podmiot, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia nr 575/2013,
b) bank lub instytucję kredytową trwale powiązane z organem centralnym, organ centralny oraz ich podmioty zależne, w zakresie, w jakim do grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, o której mowa w pkt 19a lit. b, stosuje się przepisy art. 70–72, art. 82, art. 91–95, art. 97–99, art. 132–134, z uwzględnieniem sposobu, w jaki spełniają wymogi określone w art. 98 ust. 2a, oraz przepis art. 141n ustawy – Prawo bankowe;”;
- p) po pkt 47 dodaje się pkt 47a w brzmieniu:
„47a) podporządkowane instrumenty kwalifikowalne – instrumenty spełniające kryteria określone w art. 72a rozporządzenia nr 575/2013, z wyłączeniem instrumentów, o których mowa w art. 72b ust. 3–5 tego rozporządzenia;”;
- q) pkt 66 i 67 otrzymują brzmienie:
„66) środki na finansowanie przymusowej restrukturyzacji banków i firm inwestycyjnych – środki funduszu przymusowej restrukturyzacji banków do wykorzystania na ten cel;
67) środki na finansowanie przymusowej restrukturyzacji kas – środki funduszu przymusowej restrukturyzacji kas do wykorzystania na ten cel;”;
- r) pkt 69 i 70 otrzymują brzmienie:
„69) środki systemu gwarantowania depozytów w bankach – środki funduszu gwarancyjnego banków do wykorzystania oraz funduszu statutowego, po pomniejszeniu o wartość rzeczowych aktywów trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych;
70) środki systemu gwarantowania depozytów w kasach – środki funduszu gwarancyjnego kas do wykorzystania;”;
- s) po pkt 74a dodaje się pkt 74b w brzmieniu:
„74b) ustawa o nadzorze makroostrożnościowym – ustawę z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 140, 680 i 1598);”;
- t) po pkt 88 dodaje się pkt 88a w brzmieniu:
„88a) wymóg połączonego bufora – wymóg, o którym mowa w art. 55 ust. 4 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym;”;

u) po pkt 90 dodaje się pkt 90a i 90b w brzmieniu:

„90a) zobowiązania kwalifikowalne – zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji, które spełniają warunki określone w art. 97a–97g lub art. 98 ust. 21 pkt 1, oraz instrumenty w Tier II, o których mowa w art. 72a ust. 1 lit. b rozporządzenia nr 575/2013;

90b) zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji – zobowiązania i instrumenty kapitałowe, które nie kwalifikują się do instrumentów w kapitale podstawowym Tier I, instrumentów dodatkowych w Tier I lub instrumentów w Tier II podmiotu, o którym mowa w art. 64 pkt 2, i które nie są wyłączone z umorzenia lub konwersji zobowiązań na podstawie art. 206 ust. 1;”;

2) w art. 5 w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) przygotowywanie, przegląd i aktualizacja planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji;”;

3) w art. 6:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Osoby pełniące funkcje w organach Funduszu i pracownicy Funduszu nie mogą podejmować działań, które mogłyby wywołać podejrzenie o ich stronniczość, w szczególności:

1) nabywać, zbywać i posiadać akcji lub udziałów:

a) podmiotu krajowego,

b) podmiotu dominującego w stosunku do podmiotu krajowego lub podmiotu zależnego podmiotu krajowego,

c) podmiotu powiązanego z podmiotem, o którym mowa w lit. a lub b, przez pozostawanie z podmiotem w tej samej grupie;

2) nabywać, zbywać i posiadać obligacji emitowanych przez podmiot, o którym mowa w pkt 1, lub Kasę Krajową;

3) nabywać, zbywać i posiadać instrumentów finansowych, których emitentem jest podmiot krajowy, oraz instrumentów pochodnych, których instrumentem bazowym są papiery wartościowe emitowane przez podmiot, o którym mowa w pkt 1, lub Kasę Krajową;

4) pełnić funkcji w podmiocie, o którym mowa w pkt 1, lub Kasie Krajowej lub podejmować zatrudnienia w podmiocie, o którym mowa w pkt 1, lub Kasie Krajowej, na podstawie umowy o pracę albo świadczyć w nich pracy na podstawie umowy zlecenia, umowy o dzieło, umowy agencyjnej albo innej umowy o podobnym charakterze.”;

b) dodaje się ust. 3–5 w brzmieniu:

„3. Osoby pełniące funkcje w organach Funduszu i pracownicy Funduszu mogą:

1) podejmować zatrudnienie w instytucji pomostowej lub pełnić funkcję w organach instytucji pomostowej;

2) podejmować zatrudnienie w podmiocie zarządzającym aktywami lub pełnić funkcję w jego organach;

3) podejmować zatrudnienie w podmiocie w restrukturyzacji lub podmiocie powiązanym z podmiotem w restrukturyzacji przez pozostawanie z tym podmiotem w relacjach, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 14–16 ustawy – Prawo bankowe, lub pozostawanie z tym podmiotem w tej samej grupie;

4) pełnić funkcję w organach podmiotów, o których mowa w pkt 3.

4. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do:

1) udziałów obowiązkowych w kasie w związku z gromadzeniem w niej środków pieniężnych, otrzymanymi pożyczkami lub kredytami, przeprowadzanymi w niej rozliczeniami finansowymi oraz zawieranymi za pośrednictwem kasy umowami ubezpieczenia na zasadach określonych w ustawie z dnia 15 grudnia 2017 r. o dystrybucji ubezpieczeń (Dz. U. z 2019 r. poz. 1881);

2) papierów wartościowych emitowanych przez Skarb Państwa;

3) papierów wartościowych emitowanych, poręczonych lub gwarantowanych przez rządy lub banki centralne państw członkowskich lub państw będących członkami Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju;

4) jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych w rozumieniu ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 605 i 1595).

5. Członkowie Rady Funduszu, członkowie Zarządu Funduszu oraz pracownicy Funduszu są obowiązani dostosować się do wymagań, o których mowa w ust. 2, w terminie 7 miesięcy odpowiednio od dnia objęcia mandatu członka Rady Funduszu lub członka Zarządu Funduszu, lub nawiązania stosunku pracy.”;

- 4) w art. 8:
- a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i w tym ust. w pkt 9 lit. i otrzymuje brzmienie:
    - „i) zmniejszenia częstotliwości przeglądów planów przymusowej restrukturyzacji dla niektórych podmiotów i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji,”
  - b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
    - „2. Rada Funduszu może upoważnić Zarząd Funduszu do podjęcia decyzji w sprawie zwrotnego przekazania środków między funduszami własnymi w przypadkach określonych przez Radę Funduszu.”
- 5) w art. 11:
- a) w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
    - „4) składanie wniosków do Rady Funduszu w sprawach, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 5–10 i 13;”
  - b) w ust. 4:
    - pkt 2 otrzymuje brzmienie:
      - „2) umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych,”
    - po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:
      - „4a) nałożenia na podmiot lub jego instytucję dominującą obowiązku wyemitowania nowych praw udziałowych,”
    - pkt 5 otrzymuje brzmienie:
      - „5) ustanowienia i odwołania administratora lub zastępcy administratora,”
    - po pkt 9 dodaje się pkt 9a w brzmieniu:
      - „9a) zawieszenia wykonania zobowiązań do płatności lub dostawy, o którym mowa w art. 144a ust. 1,”
    - pkt 16 otrzymuje brzmienie:
      - „16) nałożenia przez Fundusz kary pieniężnej, o której mowa w art. 79 ust. 1, art. 95 ust. 6 lub art. 337a ust. 1,”
    - w pkt 26 dodaje się przecinek i dodaje się pkt 27–29 w brzmieniu:
      - „27) nałożenia zakazu wypłaty zysków powyżej maksymalnej kwoty podlegającej wypłacie, o którym mowa w art. 96a ust. 2,
      - 28) uchylenia zakazu wypłaty zysków powyżej maksymalnej kwoty podlegającej wypłacie, o którym mowa w art. 96a ust. 2,
      - 29) związanych z zastosowaniem rządowych instrumentów stabilizacji finansowej, o których mowa w rozdziale 3a ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 124, z 2019 r. poz. 1798 oraz z 2021 r. poz. 1598)”
  - c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
    - „5. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do decyzji, o których mowa w ust. 4 pkt 1–15 oraz pkt 17–29, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735 i 1491), zwanej dalej „Kodeksem postępowania administracyjnego”, z wyłączeniem art. 9, art. 10, art. 13, art. 31, art. 35 § 2–5, art. 36–38, art. 39¹, art. 46 § 3–9, art. 48, art. 49, art. 61 § 4, art. 66a, art. 73, art. 78, art. 79, art. 81, art. 89–96, art. 105 § 2, art. 106, art. 109 i art. 127–140 tej ustawy.”
  - d) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:
    - „5a. Sprawy w przedmiocie wydania decyzji, o których mowa w ust. 4, Fundusz załatwia bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia wszczęcia postępowania, a w sprawach szczególnie skomplikowanych – nie później niż w terminie roku od dnia wszczęcia postępowania.”
  - e) dodaje się ust. 10 w brzmieniu:
    - „10. W sprawach dotyczących informacji publicznej Zarząd Funduszu może upoważnić Prezesa, Zastępcę Prezesa, innych członków Zarządu lub pracowników Funduszu do wydawania decyzji administracyjnych.”

- 6) w art. 24:
- a) w ust. 3 w pkt 1 uchyla się lit. b,
  - b) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Jeżeli środki deponenta objęte ochroną gwarancyjną, w wyniku zastosowania instrumentu przejęcia przedsiębiorstwa lub instrumentu instytucji pomostowej, zostały przeniesione do innego podmiotu albo do instytucji pomostowej, deponentowi nie przysługują roszczenia z tytułu gwarancji w odniesieniu do pozostałych środków zgromadzonych na rachunkach w podmiocie w restrukturyzacji, o ile na dzień określony w decyzji, na podstawie której następuje to przeniesienie, wartość środków przeniesionych odpowiada limitowi, o którym mowa w ust. 1, 3 lub 4, albo jest od niego wyższa.”,
  - c) dodaje się ust. 10 w brzmieniu:

„10. W przypadku, o którym mowa w ust. 9, do obliczenia wartości euro w złotych przyjmuje się kurs średni ogłaszany przez Narodowy Bank Polski z dnia określonego w decyzji Funduszu o zastosowaniu instrumentu przejęcia przedsiębiorstwa lub instrumentu instytucji pomostowej, a w przypadku braku takiego określenia – z dnia wszczęcia przymusowej restrukturyzacji.”;
- 7) art. 31 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 31. Za wdrożenie i utrzymywanie prawidłowo funkcjonującego systemu wyliczania, zgodność danych, o których mowa w art. 29 ust. 2, z saldami kont księgi głównej i ksiąg pomocniczych oraz przekazywanie Funduszowi tych danych jest odpowiedzialny podmiot uprawniony do reprezentacji.”;
- 8) w art. 47:
- a) w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) kwoty środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty, o których mowa w art. 56 ust. 1 i art. 57 ust. 1, które podmioty objęte systemem gwarantowania są obowiązane przekazać Funduszowi, ze wskazaniem tych podmiotów.”,
  - b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Treść uchwały, o której mowa w ust. 1, Fundusz podaje do publicznej wiadomości na swojej stronie internetowej lub w drodze ogłoszenia w dzienniku o zasięgu ogólnokrajowym oraz przekazuje podmiotom objętym systemem gwarantowania obowiązanych do przekazania środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty, podmiotowi, za którego pośrednictwem będą realizowane wypłaty środków gwarantowanych, i podmiotowi, w stosunku do którego nastąpiło spełnienie warunku gwarancji, w celu udostępnienia treści uchwały w placówkach podmiotu.”;
- 9) w art. 56 uchyla się ust. 2;
- 10) w art. 57 uchyla się ust. 2;
- 11) w dziale III tytuł rozdziału 2 otrzymuje brzmienie:
- „Umorzenie lub konwersja instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych”;
- 12) w art. 70:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Fundusz może dokonać umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych:

    - 1) niezależnie od działania w ramach przymusowej restrukturyzacji, bez podejmowania decyzji o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji, albo
    - 2) w ramach przymusowej restrukturyzacji, łącznie z jednym lub kilkoma instrumentami, o których mowa w art. 110 ust. 1.”,
  - b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zaistniały warunki, o których mowa w art. 101 ust. 7–9, lub okoliczności, o których mowa w art. 102 ust. 1 lub 4, lub”,
  - c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Fundusz dokonuje umorzenia lub konwersji zobowiązań kwalifikowalnych w przypadku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli:

    - 1) zostały spełnione warunki określone w ust. 2 pkt 1 i 3;
    - 2) zobowiązania kwalifikowalne spełniają warunki, o których mowa w art. 98 ust. 21 pkt 1.

2b. W przypadku umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych kwotę, która uległa obniżeniu w wyniku tego umorzenia lub konwersji, uwzględnia się przy ustalaniu progów określonych w art. 274 i art. 275 pkt 1 oraz określonych w art. 19a ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej.”,

d) ust. 5–7 otrzymują brzmienie:

„5. Fundusz dokonuje umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, jeżeli te instrumenty lub zobowiązania są zaliczane do funduszy własnych lub zobowiązań kwalifikowalnych krajowego podmiotu dominującego na poziomie indywidualnym i skonsolidowanym, a w opinii Funduszu bez dokonania umorzenia lub konwersji tych instrumentów lub zobowiązań grupa będzie zagrożona upadłością.

6. W przypadku gdy instrumenty kapitałowe lub zobowiązania kwalifikowalne są zaliczane do funduszy własnych lub zobowiązań kwalifikowalnych podmiotu zależnego od krajowego podmiotu dominującego na poziomie indywidualnym oraz do funduszy własnych lub zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie skonsolidowanym, Fundusz może uzgodnić z właściwym organem przymusowej restrukturyzacji lub właściwym organem nadzoru dla podmiotu zależnego umorzenie lub konwersję tych instrumentów lub zobowiązań przez ten organ, jeżeli w opinii Funduszu i tego organu bez umorzenia lub konwersji tych instrumentów lub zobowiązań grupa będzie zagrożona upadłością.

7. W przypadku gdy instrumenty kapitałowe lub zobowiązania kwalifikowalne są zaliczane do funduszy własnych lub zobowiązań kwalifikowalnych krajowego podmiotu zależnego od unijnej instytucji dominującej na poziomie indywidualnym oraz do funduszy własnych lub zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie skonsolidowanym, Fundusz może uzgodnić z właściwym organem przymusowej restrukturyzacji dla grupy lub właściwym organem nadzoru dla grupy dokonanie umorzenia lub konwersji tych instrumentów lub zobowiązań, jeżeli w opinii Funduszu i tego organu bez umorzenia lub konwersji tych instrumentów lub zobowiązań grupa będzie zagrożona upadłością.”,

e) ust. 9 i 10 otrzymują brzmienie:

„9. W przypadkach, o których mowa w ust. 6 i 7, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji lub właściwe organy nadzoru uwzględniają wpływ umorzenia lub konwersji instrumentu kapitałowego lub zobowiązania kwalifikowalnego na stabilność finansową państw, w których podmioty grupy prowadzą działalność.

10. Podejmując decyzje, o których mowa w ust. 6 i 7, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji lub właściwe organy nadzoru ustalają, czy jest możliwe podjęcie działań innych niż umorzenie lub konwersja instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, w szczególności zastosowanie nadzorczych instrumentów wczesnej interwencji lub wsparcia kapitałowego od podmiotu dominującego, a jeżeli takie działania są możliwe, czy mogą zostać łatwo podjęte i czy jest prawdopodobne, że w rozsądnym czasie usuną zagrożenie upadłością.”,

f) ust. 12 i 13 otrzymują brzmienie:

„12. Przed dokonaniem umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w ust. 2, 2a, 5 i 6, Fundusz zapewnia przeprowadzenie oszacowania, o którym mowa w art. 137 ust. 2 lub 3, w celu określenia kwoty strat do pokrycia oraz niezbędnej kwoty konwersji, w celu rekapitalizacji podmiotu lub grupy.

13. W przypadkach, o których mowa w ust. 6 i 7, umorzenie lub konwersja instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych podmiotu zależnego nie mogą być dokonane w stopniu wyższym niż umorzenie lub konwersja podobnych instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych podmiotu dominującego.”;

13) po art. 70 dodaje się art. 70a i art. 70b w brzmieniu:

„Art. 70a. 1. W przypadku podmiotów działających w formie spółki kapitałowej decyzja w przedmiocie umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych zawiera:

- 1) wskazanie kwoty, o jaką kapitał zakładowy ma zostać obniżony, a w przypadku gdy instrumenty kapitałowe lub zobowiązania kwalifikowalne podlegają konwersji na udziały lub akcje, które są ustanawiane lub emitowane na podstawie decyzji Funduszu, sumy, o jaką kapitał zakładowy ma zostać podwyższony;
- 2) wskazanie liczby, serii i numeru lub innego oznaczenia instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych podlegających umorzeniu lub konwersji, a w przypadku posiadania przez te instrumenty lub zobowiązania odrębnego oznaczenia, o którym mowa w art. 55 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, również wskazanie tego oznaczenia;
- 3) wskazanie liczby, serii, numeru oraz wartości nominalnej nowo ustanowionych udziałów lub wyemitowanych akcji lub wartości, o którą następuje podwyższenie wartości nominalnej udziałów lub akcji już istniejących;

- 4) oznaczenie, czy akcje powstałe wskutek konwersji są imienne, czy na okaziciela;
- 5) wskazanie osób, które obejmują akcje lub udziały w podwyższonym kapitale zakładowym lub na rzecz których następuje emisja akcji lub ustanowienie udziałów, w tym przez wskazanie instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, których posiadacze są uprawnieni do objęcia takich akcji lub udziałów;
- 6) określenie, że objęcie akcji lub udziałów w podwyższonym kapitale zakładowym następuje z wyłączeniem prawa pierwszeństwa lub prawa poboru;
- 7) określenie ceny emisyjnej nowych akcji albo ceny obejmowanych udziałów;
- 8) wskazanie daty, od której powstałe w wyniku konwersji akcje lub udziały będą uczestniczyć w dywidendzie;
- 9) sposób pozwalający na identyfikację instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych podlegających umorzeniu – w przypadku gdy określona w tej decyzji liczba lub wartość umarzanych instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych jest mniejsza niż liczba lub wartość tych instrumentów lub zobowiązań oznaczonych odrębnym oznaczeniem, o którym mowa w art. 55 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, zastępuje określone w ustawie z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1526 i 2320), zwanej dalej „Kodeksem spółek handlowych”, ustawie – Prawo bankowe oraz statucie lub umowie spółki czynności związane z obniżeniem lub podwyższeniem kapitału zakładowego, pokryciem straty, przystąpieniem do spółki, objęciem udziałów lub akcji, wniesieniem wkładu oraz zmianą statutu lub umowy spółki.

3. Instrumenty kapitałowe oraz zobowiązania kwalifikowalne wskazane w decyzji, o której mowa w ust. 1, stanowiące instrumenty finansowe rejestrowane w depozycie papierów wartościowych, umarza się lub konwertuje według stanu na koniec dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 1, lub informacja o tej decyzji została zamieszczona na stronie internetowej Funduszu. Dzień zamieszczenia decyzji lub informacji o decyzji na stronie internetowej Funduszu jest dniem ustalenia osób uprawnionych z umarzanych lub konwertowanych instrumentów finansowych. Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych Spółka Akcyjna dokonuje rozrachunku transakcji w instrumentach finansowych będących przedmiotem umorzenia lub konwersji do końca dnia, w którym decyzja lub informacja o decyzji została zamieszczona na stronie internetowej Funduszu, a wszystkie wprowadzone do systemu rozrachunku zlecenia rozrachunku dotyczące nierozrachowanych transakcji w tych instrumentach finansowych tracą ważność z końcem tego dnia.

4. Zamieszczenie decyzji, o której mowa w ust. 1, lub informacji o tej decyzji na stronie internetowej Funduszu zastępuje przekazanie odpisu decyzji:

- 1) akcjonariuszom lub wspólnikom, którzy na podstawie tej decyzji objęli akcje lub udziały w podwyższonym kapitale zakładowym;
- 2) akcjonariuszom lub wspólnikom, których akcje lub udziały zostały umorzone na podstawie tej decyzji;
- 3) obligatariuszom lub posiadaczom innych instrumentów kapitałowych lub finansowych, które podlegają umorzeniu albo konwersji na podstawie tej decyzji.

5. Fundusz, w celu ujawnienia w Krajowym Rejestrze Sądowym obniżenia lub podwyższenia kapitału zakładowego spółki, niezwłocznie informuje o wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 1, właściwy sąd rejestrowy, przekazując mu odpis tej decyzji bez oszacowania i uzasadnienia, z uwzględnieniem obowiązku dochowania tajemnic, o których mowa w art. 320 ust. 2, oraz tajemnic, o których mowa w art. 104 ustawy – Prawo bankowe, art. 9e ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych i art. 147 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

6. Odpis decyzji, o której mowa w ust. 1, stanowi podstawę wpisu obniżenia lub podwyższenia kapitału zakładowego spółki do Krajowego Rejestru Sądowego. Podwyższenie albo obniżenie kapitału zakładowego spółki następuje z chwilą doręczenia decyzji Funduszu podmiotowi, o którym mowa w ust. 1.

7. W przypadku gdy instrumenty będące przedmiotem umorzenia lub powstałe w wyniku konwersji podlegają zarejestrowaniu w depozycie papierów wartościowych albo w rejestrze akcjonariuszy, Fundusz niezwłocznie informuje Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych Spółkę Akcyjną albo podmiot prowadzący rejestr akcjonariuszy o wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 1, przekazując mu odpis tej decyzji w zakresie niezbędnym do ujawnienia umorzenia akcji w depozycie papierów wartościowych albo w rejestrze akcjonariuszy albo w celu rejestracji odpowiednio w depozycie papierów wartościowych albo w rejestrze akcjonariuszy akcji wyemitowanych w ramach podwyższenia kapitału zakładowego spółki.

Art. 70b. 1. W przypadku banków spółdzielczych i kas decyzja w przedmiocie umorzenia instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych zawiera:

- 1) kwotę, o jaką fundusze zaliczane do funduszy własnych mają zostać obniżone;
- 2) wskazanie instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych podlegających umorzeniu, ich liczby oraz wartości nominalnej albo wartości, o którą następuje obniżenie wartości nominalnej tych instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, zastępuje określone w ustawie o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ustawie z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze (Dz. U. z 2021 r. poz. 648), ustawie – Prawo bankowe, ustawie o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych oraz statucie banku spółdzielczego lub kasy czynności związane z obniżeniem funduszy własnych, umorzeniem udziałów oraz pokryciem straty.

3. Umorzenie wszystkich udziałów członkowskich posiadanych przez członka powoduje ustanie członkostwa w spółdzielni.

4. Zamieszczenie decyzji, o której mowa w ust. 1, lub informacji o tej decyzji na stronie internetowej Funduszu zastępuje przekazanie odpisu decyzji:

- 1) członkom banku spółdzielczego albo kasy, których udziały zostały umorzone na podstawie tej decyzji;
- 2) obligatariuszom lub posiadaczom innych instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, które zostały umorzone na podstawie tej decyzji.”;

14) art. 71 otrzymuje brzmienie:

„Art. 71. 1. Jeżeli instrumenty kapitałowe lub zobowiązania kwalifikowalne są zaliczane do funduszy własnych krajowego podmiotu zależnego na poziomie indywidualnym oraz do funduszy własnych na poziomie skonsolidowanym, Fundusz, po otrzymaniu informacji, o której mowa w art. 101 ust. 1, w terminie jednego dnia, powiadamia o otrzymaniu tej informacji właściwy organ nadzoru sprawujący nadzór skonsolidowany, właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla grupy oraz właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów należących do tej samej grupy, które nabyły instrumenty kapitałowe lub zobowiązania kwalifikowalne, lub które są podmiotami dominującymi wobec podmiotów, które nabyły instrumenty kapitałowe lub zobowiązania kwalifikowalne.

2. Jeżeli instrumenty kapitałowe lub zobowiązania kwalifikowalne są zaliczane do funduszy własnych podmiotu zależnego od krajowego podmiotu dominującego na poziomie indywidualnym oraz do funduszy własnych na poziomie skonsolidowanym, Fundusz, po otrzymaniu informacji, o której mowa w art. 101 ust. 1, niezwłocznie powiadamia o otrzymaniu tej informacji właściwy organ nadzoru, właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu oraz właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów należących do tej samej grupy, które wyemitowały instrumenty kapitałowe lub zobowiązania kwalifikowalne, lub które są podmiotami dominującymi wobec podmiotów, które wyemitowały instrumenty kapitałowe lub zobowiązania kwalifikowalne.”;

15) w art. 72:

a) ust. 1–5 otrzymują brzmienie:

„1. Fundusz dokonuje umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych w następującej kolejności i w następujący sposób:

- 1) instrumenty w kapitale podstawowym Tier I – do wysokości strat podmiotu w restrukturyzacji;
- 2) instrumenty dodatkowe w Tier I – w kwocie niezbędnej do spełnienia warunków prowadzenia działalności, a w przypadku, o którym mowa w art. 70 ust. 1 pkt 2, do osiągnięcia celów przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 66;
- 3) instrumenty w Tier II – w kwocie niezbędnej do spełnienia warunków prowadzenia działalności, a w przypadku, o którym mowa w art. 70 ust. 1 pkt 2, do osiągnięcia celów przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 66;
- 4) zobowiązania kwalifikowalne – w kwocie niezbędnej do osiągnięcia celów przymusowej restrukturyzacji albo do wysokości maksymalnej umożliwiającej pokrywanie strat przez odpowiednie zobowiązania kwalifikowalne, w zależności od tego, która z tych kwot jest niższa.

2. Umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w ust. 1 pkt 2–4, dokonuje się w kolejności odwrotnej do kolejności zaspokajania należności, o której mowa w art. 440 ust. 2 ustawy – Prawo upadłościowe.

3. W przypadku umorzenia instrumentu kapitałowego lub zobowiązania kwalifikowalnego:

- 1) korekta kwoty umorzenia może nastąpić wyłącznie w przypadku, o którym mowa w art. 138 ust. 3 pkt 1;
  - 2) nie istnieje ani nie powstaje zobowiązanie wobec dotychczasowego posiadacza instrumentu kapitałowego lub zobowiązania kwalifikowalnego poza zobowiązaniami, które istniały przed dniem umorzenia, z wyjątkiem roszczenia o odszkodowanie, które może powstać w wyniku stwierdzenia wydania decyzji o umorzeniu z naruszeniem prawa;
  - 3) nie przysługuje roszczenie o odszkodowanie inne niż roszczenie uzupełniające, o którym mowa w art. 242.
4. Fundusz dokonuje konwersji instrumentów, o których mowa w ust. 1 pkt 2–4, na instrumenty, o których mowa w ust. 1 pkt 1.

5. W celu dokonania umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych Fundusz może nałożyć na podmiot obowiązek emisji instrumentów, o których mowa w ust. 1 pkt 1, na rzecz posiadaczy instrumentów, o których mowa w ust. 1 pkt 2–4.”

b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Przepisy art. 204, art. 205, art. 208–211 i art. 217–222 stosuje się odpowiednio.”

c) dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. W przypadku umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w art. 70 ust. 1 pkt 1, przepisy art. 109 ust. 1–5 stosuje się odpowiednio.”

16) w art. 73 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Fundusz może uwzględnić w planie przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu krajowego także podmioty inne niż podmiot, dla którego jest sporządzany plan przymusowej restrukturyzacji, działające w tej samej grupie i powiązane z nim gospodarczo lub finansowo.”

17) w art. 75 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku gdy w skład grupy krajowego podmiotu dominującego wchodzi więcej niż jedna grupa podlegająca przymusowej restrukturyzacji, opis możliwych działań w ramach przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 82 ust. 3 pkt 1a, uwzględnia się we wspólnej decyzji, o której mowa w ust. 1.”

18) w art. 77:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. W celu opracowania grupowego planu przymusowej restrukturyzacji grup, w których podmiot krajowy jest podmiotem zależnym albo oddział podmiotu grupy działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest istotnym oddziałem, dokonania przeglądu takiego planu i, w razie potrzeby, jego aktualizacji Fundusz współpracuje z właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji. Przepis art. 75 ust. 7 stosuje się odpowiednio.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli w terminie 4 miesięcy od dnia przekazania przez właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla grupy informacji niezbędnych do opracowania grupowego planu przymusowej restrukturyzacji Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji nie przyjmą grupowego planu przymusowej restrukturyzacji z powodu wyrażenia przez Fundusz sprzeciwu wobec grupowego planu przymusowej restrukturyzacji, Fundusz podejmuje decyzję o opracowaniu planu przymusowej restrukturyzacji lub grupowego planu przymusowej restrukturyzacji dla krajowego podmiotu zależnego lub grupy krajowego podmiotu zależnego, w którym może wskazać podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji, z uwzględnieniem opinii zgłoszonych przez właściwe organy przymusowej restrukturyzacji i właściwe organy nadzoru, wskazując w uzasadnieniu przyczyny, dla których nie zgodził się na przyjęcie opracowanego w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji grupowego planu przymusowej restrukturyzacji, oraz informuje o tej decyzji pozostałych członków kolegium przymusowej restrukturyzacji.”

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli Europejski Urząd Nadzoru Bankowego nie podejmie decyzji w terminie miesiąca od dnia złożenia wniosku o wiążącą mediację, Fundusz podejmuje decyzję o opracowaniu planu przymusowej restrukturyzacji lub grupowego planu przymusowej restrukturyzacji dla krajowego podmiotu zależnego lub grupy krajowego podmiotu zależnego, w którym może wskazać podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji, a w przypadku gdy Europejski Urząd Nadzoru Bankowego podejmie taką decyzję – Fundusz postępuje zgodnie z decyzją Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego.”

- c) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 2, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji nie przyjęły grupowego planu przymusowej restrukturyzacji, a także żaden z tych podmiotów nie zwrócił się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego o wiążącą mediację, Fundusz podejmuje decyzję o opracowaniu planu przymusowej restrukturyzacji lub grupowego planu przymusowej restrukturyzacji dla krajowego podmiotu zależnego lub grupy krajowego podmiotu zależnego, w którym może wskazać podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji, z uwzględnieniem opinii zgłoszonych przez właściwe organy przymusowej restrukturyzacji i właściwe organy nadzoru, wskazując w uzasadnieniu przyczyny niewyrażenia zgody na przyjęcie grupowego planu przymusowej restrukturyzacji opracowanego w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji, oraz informuje o tej decyzji pozostałych członków kolegium przymusowej restrukturyzacji.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Fundusz może opracować odrębny plan przymusowej restrukturyzacji lub grupowy plan przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu krajowego będącego podmiotem znaczącym lub grupy podmiotu krajowego będącego podmiotem znaczącym, w którym może wskazać podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji, oraz odrębny plan przymusowej restrukturyzacji lub grupowy plan przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu zidentyfikowanego jako inna instytucja o znaczeniu systemowym zgodnie z art. 39 ust. 1 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym lub grupy podmiotu zidentyfikowanego jako inna instytucja o znaczeniu systemowym zgodnie z art. 39 ust. 1 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym, o ile nie spełnia on definicji podmiotu znaczącego, w którym może wskazać podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji.”

- d) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. W przypadkach, o których mowa w ust. 2, 4, 6 i 7, Fundusz sporządza plan przymusowej restrukturyzacji lub grupowy plan przymusowej restrukturyzacji w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji, stosując odpowiednio przepisy niniejszego rozdziału właściwe dla planów przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 73 ust. 1, lub dla grupowych planów przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 74 ust. 1.”;

- 19) w art. 80 w ust. 3 wyrazy „zgodnie z art. 91 ust. 5–7” zastępuje się wyrazami „zgodnie z art. 91 ust. 5–5e i 7”;

- 20) w art. 81 w ust. 1:

- a) w pkt 5 po wyrazach „planu przymusowej restrukturyzacji,” skreśla się wyrazy „o której mowa w art. 89,”
b) pkt 14 otrzymuje brzmienie:

„14) wymogi, o których mowa w art. 97–99, oraz terminy ich spełnienia;”;

- 21) w art. 82:

- a) uchyla się ust. 1,
b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Grupowy plan przymusowej restrukturyzacji określa podmioty podlegające przymusowej restrukturyzacji i grupy podlegające przymusowej restrukturyzacji.”

- c) w ust. 3:

- pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) opis możliwych działań w ramach przymusowej restrukturyzacji w odniesieniu do podmiotów podlegających przymusowej restrukturyzacji, z uwzględnieniem przesłanek, o których mowa w art. 81 ust. 2, oraz skutki tych działań w odniesieniu do innych podmiotów powiązanych, o których mowa w art. 64 pkt 2 lit. b–d, podmiotu dominującego oraz podmiotów zależnych;”

- po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) jeżeli grupa składa się z więcej niż jednej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, opis możliwych działań w ramach przymusowej restrukturyzacji w odniesieniu do podmiotów podlegających przymusowej restrukturyzacji z każdej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji oraz skutki tych działań dla innych podmiotów powiązanych należących do tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji oraz innych grup podlegających przymusowej restrukturyzacji;”

- pkt 2–4 otrzymują brzmienie:

„2) analizę możliwości jednoczesnego zastosowania instrumentów przymusowej restrukturyzacji i skorzystania z uprawnień w przymusowej restrukturyzacji wobec podmiotów podlegających przymusowej restrukturyzacji z siedzibą na terytorium państw członkowskich, w tym wsparcia podmiotów trzecich w nabyciu grupy, odrębnych linii biznesowych lub rodzajów działalności prowadzonych przez kilka podmiotów grupy lub poszczególne podmioty lub grup podlegających przymusowej restrukturyzacji;

- 3) opis oceny wykonalności grupowego planu przymusowej restrukturyzacji ze wskazaniem okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji;
  - 4) opis środków, o których mowa w art. 92 ust. 9 i art. 93 ust. 1, które zostaną zastosowane w celu usunięcia okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji grupy;”
- pkt 7 otrzymuje brzmienie:
- „7) opis działań właściwego organu przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów w ramach poszczególnych grup podlegających przymusowej restrukturyzacji, wynikających z odrębnych przepisów;”;
- 22) po art. 82 dodaje się art. 82a w brzmieniu:
- „Art. 82a. Grupowy plan przymusowej restrukturyzacji grupy, w której podmiot krajowy jest podmiotem zależnym finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej kontrolowanym pośrednio lub bezpośrednio przez pośrednią finansową spółkę holdingową, przewiduje prowadzenie przymusowej restrukturyzacji wobec pośredniej finansowej spółki holdingowej.”;
- 23) art. 83 i art. 84 otrzymują brzmienie:
- „Art. 83. Rada Funduszu, w drodze uchwały, określi szczegółowy zakres informacji, jakie zawiera plan przymusowej restrukturyzacji, uwzględniając przedmiot i zakres działalności podmiotów objętych planem zgodnie z art. 73 ust. 1 i 1a, w szczególności wykonywanie przez te podmioty działalności maklerskiej, ich strukturę właścicielską, formę prawną prowadzonej działalności, profil ryzyka, skalę powiązań z innymi podmiotami rynku finansowego oraz ich udział w systemie ochrony instytucjonalnej.
- Art. 84. Fundusz przekazuje podmiotowi krajowemu streszczenie istotnych elementów planu przymusowej restrukturyzacji, o którym mowa w art. 81 ust. 1 pkt 1, a krajowy podmiot dominujący informuje o przyjęciu grupowego planu przymusowej restrukturyzacji, na piśmie, w terminie 30 dni od dnia przyjęcia planu przymusowej restrukturyzacji lub grupowego planu przymusowej restrukturyzacji przez Zarząd Funduszu.”;

28) w art. 91:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Po istotnej zmianie organizacyjnej lub prawnej podmiotu, w szczególności po nabyciu lub zbyciu podmiotów zależnych, zmianie struktury organizacyjnej podmiotu, zmianie podmiotu dominującego, zmianie siedziby podmiotu dominującego oraz zmianie działalności lub sytuacji finansowej podmiotu, Fundusz dokonuje przeglądu planu przymusowej restrukturyzacji i, w razie potrzeby, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, aktualizuje ten plan. Przepisy art. 73 ust. 3, art. 78–81 i art. 83–85 stosuje się odpowiednio.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 73 ust. 2, Fundusz dokonuje przeglądu planu przymusowej restrukturyzacji i, w razie potrzeby, aktualizuje ten plan, po konsultacji z właściwymi organami nadzoru oraz właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji państw, w których podmiot krajowy prowadzi działalność w formie istotnego oddziału.”

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli w wyniku przeglądu planu przymusowej restrukturyzacji zostaną stwierdzone okoliczności, które uniemożliwiają lub utrudniają przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji, Fundusz informuje o nich, w formie pisemnej, podmiot i Komisję Nadzoru Finansowego, a w przypadku, o którym mowa w art. 73 ust. 2, także właściwe organy nadzoru oraz właściwe organy przymusowej restrukturyzacji państw, w których podmiot krajowy prowadzi działalność w formie istotnego oddziału.”

c) po ust. 5 dodaje się ust. 5a–5e w brzmieniu:

„5a. W przypadku gdy:

- 1) podmiot objęty wymogiem, o którym mowa w art. 97 ust. 1, spełnia wymogi w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 92 rozporządzenia nr 575/2013, i wymóg połączonego bufora stosowanego ponad dodatkowy wymóg w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe albo art. 110y ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, a jednocześnie nie spełnia wymogu połączonego bufora stosowanego jako uzupełnienie minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w art. 97 ust. 2, 2b–2s i 16–20, art. 97c–97e oraz art. 97h, obliczonego i wyrażonego zgodnie z art. 97 ust. 2b pkt 1, lub
- 2) podmiot nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 92a rozporządzenia nr 575/2013, lub nie utrzymuje minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych określonego zgodnie z art. 97 ust. 2, 2b–2s i 16–20, art. 97c–97e oraz art. 97h

– podmiot, w terminie 2 tygodni od dnia otrzymania informacji, o której mowa w ust. 4, przedstawia Funduszowi plan działań mających na celu usunięcie okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji wraz z terminem jego wdrożenia.

5b. Plan, o którym mowa w ust. 5a, określa działania mające na celu zapewnienie jednoczesnego spełnienia wymogu połączonego bufora oraz utrzymywania minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych. Termin wdrożenia tego planu uwzględnia przyczyny zaistnienia okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji.

5c. Fundusz, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, ocenia skuteczność przedstawionego zgodnie z ust. 5 lub 5a planu działań, w szczególności w przypadku powzięcia informacji, o których mowa w art. 326. Przepis art. 73 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

5d. W przypadku stwierdzenia przez Fundusz, że realizacja środków określonych w planie działań przedstawionym zgodnie z ust. 5 lub 5a nie doprowadzi do ograniczenia lub usunięcia okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji we właściwym czasie, Fundusz przekazuje podmiotowi pisemne stanowisko zawierające:

- 1) przesłanki, na podstawie których Fundusz stwierdził, że zaproponowane działania nie doprowadzą do ograniczenia lub usunięcia okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji, wraz z ich uzasadnieniem;
- 2) propozycję alternatywnych środków, które w ocenie Funduszu są proporcjonalne i doprowadzą do ograniczenia lub usunięcia okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji, wraz z ich uzasadnieniem oraz proponowanym terminem wdrożenia;
- 3) ocenę wpływu zaproponowanych przez Fundusz środków na sytuację finansową podmiotu oraz jego zdolność do dalszego stabilnego funkcjonowania;
- 4) wskazanie zagrożeń dla stabilności finansowej wynikających z okoliczności utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji.

5e. W przypadku, o którym mowa w ust. 5d, podmiot, w terminie 30 dni od dnia otrzymania stanowiska Funduszu, przedstawia plan realizacji środków określonych zgodnie z ust. 5d pkt 2 wraz z harmonogramem działań. Plan uwzględnia stanowisko Funduszu.”,

d) uchyla się ust. 6,

e) w ust. 7 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli plan działań przedstawiony zgodnie z ust. 5 lub 5a jest w opinii Funduszu niewystarczający, Fundusz, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, określi środki niezbędne do usunięcia okoliczności wskazanych w ust. 4.”;

29) w art. 92:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Fundusz, wspólnie z właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego i organów nadzoru podmiotów zależnych oraz właściwych organów przymusowej restrukturyzacji państw, w których podmiot prowadzi działalność w formie istotnego oddziału, w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji, dokonuje przeglądu grupowego planu przymusowej restrukturyzacji i, w razie potrzeby, aktualizuje ten plan. Przepisy art. 74, art. 79, art. 80, art. 82, art. 84 i art. 86 stosuje się odpowiednio.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Fundusz dokonuje przeglądu grupowego planu przymusowej restrukturyzacji dla grupy krajowego podmiotu dominującego po istotnej zmianie organizacyjnej lub prawnej grupy lub podmiotu wchodzącego w jej skład, zmianie działalności lub sytuacji finansowej grupy lub podmiotu wchodzącego w jej skład, wspólnie z właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji, i, w razie potrzeby, aktualizuje ten plan, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego i organów nadzoru podmiotów zależnych oraz po konsultacji z właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji państw, w których podmiot prowadzi działalność w formie istotnego oddziału, w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji. Przepisy art. 74, art. 79, art. 80, art. 82, art. 84 i art. 86 stosuje się odpowiednio.”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku gdy w ramach grupy została zidentyfikowana więcej niż jedna grupa podlegająca przymusowej restrukturyzacji, przepisy ust. 1 i 1a stosuje się odpowiednio do każdej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji.”,

d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli w wyniku przeglądu grupowego planu przymusowej restrukturyzacji zostaną stwierdzone okoliczności, które uniemożliwiają lub utrudniają przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji grupy lub poszczególnych podmiotów grupy, przepisy art. 91 ust. 4 i 5–5b stosuje się odpowiednio.”,

e) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji, w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji, po konsultacji z kolegium właściwych władz nadzorczych, o którym mowa w art. 141f ust. 18 ustawy – Prawo bankowe, lub kolegium złożonym z właściwych organów nadzoru, o którym mowa w art. 110j ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, oraz właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji państw, w których podmioty grupy prowadzą działalność w formie istotnego oddziału, oceniają skuteczność przedstawionych zgodnie z ust. 3 planów działań mających na celu usunięcie okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji.

3b. Po konsultacji z kolegium właściwych władz nadzorczych, o którym mowa w art. 141f ust. 18 ustawy – Prawo bankowe, lub kolegium złożonym z właściwych organów nadzoru, o którym mowa w art. 110j ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, i właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji państw, w których podmioty grupy prowadzą działalność w formie istotnego oddziału, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji uzgadniają, w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji, w formie wspólnej decyzji, środki niezbędne do ograniczenia lub usunięcia okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji i powiadamiają o tym Europejski Urząd Nadzoru Bankowego. W przypadku podmiotów będących częścią grupy przepisy art. 91 ust. 4, 5 i 7 stosuje się odpowiednio.”,

- f) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Fundusz, we współpracy z Komisją Nadzoru Finansowego i Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego, po konsultacji z właściwymi organami nadzoru podmiotów zależnych, opracowuje informację zawierającą analizę zidentyfikowanych okoliczności utrudniających lub uniemożliwiających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji wraz ze wskazaniem przyczyny, dla której realizacja środków określonych w planach działań, przedstawionych zgodnie z ust. 3, nie doprowadzi do ich ograniczenia lub usunięcia, oraz zalecenia dotyczące środków niezbędnych do ich ograniczenia lub usunięcia. Fundusz uwzględni wpływ tych środków na działalność grupy.”,

- g) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Określając środki, o których mowa w ust. 3b, oraz opracowując informację, o której mowa w ust. 4, uwzględni się wpływ środków na model biznesowy grupy.”,

- h) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Fundusz przekazuje informację, o której mowa w ust. 4, krajowemu podmiotowi dominującemu, właściwym organom przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych i właściwym organom przymusowej restrukturyzacji dla istotnych oddziałów, a w przypadku, o którym mowa w art. 91 ust. 5a – krajowemu podmiotowi dominującemu.

6. Krajowy podmiot dominujący może, w terminie 4 miesięcy od dnia otrzymania informacji, o której mowa w ust. 4, przedstawić Funduszowi uwagi do tej informacji oraz propozycję innych środków mających na celu ograniczenie lub usunięcie we właściwym czasie okoliczności wskazanych w informacji wraz z uzasadnieniem.”,

- i) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. W przypadku, o którym mowa w art. 91 ust. 5a, krajowy podmiot dominujący, w terminie 2 tygodni od dnia otrzymania informacji, o której mowa w ust. 4, przedstawia Funduszowi plan realizacji środków mających na celu zapewnienie jednoczesnego spełnienia wymogu połączonego bufora oraz utrzymywania minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych lub propozycję innych środków wraz z uzasadnieniem i proponowanym terminem ich wdrożenia.”,

- j) w ust. 7 po wyrazach „o której mowa w ust. 6” dodaje się wyrazy „i 6a”,

- k) ust. 8 i 9 otrzymują brzmienie:

„8. Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych, po konsultacji z właściwymi organami nadzoru dla podmiotów grupy i właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji dla istotnych oddziałów podmiotów grupy, w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji dokonują analizy i oceny okoliczności wskazanych w ust. 3 i 3a, środków, o których mowa w ust. 3b, zaleceń, o których mowa w ust. 4, oraz propozycji, o których mowa w ust. 6 lub 6a, uwzględniając potencjalne skutki tych środków, zaleceń i propozycji w państwach członkowskich, w których podmioty grupy prowadzą działalność.

9. Środki niezbędne do usunięcia okoliczności określonych w ust. 3 są uzgadniane w formie wspólnej decyzji przez Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji w terminie 4 miesięcy od dnia przekazania przez krajowy podmiot dominujący Funduszowi uwag do informacji, o których mowa w ust. 6, albo w terminie miesiąca od dnia upływu terminu ich przekazania. Środki te mogą w szczególności obejmować zalecenia, o których mowa w ust. 4, oraz propozycje, o których mowa w ust. 6 i 6a.”,

- l) po ust. 9 dodaje się ust. 9a w brzmieniu:

„9a. W przypadku, o którym mowa w art. 91 ust. 5a, środki niezbędne do usunięcia okoliczności określonych w ust. 3 są uzgadniane w formie wspólnej decyzji przez Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji w terminie 2 tygodni od dnia przekazania przez krajowy podmiot dominujący Funduszowi propozycji, o której mowa w ust. 6a.”,

- m) w ust. 10 po wyrazach „w ust. 9” dodaje się wyrazy „i 9a”,

- n) w ust. 11 po wyrazach „w ust. 9” dodaje się wyrazy „i 9a”;

- 30) w art. 93:

- a) w ust. 1 wyrazy „przeprowadzonej oceny” zastępuje się wyrazami „przeprowadzonego przeglądu”,

b) w ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli przed upływem terminu 4 miesięcy, a w przypadku określonym w art. 91 ust. 5a – terminu 2 tygodni, od dnia przekazania właściwemu organowi przymusowej restrukturyzacji dla grupy propozycji działań zapewniających usunięcie okoliczności, o których mowa w ust. 1, albo w przypadku upływu terminu na ich przekazanie, nie zostaną uzgodnione środki niezbędne do usunięcia tych okoliczności, Fundusz dokonuje ustalenia tych środków w zakresie odnoszącym się do krajowego podmiotu zależnego z uwzględnieniem opinii pozostałych właściwych organów przymusowej restrukturyzacji wchodzących w skład kolegium przymusowej restrukturyzacji.”;

31) w art. 94 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli plan przymusowej restrukturyzacji lub grupowy plan przymusowej restrukturyzacji zakłada restrukturyzację podmiotu z wykorzystaniem instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań, a także w celu zapewnienia możliwości dokonania umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 70 ust. 1, Fundusz, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, może zobowiązać podmiot do warunkowego podniesienia kapitału zakładowego oraz usunięcia postanowień statutu lub umowy spółki ograniczających możliwość dokonania umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych lub wykorzystania instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań.”;

32) w art. 95:

a) w ust. 1 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Fundusz zasięga opinii Komitetu Stabilności Finansowej w przypadku, gdy zalecenie, ze względu na wielkość podmiotu lub grupy, może mieć wpływ na stabilność krajowego systemu finansowego lub poziom ryzyka systemowego.”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przed zastosowaniem środków, o których mowa w ust. 1, Fundusz analizuje ich potencjalny wpływ na podmiot, wewnętrzny rynek usług finansowych oraz stabilność systemu finansowego w państwach członkowskich innych niż Rzeczpospolita Polska.”;

c) w ust. 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Fundusz niezwłocznie informuje o wydanym zaleceniu Komisję Nadzoru Finansowego oraz Komitet Stabilności Finansowej, jeżeli wyraził opinię, o której mowa w ust. 1 zdanie drugie.”;

d) uchyla się ust. 3,

e) w ust. 4:

– pkt 9–11 otrzymują brzmienie:

„9) utworzenia dominującej finansowej spółki holdingowej z państwa członkowskiego z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej w celu ułatwienia przymusowej restrukturyzacji oraz uniknięcia sytuacji, w której zastosowanie instrumentów przymusowej restrukturyzacji oraz uprawnień, o których mowa w przepisach rozdziału 5, będzie miało negatywne skutki dla niefinansowej części danej grupy;

10) emisji zobowiązań kwalifikowalnych w celu osiągnięcia minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, instrumentów dłużnych zamiennych na kapitał lub innych instrumentów kapitałowych lub dłużnych podlegających umorzeniu lub konwersji;

11) podjęcia działań innych niż określone w pkt 10 w celu osiągnięcia minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, w szczególności renegocjacji warunków zobowiązań kwalifikowalnych, instrumentów dodatkowych w Tier I lub instrumentów w Tier II oraz zobowiązań, o których mowa w art. 206 ust. 1, w celu zapewnienia skuteczności umorzenia lub konwersji na mocy prawa właściwego dla tego zobowiązania lub tego instrumentu;”;

– po pkt 11 dodaje się pkt 11a w brzmieniu:

„11a) zmiany profilu zapadalności instrumentów funduszy własnych, za zgodą Komisji Nadzoru Finansowego, oraz zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w art. 97a–97g i art. 98 ust. 21 pkt 1, w celu zapewnienia stałego utrzymywania minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych;”;

– w pkt 12 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 13 i 14 w brzmieniu:

- „13) przedstawienia planu działań mających na celu zapewnienie jednoczesnego spełnienia wymogu połączonego bufora i utrzymywania minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych wyrażonego zgodnie z art. 97 ust. 2b pkt 1 oraz zapewnienie utrzymywania minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych wyrażonego zgodnie z art. 97 ust. 2b pkt 2;
- 14) przygotowania w systemach do prowadzenia ksiąg rachunkowych banku funkcjonalności umożliwiającej dokonanie na wybrany dzień systemowych operacji redukcji sald kapitału i odsetek w zakresie wszystkich lub wybranych zobowiązań, z wykorzystaniem stosowanych w systemie wyliczania parametrów dotyczących klientów oraz wiarygodności oraz z uwzględnieniem przypisania zobowiązania do kategorii zaspokajania roszczeń zgodnie z art. 440 ust. 2 ustawy – Prawo upadłościowe.”;

33) po art. 96 dodaje się art. 96a–96d w brzmieniu:

„Art. 96a. 1. Podmiot objęty wymogiem, o którym mowa w art. 97 ust. 1, prowadzi wewnętrzny proces weryfikacji w celu ustalenia, czy posiada fundusze własne i zobowiązania kwalifikowalne w kwocie koniecznej do jednoczesnego spełnienia wymogu połączonego bufora oraz utrzymywania minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych wyrażonego zgodnie z art. 97 ust. 2, 2b–2s i 16–20, art. 97c–97e oraz art. 97h.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 91 ust. 5a pkt 1, Fundusz, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, może, w drodze decyzji, zakazać podmiotowi wypłaty zysków powyżej maksymalnej kwoty podlegającej wypłacie związanej z minimalnym wymogiem w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych (M-MDA).

3. Przez wypłatę zysków, o której mowa w ust. 2, należy rozumieć:

- 1) dokonywanie wypłaty zysków związanej z kapitałem podstawowym Tier I, o której mowa w art. 55 ust. 3 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym;
- 2) podejmowanie zobowiązań do wypłaty zmiennych składników wynagrodzenia lub uznaniowych świadczeń emerytalnych;
- 3) dokonywanie wypłaty zmiennych składników wynagrodzenia, jeżeli zobowiązanie do wypłaty powstało w okresie, w którym podmiot nie spełniał wymogu połączonego bufora;
- 4) dokonywanie płatności z tytułu instrumentów dodatkowych w Tier I.

4. Podmiot niezwłocznie powiadamia Fundusz i Komisję Nadzoru Finansowego o wystąpieniu okoliczności, o których mowa w art. 91 ust. 5a pkt 1. Podmiot przekazuje Funduszowi informację o M-MDA, na jego żądanie, w terminie określonym przez Fundusz, nie krótszym niż 5 dni roboczych od dnia otrzymania żądania Funduszu.

5. Fundusz, wydając decyzję, o której mowa w ust. 2, uwzględnia następujące okoliczności:

- 1) przyczynę, czas trwania i skalę niespełnienia wymogu, a także jego wpływ na wykonalność planu przymusowej restrukturyzacji lub grupowego planu przymusowej restrukturyzacji;
- 2) prawdopodobieństwo podjęcia przez podmiot działań zmierzających do zwiększenia sumy funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych oraz ryzyko dalszego obniżenia sumy funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, w tym prawdopodobieństwo wystąpienia zagrożenia podmiotu upadłością, o którym mowa w art. 101 ust. 3;
- 3) możliwość usunięcia we właściwym czasie okoliczności uniemożliwiającej lub utrudniającej przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji – w przypadku, o którym mowa w art. 91 ust. 5a pkt 1;
- 4) brak zdolności podmiotu do zastąpienia zobowiązań, które przestały spełniać kryteria kwalifikowalności lub zapadalności określone w art. 97a–97f lub art. 98 ust. 2l lub określone w art. 72b i art. 72c rozporządzenia nr 575/2013, w tym czy brak zdolności ma charakter indywidualny, czy wynika z zakłóceń na całym rynku;
- 5) adekwatność i proporcjonalność zakazu oraz jego wpływ na warunki finansowania podmiotu i wykonalność planu przymusowej restrukturyzacji lub grupowego planu przymusowej restrukturyzacji.

6. Fundusz, do dnia ustania okoliczności, o których mowa w art. 91 ust. 5a pkt 1, nie rzadziej niż raz w miesiącu, dokonuje oceny zasadności wydania decyzji, o której mowa w ust. 2, i konieczności utrzymania zakazu wynikającego z tej decyzji. Podmiot przekazuje Funduszowi informacje o ustaleniach dokonanych zgodnie z ust. 1 oraz inne informacje niezbędne do oceny okoliczności określonych w ust. 5.

7. Fundusz potwierdza ustanie okoliczności, o których mowa w art. 91 ust. 5a pkt 1, i uchyla decyzję, o której mowa w ust. 2, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego.

8. Komisja Nadzoru Finansowego wyraża opinię, o której mowa w ust. 2 i 7, niezwłocznie, nie później niż w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku Funduszu o wydanie takiej opinii.

Art. 96b. 1. W przypadku gdy po upływie 9 miesięcy od dnia powiadomienia, o którym mowa w art. 96a ust. 4, utrzymują się okoliczności, o których mowa w art. 91 ust. 5a pkt 1, Fundusz, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, wydaje decyzję, o której mowa w art. 96a ust. 2. Przepis art. 96a ust. 8 stosuje się odpowiednio.

2. Fundusz odstępuje od wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, w przypadku gdy są spełnione co najmniej dwa z następujących warunków:

- 1) okoliczności, o których mowa w art. 91 ust. 5a pkt 1, wynikają z poważnych zakłóceń funkcjonowania rynków finansowych, które prowadzą do silnego napięcia w wielu segmentach gospodarki;
- 2) zakłócenia funkcjonowania rynków finansowych powodują zwiększoną zmienność cenową instrumentów funduszy własnych i instrumentów zobowiązań kwalifikowalnych podmiotu lub większe koszty dla podmiotu lub prowadzą do całkowitego lub częściowego zamknięcia rynków, w związku z czym podmiot nie może emitować instrumentów funduszy własnych i instrumentów zobowiązań kwalifikowalnych na tych rynkach;
- 3) sytuacja, o której mowa w pkt 2, uniemożliwia podmiotowi emitowanie instrumentów funduszy własnych i instrumentów zobowiązań kwalifikowalnych w kwocie wystarczającej do spełnienia wymogów, o których mowa w art. 91 ust. 5a pkt 1;
- 4) zamknięcie rynków, o którym mowa w pkt 2, dotyczy również podmiotów innych niż podmiot, w odniesieniu do którego wystąpiły okoliczności, o których mowa w art. 91 ust. 5a pkt 1;
- 5) wydanie przez Fundusz decyzji, o której mowa w ust. 1, miałoby negatywny wpływ na część sektora bankowego i mogłoby stwarzać ryzyka dla stabilności finansowej.

3. W przypadku odstąpienia od wydania decyzji na podstawie przesłanek, o których mowa w ust. 2, Fundusz niezwłocznie informuje Komisję Nadzoru Finansowego, załączając uzasadnienie odstąpienia.

4. Fundusz, co najmniej raz w miesiącu, przeprowadza ocenę spełnienia warunków, o których mowa w ust. 2, które stanowiły podstawę odstąpienia od wydania decyzji.

5. Fundusz potwierdza ustanie okoliczności, o których mowa w art. 91 ust. 5a pkt 1, i uchyla decyzję, o której mowa w ust. 1, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego. Przepis art. 96a ust. 8 stosuje się odpowiednio.

Art. 96c. 1. M-MDA stanowi iloczyn wartości liczbowej uzyskanej na podstawie ust. 2 i 3 oraz wartości współczynnika M-MDA ustalonego zgodnie z art. 96d, pomniejszony o wypłaty zysków, o których mowa w art. 96a ust. 2, dokonane lub powstałe po doręczeniu decyzji, o której mowa w art. 96a ust. 2 lub art. 96b ust. 1.

2. Wartość liczbową, o której mowa w ust. 1, stanowią zyski z bieżącego okresu niewłączone do kapitału podstawowego Tier I zgodnie z art. 26 ust. 2 rozporządzenia nr 575/2013, po odliczeniu wypłat zysków lub płatności wynikających z działań, o których mowa w art. 96a ust. 3, dokonanych lub powstałych po doręczeniu decyzji, o której mowa w art. 96a ust. 2 lub art. 96b ust. 1, powiększone o zyski roczne niewłączone do kapitału podstawowego Tier I zgodnie z art. 26 ust. 2 rozporządzenia nr 575/2013, po odliczeniu wypłat zysków lub płatności wynikających z działań, o których mowa w art. 96a ust. 3, dokonanych lub powstałych po doręczeniu decyzji, o której mowa w art. 96a ust. 2 lub art. 96b ust. 1.

3. Od kwoty obliczonej zgodnie z ust. 2 odejmuje się wartość kwot należnych z tytułu podatku, jeżeli zyski, o których mowa w ust. 2, nie zostałyby wypłacone.

Art. 96d. 1. W przypadku gdy utrzymywany przez podmiot kapitał podstawowy Tier I, który nie jest wykorzystywany do spełnienia któregokolwiek z wymogów określonych w art. 97 ust. 2, 2b–2s i 16–20, art. 97c–97e i art. 97h oraz określonych w art. 92a rozporządzenia nr 575/2013, wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko znajduje się w:

- 1) pierwszym kwartylu wymogu połączonego bufora wyrażonego jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko – współczynnik M-MDA wynosi 0;
- 2) drugim kwartylu wymogu połączonego bufora wyrażonego jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko – współczynnik M-MDA wynosi 0,2;
- 3) trzecim kwartylu wymogu połączonego bufora wyrażonego jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko – współczynnik M-MDA wynosi 0,4;
- 4) czwartym kwartylu wymogu połączonego bufora wyrażonego jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko – współczynnik M-MDA wynosi 0,6.

2. Dolne i górne kresy przedziału dla poszczególnych kwartyli oblicza się następująco:

- 1) dolny kres kwartyli = $((\text{wymóg połączanego bufora wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko})/4) \times (Q_n - 1)$,
- 2) górny kres kwartyli = $((\text{wymóg połączanego bufora wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko})/4) \times Q_n$

– w których „ Q_n ” oznacza numer porządkowy danego kwartyli.

3. Przez kwartył, o którym mowa w ust. 1 i 2, rozumie się parametr statystyczny, którego trzy wartości dziela uporządkowany zbiór danych na cztery zbiory równe pod względem liczebności.”;

34) w dziale III tytuł rozdziału 4 otrzymuje brzmienie:

„Minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych”;

35) w art. 97:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Podmiot krajowy jest obowiązany utrzymywać określony przez Fundusz minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych. Fundusz może określić minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych dla podmiotów, o których mowa w art. 64 pkt 2 lit. b–d.

2. Fundusz, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, określa minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, który utrzymuje podmiot, z uwzględnieniem:

- 1) zapewnienia możliwości przeprowadzenia przymusowej restrukturyzacji grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji przez zastosowanie wobec podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji instrumentów przymusowej restrukturyzacji, w tym instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań, jeżeli plan przymusowej restrukturyzacji lub grupowy plan przymusowej restrukturyzacji przewiduje zastosowanie tego instrumentu, w sposób zapewniający osiągnięcie celów przymusowej restrukturyzacji;
  - 2) zapewnienia, że podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji oraz jego podmioty zależne niebędące podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji utrzymują fundusze własne i zobowiązania kwalifikowalne na poziomie umożliwiającym pokrycie strat i odbudowę funduszy własnych podmiotu w restrukturyzacji, co najmniej do poziomu umożliwiającego spełnienie warunków kontynuowania działalności, w tym:
    - a) wymogu łącznego współczynnika kapitałowego, o którym mowa w art. 92 rozporządzenia nr 575/2013, przez umorzenie lub konwersję zobowiązań lub umorzenie lub konwersję instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, oraz
    - b) wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d rozporządzenia nr 575/2013;
  - 3) zapewnienia, że podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji utrzymuje fundusze własne i zobowiązania kwalifikowalne na poziomie umożliwiającym pokrycie strat i odbudowę funduszy własnych co najmniej do poziomu umożliwiającego spełnienie warunków kontynuowania działalności, w tym:
    - a) wymogu łącznego współczynnika kapitałowego, o którym mowa w art. 92 rozporządzenia nr 575/2013, oraz
    - b) wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d rozporządzenia nr 575/2013– w przypadku gdy plan przymusowej restrukturyzacji lub grupowy plan przymusowej restrukturyzacji przewiduje, że wybrane zobowiązania mogą zostać wyłączone z umorzenia lub konwersji zgodnie z art. 206 ust. 3, lub może wystąpić konieczność przeniesienia ich do nabywcy lub instytucji pomostowej;
  - 4) skali i rodzaju prowadzonej działalności, sposobu jej finansowania oraz profilu ryzyka;
  - 5) znaczenia podmiotu dla stabilności finansowej, w szczególności ze względu na powiązania z innymi podmiotami systemu finansowego;
  - 6) ograniczenia ryzyka zarażania, w tym przez przenoszenie strat z jednego podmiotu na drugi ze względu na powiązania z innymi podmiotami systemu finansowego.”;
- b) po ust. 2a dodaje się ust. 2b–2w w brzmieniu:
- „2b. Fundusz określa wysokość minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych jako kwotę funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych wyrażoną jako odsetek:
- 1) łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko oraz
  - 2) miary ekspozycji całkowitej, obliczonej zgodnie z art. 429 i art. 429a rozporządzenia nr 575/2013.

2c. Jeżeli plan przymusowej restrukturyzacji lub grupowy plan przymusowej restrukturyzacji zakłada wykorzystanie instrumentu przymusowej restrukturyzacji lub umorzenie lub konwersję instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych jest ustalany na poziomie umożliwiającym:

- 1) pokrycie strat (kwota na pokrycie strat),
- 2) odbudowę funduszy własnych do poziomu umożliwiającego spełnienie warunków kontynuowania działalności przez okres 12 miesięcy (kwota dokapitalizowania)

– w podmiocie podlegającym przymusowej restrukturyzacji oraz jego podmiotach zależnych objętych wymogiem, o którym mowa w ust. 1, niebędących podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji.

2d. Jeżeli plan przymusowej restrukturyzacji lub grupowy plan przymusowej restrukturyzacji zakłada przeprowadzenie postępowania upadłościowego podmiotu, minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych dla tego podmiotu ustala się na poziomie kwoty na pokrycie strat. Fundusz może, uwzględniając w szczególności znaczenie podmiotu dla stabilności finansowej oraz wpływ jego upadłości na system finansowy, ustalić minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie wyższym.

2e. W przypadku podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w ust. 2c, oblicza się:

- 1) w celu określenia kwoty, o której mowa w ust. 2b pkt 1 – jako sumę:
  - a) wysokości strat, które mają być pokryte w przypadku przymusowej restrukturyzacji podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji na poziomie skonsolidowanym grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, odpowiadającej wymogom, o których mowa w art. 92 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 575/2013 oraz art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe albo art. 110y ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, oraz
  - b) kwoty dokapitalizowania umożliwiającej grupie podlegającej przymusowej restrukturyzacji powstałej w wyniku przymusowej restrukturyzacji spełnienie, po przeprowadzeniu przymusowej restrukturyzacji, wymogu łącznego współczynnika kapitałowego, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 575/2013, oraz dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe albo art. 110y ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, na poziomie skonsolidowanym grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, po zrealizowaniu preferowanej strategii przymusowej restrukturyzacji, o której mowa w art. 2 pkt 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 2016/1075 z dnia 23 marca 2016 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających treść planów naprawy, planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, minimalne kryteria, które właściwy organ ma poddać ocenie w odniesieniu do planów naprawy i grupowych planów naprawy, warunki udzielenia wsparcia finansowego w ramach grupy, wymagania wobec niezależnych rzeczoznawców, umowne uznanie uprawnień do umorzenia i konwersji, procedury i treść wymogów dotyczących powiadomienia i obwieszczenia o zawieszeniu oraz sposób funkcjonowania kolegów do spraw restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (Dz. Urz. UE L 184 z 08.07.2016, str. 1), zwanej dalej „preferowaną strategią przymusowej restrukturyzacji”;
- 2) w celu określenia kwoty, o której mowa w ust. 2b pkt 2 – jako sumę:
  - a) wysokości strat, które mają być pokryte w przypadku przymusowej restrukturyzacji podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji na poziomie skonsolidowanym grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, odpowiadającej wymogowi dotyczącemu wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d rozporządzenia nr 575/2013, oraz
  - b) kwoty dokapitalizowania umożliwiającej grupie podlegającej przymusowej restrukturyzacji powstałej w wyniku przymusowej restrukturyzacji spełnienie, po przeprowadzeniu przymusowej restrukturyzacji, wymogu wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d rozporządzenia nr 575/2013, na poziomie skonsolidowanym grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, po zrealizowaniu preferowanej strategii przymusowej restrukturyzacji.

2f. Fundusz, określając kwotę, o której mowa w ust. 2e pkt 2, uwzględnia progi, o których mowa w art. 274 i art. 275, oraz progi, o których mowa w art. 19a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej.

2g. Fundusz, określając kwoty dokapitalizowania, o których mowa w ust. 2e pkt 1 lit. b i pkt 2 lit. b:

- 1) wykorzystuje aktualne informacje o kwotach, o których mowa w ust. 2b pkt 1 i 2, skorygowane o zmiany wynikające z działań w ramach przymusowej restrukturyzacji przewidzianych w planie przymusowej restrukturyzacji;
- 2) po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, dokonuje korekty kwoty odpowiadającej aktualnemu wymogowi, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe albo art. 110y ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, w celu ustalenia wymogu, który należy zastosować do podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji, po wykonaniu uprawnienia, o którym mowa w art. 70, lub po przeprowadzeniu przymusowej restrukturyzacji grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji.

2h. Fundusz może, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, zwiększyć kwotę dokapitalizowania, o której mowa w ust. 2e pkt 1 lit. b, o kwotę niezbędną do podtrzymania przez podmiot zaufania rynkowego po realizacji preferowanej strategii przymusowej restrukturyzacji w okresie nie dłuższym niż 12 miesięcy. Kwota ta jest równa wysokości wymogu połączonego bufora pomniejszonego o wysokość wymogu, o którym mowa w art. 21 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym.

2i. Fundusz może, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, zmniejszyć kwotę, o której mowa w ust. 2h, jeżeli jej zmniejszenie wystarczy do podtrzymania przez podmiot zaufania rynkowego oraz zapewni kontynuację realizowanych przez podmiot funkcji krytycznych i dostęp do finansowania bez wykorzystania nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych, po realizacji strategii przymusowej restrukturyzacji.

2j. Fundusz może, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, zwiększyć kwotę, o której mowa w ust. 2h, jeżeli jej zwiększenie jest niezbędne do podtrzymania przez podmiot zaufania rynkowego oraz zapewni kontynuację realizowanych przez podmiot funkcji krytycznych po zakończeniu przymusowej restrukturyzacji i dostęp do finansowania bez wykorzystania nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych innych niż fundusz przymusowej restrukturyzacji zgodnie z art. 112 oraz art. 273–275, w okresie nie dłuższym niż 12 miesięcy.

2k. W przypadku podmiotów niebędących podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w ust. 1, oblicza się:

- 1) w celu określenia kwoty, o której mowa w ust. 2b pkt 1 – jako sumę:
  - a) wysokości strat podmiotu, które mają być pokryte, odpowiadającej wymogom, o których mowa w art. 92 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 575/2013 oraz art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe albo art. 110y ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, oraz
  - b) kwoty dokapitalizowania umożliwiającej podmiotowi spełnienie wymogu w zakresie łącznego współczynnika kapitałowego, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 575/2013, oraz dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe albo art. 110y ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, po wykonaniu uprawnienia, o którym mowa w art. 70, lub po przeprowadzeniu przymusowej restrukturyzacji grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji;
- 2) w celu określenia kwoty, o której mowa w ust. 2b pkt 2 – jako sumę:
  - a) wysokości strat, które mają być pokryte, odpowiadającej wymogowi dotyczącemu wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d rozporządzenia nr 575/2013, dla danego podmiotu oraz
  - b) kwoty dokapitalizowania umożliwiającej podmiotowi spełnienie wymogu dotyczącego dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d rozporządzenia nr 575/2013, po wykonaniu uprawnienia, o którym mowa w art. 70, lub po przeprowadzeniu przymusowej restrukturyzacji grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji.

2l. Fundusz, określając kwotę, o której mowa w ust. 2k pkt 2, uwzględnia progi, o których mowa w art. 274 i art. 275, oraz progi, o których mowa w art. 19a ust. 2 ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej.

2m. Fundusz, określając kwoty dokapitalizowania, o których mowa w ust. 2k pkt 1 lit. b i pkt 2 lit. b:

- 1) wykorzystuje aktualne informacje o kwotach, o których mowa w ust. 2b pkt 1 i 2, skorygowane o zmiany wynikające z działań przewidzianych w planie przymusowej restrukturyzacji;
- 2) po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, dokonuje korekty kwoty odpowiadającej aktualnemu wymogowi, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe albo art. 110y ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, w celu ustalenia wymogu, który należy zastosować, do podmiotu niebędącego podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, po wykonaniu uprawnienia, o którym mowa w art. 70, lub po przeprowadzeniu przymusowej restrukturyzacji grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji.

2n. Fundusz może, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, zwiększyć kwotę dokapitalizowania, o której mowa w ust. 2k pkt 1 lit. b, o kwotę niezbędną do podtrzymania przez podmiot zaufania rynkowego po realizacji preferowanej strategii przymusowej restrukturyzacji w okresie nie dłuższym niż 12 miesięcy. Kwota ta jest równa wysokości wymogu połączonego bufora pomniejszonego o wysokość wymogu, o którym mowa w art. 21 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym.

2o. Fundusz może, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, zmniejszyć kwotę, o której mowa w ust. 2n, jeżeli jej zmniejszenie wystarczy do podtrzymania przez podmiot zaufania rynkowego oraz zapewni kontynuację realizowanych przez podmiot funkcji krytycznych, a także zapewni dostęp do finansowania bez wykorzystania nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych po wykonaniu uprawnienia, o którym mowa w art. 70, lub po przeprowadzeniu przymusowej restrukturyzacji grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji.

2p. Fundusz może, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, zwiększyć kwotę, o której mowa w ust. 2n, jeżeli jej zwiększenie jest niezbędne do podtrzymania przez podmiot zaufania rynkowego oraz zapewni kontynuację realizowanych przez podmiot funkcji krytycznych po wykonaniu uprawnienia, o którym mowa w art. 70, lub po przeprowadzeniu przymusowej restrukturyzacji grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, a także zapewni dostęp do finansowania bez wykorzystania nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych innych niż fundusz przymusowej restrukturyzacji zgodnie z art. 112 oraz art. 273–275, w okresie nie dłuższym niż 12 miesięcy.

2q. W przypadku gdy ze względu na strukturę zobowiązań podmiotu Fundusz z dużym prawdopodobieństwem przewiduje, że zgodnie z art. 206 ust. 3 wyłączy niektóre kategorie zobowiązań kwalifikowalnych z umorzenia lub konwersji zobowiązań lub przeniesie je na nabywcę, określony przez Fundusz minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych będzie spełniony za pomocą funduszy własnych i niewyłączonych zobowiązań kwalifikowalnych pozwalających na pokrycie kwoty wyłączanych zobowiązań i spełnienie warunków, o których mowa w ust. 2c.

2r. Fundusz, określając minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w ust. 1, dla podmiotu krajowego i podmiotów, o których mowa w art. 64 pkt 2 lit. b–d, dokonuje oceny wymogów, o których mowa w ust. 2 i 2c–2j albo 2k–2p, oraz art. 97h, oraz uzasadnia taką ocenę.

2s. W przypadku zmiany dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe albo art. 110y ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, Fundusz niezwłocznie dokonuje przeglądu minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w ust. 1, a w przypadku zmiany wymogu połączonego bufora, może dokonać przeglądu minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych.

2t. W przypadku kas do obliczenia minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych:

- 1) zamiast współczynnika kapitałowego, o którym mowa w art. 92 rozporządzenia nr 575/2013, stosuje się współczynnik wypłacalności, o którym mowa w art. 24 ust. 5 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych;
- 2) zamiast łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko stosuje się sumę wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka kredytowego, operacyjnego oraz walutowego pomnożoną przez 20, o której mowa w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 24 ust. 6 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych;
- 3) przepisy ust. 2 pkt 2 lit. a i pkt 3 lit. a, ust. 2b, 2c, ust. 2e pkt 1, ust. 2g i 2u oraz art. 98 ust. 1a stosuje się odpowiednio.

2u. W przypadku podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji, który nie sporządza skonsolidowanych sprawozdań finansowych, Fundusz określa minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na podstawie danych jednostkowych. Przepis ust. 2e stosuje się odpowiednio.

2v. W przypadku podmiotu, o którym mowa w ust. 1, gdy zastosowano wobec niego instrument przymusowej restrukturyzacji lub wykonano uprawnienie do umorzenia lub konwersji, o którym mowa w art. 70 ust. 1, Fundusz może określić, biorąc pod uwagę sytuację tego podmiotu, odpowiedni okres przejściowy, po upływie którego podmiot ten jest obowiązany spełnić wymogi określone w art. 97–99.

2w. W przypadku gdy:

- 1) podmiot krajowy inny niż kasa stanie się podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji albo
- 2) w ramach oceny wykonalności planu przymusowej restrukturyzacji kasy przeprowadzenie postępowania upadłościowego zostanie ocenione jako niewykonalne lub niewiarygodne, albo
- 3) podmiot inny niż podmiot krajowy zostanie objęty wymogiem, o którym mowa w ust. 1

– Fundusz może określić, biorąc pod uwagę sytuację tego podmiotu, termin, po upływie którego podmiot ten jest obowiązany spełniać wymogi określone w art. 97–99.”,

c) uchyla się ust. 3,

d) w ust. 4 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „podlegających umorzeniu lub konwersji” zastępuje się wyrazem „kwalifikowalnych”,

e) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Banki hipoteczne zwolnione z utrzymywania minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na podstawie ust. 4 nie są częścią konsolidacji, o której mowa w art. 98 ust. 1.”,

f) uchyla się ust. 5–8,

g) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Fundusz może zwolnić podmiot krajowy niebędący podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, który jest podmiotem zależnym w grupie, z obowiązku utrzymywania minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, jeżeli łącznie są spełnione następujące warunki:

- 1) podmiot zależny i jego krajowy podmiot dominujący mają siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i są częścią tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji;
- 2) krajowy podmiot dominujący spełnia określony przez Fundusz wymóg, o którym mowa w ust. 1, na zasadzie skonsolidowanej;
- 3) w opinii Funduszu nie istnieją istotne prawne i faktyczne przeszkody udzielenia podmiotowi zależnemu wsparcia kapitałowego i płynnościowego przez krajowy podmiot dominujący;
- 4) w opinii Komisji Nadzoru Finansowego krajowy podmiot dominujący odpowiednio nadzoruje działalność podmiotu zależnego, a krajowy podmiot zależny przedłoży zgodę Komisji Nadzoru Finansowego na udzielenie gwarancji pokrycia zobowiązań podmiotu zależnego przez krajowy podmiot dominujący, lub ryzyko działania podmiotu zależnego nie jest istotne;
- 5) zarządzanie ryzykiem i kontrola krajowego podmiotu dominującego uwzględniają ryzyka podmiotu zależnego;
- 6) krajowy podmiot dominujący posiada większość głosów w organach podmiotu zależnego, także na podstawie porozumień z innymi podmiotami, lub jest uprawniony do powoływania lub odwoływania większości członków organów zarządzających lub nadzorujących podmiotu zależnego.”,

h) po ust. 9 dodaje się ust. 9a w brzmieniu:

„9a. Fundusz może także zwolnić podmiot krajowy niebędący podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, który jest podmiotem zależnym w grupie, z obowiązku utrzymywania minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, jeżeli łącznie są spełnione następujące warunki:

- 1) podmiot zależny i podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji mają siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i są częścią tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji;
- 2) podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji spełnia określony przez Fundusz wymóg, o którym mowa w ust. 1, na zasadzie skonsolidowanej;
- 3) w ocenie Funduszu nie istnieją istotne prawne i faktyczne przeszkody udzielenia podmiotowi zależnemu wsparcia kapitałowego i płynnościowego przez podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji;
- 4) w opinii Komisji Nadzoru Finansowego podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji odpowiednio nadzoruje działalność podmiotu zależnego, a podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji przedłoży zgodę Komisji Nadzoru Finansowego na udzielenie gwarancji pokrycia zobowiązań podmiotu zależnego przez podmiot dominujący lub ryzyko działania podmiotu zależnego nie jest istotne;
- 5) zarządzanie ryzykiem i kontrola podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji uwzględniają ryzyka podmiotu zależnego;
- 6) podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji posiada większość głosów w organach podmiotu zależnego, także na podstawie porozumień z innymi podmiotami, lub jest uprawniony do powoływania lub odwoływania większości członków organów zarządzających lub nadzorujących podmiotu zależnego.”,

- i) w ust. 10 wyrazy „w ust. 9 pkt 5” zastępuje się wyrazami „w ust. 9 pkt 4”;
- j) uchyla się ust. 11–14,
- k) ust. 15 otrzymuje brzmienie:

„15. Fundusz, w porozumieniu z Komisją Nadzoru Finansowego, informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o określonym dla poszczególnych podmiotów minimalnym poziomie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych.”;

- l) dodaje się ust. 16–20 w brzmieniu:

„16. Globalna instytucja o znaczeniu systemowym lub jej podmiot zależny będący podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji są obowiązane spełniać wymóg minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w ust. 1, na który składa się wymóg, o którym mowa w art. 92a rozporządzenia nr 575/2013, oraz dodatkowy wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych dla każdej globalnej instytucji o znaczeniu systemowym lub jej podmiotu zależnego będącego podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, ustalany przez Fundusz po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego.

17. Mający siedzibę na terytorium państwa członkowskiego istotny podmiot zależny globalnej instytucji o znaczeniu systemowym niemającej siedziby na terytorium państwa członkowskiego jest obowiązany spełniać wymóg, o którym mowa w ust. 1, na który składa się wymóg, o którym mowa w art. 92a rozporządzenia nr 575/2013, oraz dodatkowy wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, ustalany przez Fundusz po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, za pomocą instrumentów zgodnych z art. 98 ust. 2g–2n.

18. Fundusz określa dodatkowy wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w ust. 16 i 17, i uzasadnia jego zastosowanie w przypadku, gdy wymóg, o którym mowa w art. 92a rozporządzenia nr 575/2013, nie jest wystarczający do spełnienia warunków określonych w ust. 2c.

19. W celu realizacji art. 98 ust. 2d, w przypadku gdy więcej niż jeden podmiot zależny od tej samej globalnej instytucji o znaczeniu systemowym jest podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, Fundusz określa wymóg, o którym mowa w ust. 18, dla:

- 1) każdego podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji lub
- 2) krajowego podmiotu dominującego jako jedyne podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji globalnej instytucji o znaczeniu systemowym.

20. Fundusz dokonuje przeglądu wymogu, o którym mowa w ust. 18, i, w razie konieczności, jego aktualizacji, uwzględniając zmiany w zakresie dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych, zgodnie z art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe albo art. 110y ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.”;

- 36) po art. 97 dodaje się art. 97a–97i w brzmieniu:

„Art. 97a. 1. W celu spełnienia wymogu, o którym mowa w art. 97 ust. 1, podmiot, z wyłączeniem kasy, utrzymuje:

- 1) fundusze własne;
- 2) zobowiązania kwalifikowalne spełniające warunki określone w art. 72a, art. 72b ust. 1, ust. 2 lit. a–c i e–n i ust. 3–7 oraz art. 72c rozporządzenia nr 575/2013.

2. Podmiot, z wyłączeniem kasy, może utrzymywać zobowiązania spełniające warunki, o których mowa w art. 72a ust. 1 i ust. 2 lit. a–k, art. 72b ust. 1, ust. 2 lit. a–c i e–n oraz ust. 3–6 oraz art. 72c rozporządzenia nr 575/2013, z tytułu dłużnego instrumentu finansowego z wbudowanymi instrumentami pochodnymi, w szczególności strukturyzowanymi produktami finansowymi, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 28 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 84, z późn. zm.³⁾), w celu zaliczenia do minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, jeżeli:

- 1) kwoty główne zobowiązań są określone w momencie emisji i są stałe albo rosnące;
- 2) kwoty główne zobowiązań nie podlegają zmianie wynikającej z wbudowanych instrumentów pochodnych;

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 270 z 15.10.2015, str. 4, Dz. Urz. UE L 175 z 30.06.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 314 z 05.12.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 334 z 27.12.2019, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 22 z 22.01.2021, str. 1.

- 3) całkowite kwoty zobowiązań, w tym w zakresie wbudowanych instrumentów pochodnych, mogą zostać ustalone każdego dnia przez uczestników obrotu przez odniesienie do wyceny na aktywnym rynku, na którym przedmiotem obrotu jest ten instrument finansowy lub klasa takich instrumentów finansowych oraz na którym:
- istnieją kupujący i sprzedający zawierający transakcje mające za przedmiot taki instrument dłużny lub klasę takich instrumentów dłużnych,
  - obrót tymi instrumentami nie wywołuje istotnej zmiany wyceny na tym rynku,
  - kwoty nie uwzględniają ryzyka kredytowego zgodnie z art. 104 i art. 105 rozporządzenia nr 575/2013.

3. Podmiot, z wyłączeniem kasy, może także utrzymywać zobowiązania z tytułu dłużnych instrumentów finansowych, o których mowa w ust. 2, w celu ich zaliczenia do minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, jeżeli kwoty główne zobowiązań są określone w momencie emisji i są stałe albo rosnące, a warunki emisji tych instrumentów określają wysokość roszczeń w przypadku likwidacji, ogłoszenia upadłości albo przymusowej restrukturyzacji emitenta, na poziomie nieprzekraczającym opłaconych cen emisyjnych.

4. Zobowiązania, o których mowa w ust. 2 i 3, nie podlegają potrąceniu, a ich wartość nie może być ustalona zgodnie z klauzulą kompensacyjną określoną w art. 207 ust. 3, w ramach oszacowania, o którym mowa w art. 137 ust. 2 i 3.

5. Zobowiązania z tytułu dłużnych instrumentów finansowych zalicza się do minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych w części odpowiadającej należności głównej albo kwocie roszczenia o stałej wartości albo roszczenia w zakresie kwoty określonej zgodnie z ust. 2 i 3.

6. W celu spełnienia wymogu, o którym mowa w art. 97 ust. 1, kasa utrzymuje:

- fundusze własne w rozumieniu ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych;
- zobowiązania kwalifikowalne spełniające następujące warunki:
  - instrument, z tytułu którego powstało zobowiązanie, został wyemitowany i w pełni opłacony,
  - instrument, z tytułu którego powstało zobowiązanie, nie jest w posiadaniu tej kasy,
  - wykonanie zobowiązania nie jest zabezpieczone przez tę kasę,
  - nabycie instrumentu, z tytułu którego powstało zobowiązanie, nie zostało sfinansowane bezpośrednio lub pośrednio przez tę kasę,
  - rezydualny termin wykonania zobowiązania jest nie krótszy niż rok,
  - zobowiązanie nie wynika z instrumentu pochodnego,
  - zobowiązanie nie wynika z depozytu, który korzysta z pierwszeństwa w zaspokajaniu roszczeń w postępowaniu upadłościowym.

7. Fundusz może zobowiązać kasę, aby część wymogu, o którym mowa w art. 97 ust. 1, była utrzymywana w formie zobowiązań podporządkowanych, które na podstawie podziału na kategorie zaspokajania należności, zgodnie z art. 440 ust. 2 ustawy – Prawo upadłościowe, podlegają zaspokojeniu po zobowiązaniach określonych w kategorii piątej.

Art. 97b. 1. W przypadku gdy podmiot zależny z siedzibą na terytorium państwa członkowskiego jest częścią grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, w której podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji jest podmiot krajowy lub podmiot, o którym mowa w art. 64 pkt 2 lit. c lub d, zobowiązania wyemitowane przez ten podmiot zależny na rzecz akcjonariuszy, którzy nie wchodzą w skład tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, zalicza się do kwoty funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji, jeżeli:

- zobowiązania spełniają warunki określone w art. 98 ust. 21 pkt 1;
- wykonanie uprawnień do umorzenia lub konwersji zgodnie z art. 70–72 nie ma wpływu na kontrolę sprawowaną nad podmiotem zależnym przez podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji;
- łączna wartość zaliczonych zobowiązań nie przekracza kwoty stanowiącej różnicę między kwotą wymaganą zgodnie z art. 98 ust. 2g i 2h a sumą zobowiązań wyemitowanych przez podmiot zależny na rzecz podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji i nabytych przez ten podmiot bezpośrednio albo pośrednio przez inne podmioty z tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 98 ust. 21 pkt 1 lit. a, i funduszy własnych, o których mowa w art. 98 ust. 21 pkt 2.

2. Pośrednie nabycie przez podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji zobowiązania wyemitowanego przez podmiot zależny, o którym mowa w ust. 1, oznacza nabycie zobowiązania, którego emitentem jest inny podmiot wchodzący w skład tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, posiadający należności od tego podmiotu zależnego z tytułu wyemitowanych przez niego zobowiązań.

Art. 97c. 1. Podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji będący globalną instytucją o znaczeniu systemowym lub podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji będący jej podmiotem zależnym albo podmiotem objętym wymogiem, o którym mowa w art. 97h ust. 1 lub 3, jest obowiązany spełniać część wymogu, o którym mowa w art. 97 ust. 1, za pomocą funduszy własnych, podporządkowanych instrumentów kwalifikowalnych lub zobowiązań, o których mowa w art. 97b ust. 1, w wysokości nie mniejszej niż 8% zobowiązań ogółem powiększonych o fundusze własne.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 72b ust. 3 rozporządzenia nr 575/2013, Fundusz może, na wniosek podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji będącego globalną instytucją o znaczeniu systemowym lub podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji będącego jej podmiotem zależnym lub podmiotem, o którym mowa w art. 97h ust. 1 lub 3, określić poziom funduszy własnych, podporządkowanych instrumentów kwalifikowalnych lub zobowiązań, o których mowa w art. 97b ust. 1, w wysokości mniejszej niż określona w ust. 1, jednak nie mniejszej niż wartość wyrażonego procentowo iloczynu:

- 1) 8% zobowiązań ogółem, powiększonych o fundusze własne, oraz
- 2) liczby 1 pomniejszonej o iloraz 3,5% łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko oraz sumy 18% łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko i kwoty wynikającej z wymogu połączonego bufora.

3. Jeżeli w przypadku podmiotu, o którym mowa w art. 97h ust. 1, kwota, o której mowa w ust. 1 i 2, jest wyższa niż 27% łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko, Fundusz określa minimalną kwotę funduszy własnych, podporządkowanych instrumentów kwalifikowalnych lub zobowiązań, o których mowa w art. 97b ust. 1, do wysokości kwoty równej 27% łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko, jeżeli w jego ocenie:

- 1) plan przymusowej restrukturyzacji lub grupowy plan przymusowej restrukturyzacji nie przewiduje, że przymusowa restrukturyzacja może wymagać zaangażowania środków funduszu przymusowej restrukturyzacji banków albo
- 2) spełnienie wymogu, o którym mowa w art. 98 ust. 1 i 2, umożliwi również spełnienie wymogów, o których mowa w art. 274 lub art. 275.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, Fundusz uwzględnia ryzyko wywarcia nieproporcjonalnego wpływu na model biznesowy podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji.

5. Przepisu ust. 3 nie stosuje się wobec podmiotu, dla którego wymóg, o którym mowa w art. 97 ust. 1, został ustalony zgodnie z art. 97h ust. 3.

Art. 97d. 1. W przypadku podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji będącego globalną instytucją o znaczeniu systemowym lub podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji będącego jej podmiotem zależnym albo podmiotem, o którym mowa w art. 97h ust. 1 lub 3, Fundusz może, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, określić minimalną kwotę funduszy własnych, podporządkowanych instrumentów kwalifikowalnych lub zobowiązań, o których mowa w art. 97b ust. 1, na poziomie wyższym niż określony zgodnie z art. 97c, do wysokości większej z następujących kwot:

- 1) 8% zobowiązań ogółem, powiększonych o fundusze własne albo
- 2) sumy:
  - a) dwukrotności kwoty wynikającej z wymogu, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 575/2013,
  - b) dwukrotności kwoty wynikającej z wymogu, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe albo art. 110y ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi,
  - c) kwoty wynikającej z wymogu połączonego bufora.

2. Fundusz może określić poziom funduszy własnych, podporządkowanych instrumentów kwalifikowalnych lub zobowiązań, o których mowa w art. 97b ust. 1, dla podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji będącego globalną instytucją o znaczeniu systemowym lub podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji będącego jej podmiotem zależnym lub podmiotem, o którym mowa w art. 97h ust. 1 lub 3, w odniesieniu do których Fundusz określa wymóg, o którym mowa w art. 98 ust. 1–2, biorąc pod uwagę:

- 1) wynik przeprowadzonego przeglądu planu przymusowej restrukturyzacji lub grupowego planu przymusowej restrukturyzacji, jeżeli stwierdził okoliczności uniemożliwiające lub utrudniające przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji oraz gdy:
  - a) podmiot nie realizuje zaleceń, o których mowa w art. 95 ust. 4, w terminach określonych przez Fundusz lub
  - b) usunięcie tych okoliczności nie jest możliwe w wyniku wykonania zaleceń, o których mowa w art. 95 ust. 4, a skorzystanie przez Fundusz z uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, częściowo albo w całości ograniczy ich negatywny wpływ na przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji, lub

- 2) wykonalność lub wiarygodność działań określonych w planie przymusowej restrukturyzacji lub grupowym planie przymusowej restrukturyzacji, gdy są ograniczone ze względu na wielkość, status prawny podmiotu i strukturę własnościową, powiązania, charakter, zakres, profil ryzyka i złożoność prowadzonej działalności, lub
- 3) nałożony przez Komisję Nadzoru Finansowego na podstawie art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe albo art. 110y ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi dodatkowy wymóg w zakresie funduszy własnych, który wskazuje, że podmiot znajduje się w grupie 20% podmiotów o najbardziej ryzykownej działalności, w stosunku do których Komisja Nadzoru Finansowego może zastosować ten dodatkowy wymóg i w odniesieniu do których Fundusz określa wymóg, o którym mowa w art. 97 ust. 1.

3. W przypadku określonym w ust. 2 pkt 3 liczba podmiotów wynikająca z obliczeń jest zaokrąglana w górę do najbliższej liczby całkowitej.

Art. 97e. 1. W przypadku podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji niebędącego globalną instytucją o znaczeniu systemowym lub podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, który jest jej podmiotem zależnym, oraz w przypadku podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji niebędącego podmiotem, o którym mowa w art. 97h ust. 1 lub 3, Fundusz może, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, określić, że część wymogu określonego w art. 98 ust. 1–2, do wysokości 8% zobowiązań ogółem, powiększonych o fundusze własne podmiotu, lub do kwoty ustalonej zgodnie z art. 97d ust. 1 pkt 2, jest spełniona za pomocą funduszy własnych, podporządkowanych instrumentów kwalifikowalnych lub zobowiązań, o których mowa w art. 97b ust. 1, jeżeli:

- 1) zobowiązania, o których mowa w art. 97a, które nie są zobowiązaniami podporządkowanymi, mają taki sam stopień uprzywilejowania w kolejności zaspokajania roszczeń w postępowaniu upadłościowym jak zobowiązania wyłączone ze stosowania uprawnień do umorzenia lub konwersji zgodnie z art. 206 ust. 1 lub 3;
- 2) spełniony jest co najmniej jeden z warunków:
  - a) istnieje ryzyko, że w wyniku planowanego zastosowania umorzenia lub konwersji zobowiązań wobec zobowiązań, o których mowa w art. 97a, które nie są zobowiązaniami podporządkowanymi i które nie są wyłączone ze stosowania uprawnień do umorzenia i konwersji zgodnie z art. 206 ust. 1 lub 3, wierzyciele, których roszczenia wynikają z tych zobowiązań, poniosą większe straty niż te, które ponieśliby w postępowaniu upadłościowym, lub
  - b) spełnienie wymogu, o którym mowa w art. 97 ust. 1, za pomocą funduszy własnych, podporządkowanych instrumentów kwalifikowalnych lub zobowiązań, o których mowa w art. 97b, pozwoli usunąć okoliczności uniemożliwiające lub utrudniające przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji, stwierdzone w trakcie przeglądu planu przymusowej restrukturyzacji lub grupowego planu przymusowej restrukturyzacji, albo jest konieczne w celu zapewnienia możliwości realizacji celów przymusowej restrukturyzacji, w szczególności w przypadku podmiotu, którego upadłość miałaby istotny negatywny wpływ na system finansowy lub mogłaby stanowić zagrożenie dla stabilności finansowej lub gospodarki;
- 3) kwota funduszy własnych i innych zobowiązań podporządkowanych nie przekracza kwoty niezbędnej do zapewnienia, aby wierzyciele, o których mowa w pkt 2, nie ponieśli strat większych niż straty, które ponieśliby w postępowaniu upadłościowym.

2. Fundusz niezwłocznie dokonuje oceny ryzyka, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. a, w przypadku gdy stwierdzi, że w ramach danej kategorii należności podlegających zaspokojeniu z funduszy masy upadłości, o których mowa w art. 440 ust. 2 ustawy – Prawo upadłościowe, obejmującej również zobowiązania kwalifikowalne, udział kwoty zobowiązań, które są wyłączone lub mogą zostać wyłączone z umorzenia i konwersji zgodnie z art. 206 ust. 1 lub 3, jest wyższy niż 10% wartości danej kategorii należności w strukturze bilansowej podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji innego niż globalna instytucja o znaczeniu systemowym, jej podmiot zależny lub podmiot, o którym mowa w art. 97h ust. 1 lub 3.

3. Fundusz, określając wymóg zgodnie z ust. 1, wykorzystuje do jego ustalenia większą z wartości:

- 1) 8% zobowiązań ogółem, powiększonych o fundusze własne podmiotu, albo
- 2) kwotę ustaloną zgodnie z art. 97d ust. 1 pkt 2.

Art. 97f. 1. W przypadkach, o których mowa w art. 97c, art. 97d ust. 1 i art. 97e, do kwoty zobowiązań ogółem zalicza się zobowiązania wynikające z instrumentów pochodnych, z uwzględnieniem praw kontrahentów wynikających z klauzul dotyczących kompensowania.

2. Fundusz wyraża minimalną kwotę funduszy własnych, podporządkowanych instrumentów kwalifikowalnych lub zobowiązań, o których mowa w art. 97b ust. 1, w formach określonych w art. 97 ust. 2b.

3. Kwota kapitału podstawowego Tier I, którą podmiot utrzymuje w celu spełnienia wymogu połączonego bufora, nie jest jednocześnie zaliczana do wymogów wyrażonych jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko, o których mowa w art. 97c, art. 97d ust. 1 i art. 97e.

Art. 97g. W przypadkach, o których mowa w art. 97d ust. 1 i art. 97e, Fundusz uwzględnia:

- 1) obecność kupujących i sprzedających na rynku funduszy własnych i podporządkowanych instrumentów kwalifikowalnych podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji, gotowych do zawierania transakcji, dostępność wyceny takich instrumentów oraz czas konieczny do zrealizowania transakcji niezbędnych do celów zastosowania się do rozstrzygnięcia Funduszu;
- 2) wartość instrumentów, które wynikają z zobowiązań kwalifikowalnych, które spełniają warunki określone w art. 72a rozporządzenia nr 575/2013, o rezydualnym terminie zapadalności wynoszącym mniej niż rok, liczącym od dnia określenia przez Fundusz minimalnej kwoty funduszy własnych lub podporządkowanych instrumentów kwalifikowalnych, lub zobowiązań, o których mowa w art. 97b ust. 1, których warunki emisji lub konstrukcja przewidują możliwość dokonania korekt ilościowych w stosunku do wymogów, o których mowa w art. 97d ust. 1 i art. 97e;
- 3) dostępność i wartość instrumentów, które spełniają warunki, o których mowa w art. 72a rozporządzenia nr 575/2013, inne niż określone w art. 72b ust. 2 lit. d tego rozporządzenia;
- 4) czy kwota zobowiązań, które są wyłączone ze stosowania umorzenia i konwersji zgodnie z art. 206 ust. 1 lub 3 i zaliczają się do tej samej kategorii uprzywilejowania co zobowiązania kwalifikowalne o najwyższym stopniu uprzywilejowania lub kategorii, która w postępowaniu upadłościowym podlega zaspokojeniu w dalszej kolejności zaspokajania należności zgodnie z art. 440 ust. 2 ustawy – Prawo upadłościowe, jest istotna w porównaniu z kwotą funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji;
- 5) model biznesowy, sposób finansowania, profil ryzyka, w tym kapitał, płynność i finansowanie, jakość aktywów, model prowadzenia działalności i zarządzania podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji, oraz potencjalne straty Funduszu;
- 6) znaczenie podmiotu dla stabilności finansowej oraz wpływ na funkcjonowanie gospodarki, w szczególności ze względu na powiązania z innymi podmiotami systemu finansowego;
- 7) wpływ potencjalnych kosztów restrukturyzacji podmiotu określonych w programie restrukturyzacji, o którym mowa w art. 214, na poziom funduszy własnych podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji;
- 8) czy kwota zobowiązań wyłączonych ze stosowania umorzenia lub konwersji, o których mowa w pkt 4, przekracza poziom 5% łącznej kwoty funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji, poniżej którego kwotę tę uznaje się za nieistotną.

Art. 97h. 1. W przypadku podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji, który nie podlega wymogom, o których mowa w art. 92a rozporządzenia nr 575/2013, będącego częścią grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, której łączna wartość aktywów ustalona na podstawie ostatniego zatwierdzonego sprawozdania finansowego przekracza równowartość w złotych kwoty 100 000 000 000 euro według średniego kursu ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski na dzień sporządzenia tego sprawozdania, Fundusz określa poziom wymogu, o którym mowa w art. 97 ust. 1, w wysokości nie mniejszej niż:

- 1) 13,5%, jeżeli obliczenia dokonuje się zgodnie z art. 97 ust. 2b pkt 1;
- 2) 5%, jeżeli obliczenia dokonuje się zgodnie z art. 97 ust. 2b pkt 2.

2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, są obowiązane posiadać fundusze własne, podporządkowane zobowiązania kwalifikowalne lub zobowiązania, o których mowa w art. 97b ust. 1, w kwocie nie mniejszej niż wynikająca z ust. 1. Przepisów art. 97a–97g nie stosuje się.

3. Fundusz może, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, określić, że poziom wymogu, o którym mowa w art. 97 ust. 1, jest ustalany dla podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji, który nie podlega wymogom, o których mowa w art. 92a rozporządzenia nr 575/2013, na zasadach określonych w ust. 1, jeżeli:

- 1) podmiot ten jest częścią grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, której łączna wartość aktywów ustalona na podstawie ostatniego zatwierdzonego sprawozdania finansowego jest niższa niż równowartość określona zgodnie z ust. 1;
- 2) w ocenie Funduszu upadłość tego podmiotu mogłaby stwarzać ryzyko systemowe, o którym mowa w art. 4 pkt 15 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, Fundusz uwzględnia:

- 1) udział depozytów w sumie bilansowej i brak dłużnych instrumentów w strukturze finansowania podmiotu;
- 2) zakres, w jakim jest ograniczony dostęp do rynku kapitałowego, na którym przedmiotem obrotu są zobowiązania kwalifikowalne;
- 3) udział kapitału podstawowego Tier I w zakresie wymogu, o którym mowa w art. 98 ust. 1 i 2.

Art. 97i. 1. Wymogi, o których mowa w art. 97c, art. 97d ust. 1 i art. 97h, nie mają zastosowania w okresie 3 lat od dnia następującego po dniu, w którym:

- 1) podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji lub grupa podlegająca przymusowej restrukturyzacji, której ten podmiot jest częścią, zostały zidentyfikowane jako globalna instytucja o znaczeniu systemowym;
- 2) podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji spełnił warunki określone w art. 97h ust. 1 lub w stosunku do tego podmiotu Fundusz podjął rozstrzygnięcie, o którym mowa w art. 97h ust. 3.

2. Wymóg, o którym mowa w art. 97h, nie ma zastosowania w okresie 2 lat następujących po dniu, w którym:

- 1) Fundusz zastosował instrument umorzenia lub konwersji zobowiązań;
- 2) podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji wprowadził alternatywne działania w sferze prywatnej, o których mowa w art. 101 ust. 7 pkt 2, na podstawie których instrumenty kapitałowe i inne zobowiązania zostały umorzone lub poddane konwersji na instrumenty w kapitale podstawowym Tier I, lub Fundusz dokonał umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych tego podmiotu w celu jego dokapitalizowania bez zastosowania instrumentów przymusowej restrukturyzacji.

3. Wystąpienie okoliczności, o której mowa w ust. 1, nie ma wpływu na określony przez Fundusz termin na spełnienie docelowego minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o ile wynosi on co najmniej 3 lata, począwszy od dnia następującego po dniu, od którego byłyby liczone w razie wystąpienia tej okoliczności. Wystąpienie okoliczności, o której mowa w ust. 2, nie ma wpływu na określony przez Fundusz termin spełnienia docelowego minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o ile wynosi on co najmniej 2 lata, począwszy od dnia następującego po dniu, od którego byłyby liczone w razie wystąpienia tej okoliczności.”;

37) w art. 98:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmioty podlegające przymusowej restrukturyzacji utrzymują minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie skonsolidowanym grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, z wyjątkiem przypadku, o którym mowa w ust. 1a.”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Podmioty podlegające przymusowej restrukturyzacji, które nie sporządzają skonsolidowanych sprawozdań finansowych, utrzymują minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie indywidualnym.”;

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, wspólnie określają minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie skonsolidowanym grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji dla każdego podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji oraz na zasadzie indywidualnej dla każdego podmiotu należącego do grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, który nie jest podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, w formie wspólnej decyzji, uwzględniając kryteria określone w art. 97 ust. 2.”;

d) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2p w brzmieniu:

„2a. Fundusz, w przypadku gdy jest właściwym organem przymusowej restrukturyzacji dla grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji – w zależności od specyfiki mechanizmu solidarności, o którym mowa w art. 10 rozporządzenia nr 575/2013, i strategii przymusowej restrukturyzacji – ustala, które podmioty w ramach grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji utrzymują minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 97 ust. 2e lub 16, lub art. 97h, w celu zapewnienia, że grupa podlegająca przymusowej restrukturyzacji spełnia wymogi określone w ust. 1 i 2, oraz sposób, w jaki podmioty w ramach grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji mają spełnić ten wymóg zgodnie z planem przymusowej restrukturyzacji.

2b. Fundusz informuje krajowy podmiot dominujący o określonym dla niego minimalnym poziomie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych. Właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych informują podmioty zależne o określonym dla nich minimalnym poziomie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych.

2c. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych mogą postanowić, że minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych jest częściowo spełniany przez podmiot zależny zgodnie z ust. 2l za pomocą instrumentów wyemitowanych na rzecz obecnych akcjonariuszy nienależących do grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji oraz nabytych przez te podmioty, jeżeli jest to zgodne ze strategią przymusowej restrukturyzacji, a podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji nie nabył w sposób pośredni lub bezpośredni wystarczających instrumentów, o których mowa w ust. 2l.

2d. W przypadku gdy więcej niż jeden podmiot będący podmiotem zależnym globalnej instytucji o znaczeniu systemowym należący do tej samej globalnej instytucji o znaczeniu systemowym jest podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji oraz jeżeli jest to zgodne ze strategią przymusowej restrukturyzacji globalnej instytucji o znaczeniu systemowym, Fundusz oraz właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych wydają zgodę na stosowanie art. 72e rozporządzenia nr 575/2013 oraz na zastosowanie korekty służącej zmniejszeniu lub usunięciu różnicy między:

- 1) sumą kwot, o których mowa w art. 97 ust. 19 pkt 1, oraz kwot, o których mowa w art. 12a rozporządzenia nr 575/2013 – dla podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji, a
- 2) sumą kwot, o których mowa w art. 97 ust. 19 pkt 2, oraz kwot, o których mowa w art. 12a rozporządzenia nr 575/2013.

2e. Suma kwot, o których mowa w art. 97 ust. 19 pkt 1, oraz kwot, o których mowa w art. 12a rozporządzenia nr 575/2013, w przypadku podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji nie może być mniejsza niż suma kwot, o których mowa w art. 97 ust. 19 pkt 2, oraz kwot, o których mowa w art. 12a rozporządzenia nr 575/2013, obliczona dla krajowego podmiotu dominującego jako jedyne podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji globalnej instytucji o znaczeniu systemowym.

2f. Korektę, o której mowa w ust. 2d, można zastosować w odniesieniu do różnic w obliczeniach łącznych kwot ekspozycji na ryzyko między odpowiednimi państwami członkowskimi przez dostosowanie poziomu wymogu określonego w art. 97 ust. 2e. Korekty tej nie stosuje się w celu wyeliminowania różnic będących wynikiem ekspozycji między grupami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji.

2g. Podmioty krajowe, które są podmiotami zależnymi podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji lub podmiotu z państwa trzeciego i nie są podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji, spełniają wymóg określony w art. 97 ust. 2k na zasadzie indywidualnej.

2h. Fundusz może, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, zastosować wymóg określony w ust. 2g wobec podmiotu, o którym mowa w art. 64 pkt 2 lit. b–d, który jest podmiotem zależnym podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji i nie jest podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji.

2i. Unijne instytucje dominujące, które nie są podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji i są podmiotami zależnymi od podmiotów z państw trzecich, spełniają wymóg określony w art. 97 ust. 2c na zasadzie skonsolidowanej.

2j. W odniesieniu do grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, o której mowa w art. 2 pkt 19a lit. b:

- 1) banki i instytucje kredytowe, które są trwale powiązane z organem centralnym i nie są podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji,
- 2) organ centralny, który nie jest podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji,
- 3) podmioty podlegające przymusowej restrukturyzacji, które nie są obowiązane do spełniania wymogu, o którym mowa w art. 98 ust. 2a

– spełniają wymóg, o którym mowa w art. 97 ust. 2k–2p, na zasadzie indywidualnej.

2k. Wymóg, o którym mowa w art. 97 ust. 1, dla podmiotu, o którym mowa w ust. 2g–2j, ustala się zgodnie z ust. 2–2f oraz art. 97 ust. 2k–2p. Przepisy art. 99 i art. 127 stosuje się odpowiednio.

2l. Wymóg, o którym mowa w art. 97 ust. 2c, dla podmiotów niebędących podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji, określony zgodnie z art. 97 ust. 2k–2p, może być spełniony wyłącznie za pomocą:

- 1) zobowiązań spełniających łącznie następujące warunki:
  - a) zostały wyemitowane na rzecz:
    - podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji należącego do tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, bezpośrednio albo pośrednio przez inną osobę prawną należącą do tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, która nabyła zobowiązania od podmiotu objętego tym wymogiem, oraz zostały nabyte przez taki podmiot lub
    - akcjonariusza, który nie jest członkiem grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, jeżeli dokonanie umorzenia lub konwersji, o których mowa w art. 70–72, nie ma wpływu na kontrolę sprawowaną nad podmiotem objętym tym wymogiem przez podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji należący do tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji oraz zostały nabyte przez takiego akcjonariusza,
  - b) w postępowaniu upadłościowym wynikające z nich należności podlegają zaspokojeniu po należnościach wynikających z zobowiązań, które nie spełniają warunku określonego w lit. a i nie są instrumentami zaliczanymi do funduszy własnych,
  - c) spełniają warunki kwalifikowalności, o których mowa w art. 72a rozporządzenia nr 575/2013, z wyjątkiem warunków, o których mowa w art. 72b ust. 2 lit. b, c, k–m oraz ust. 3–5 rozporządzenia nr 575/2013,
  - d) mogą podlegać umorzeniu lub konwersji, o których mowa w art. 70–72, w sposób, który jest zgodny ze strategią przymusowej restrukturyzacji grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, w szczególności nie wywierają wpływu na kontrolę sprawowaną nad podmiotem objętym tym wymogiem przez podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji należący do tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji,
  - e) nabycie instrumentu, z tytułu którego powstało zobowiązanie, nie zostało sfinansowane bezpośrednio lub pośrednio przez podmiot objęty tym wymogiem,
  - f) warunki emisji instrumentu, z tytułu którego powstało zobowiązanie, nie przewidują, bezpośrednio lub pośrednio, możliwości wezwania do sprzedaży zobowiązań, wykupu, spłaty lub odkupu przez podmiot objęty tym wymogiem przed terminem zapadalności, w przypadku innym niż ogłoszenie upadłości albo likwidacja tego podmiotu, a podmiot ten nie informuje o takiej możliwości w inny sposób,
  - g) warunki emisji instrumentu, z tytułu którego powstało zobowiązanie, nie dają jego posiadaczowi prawa do wcześniejszej wypłaty odsetek lub kwoty głównej w przypadkach innych niż ogłoszenie upadłości albo likwidacja podmiotu objętego tym wymogiem,
  - h) wysokość wypłat odsetek lub dywidend nie jest zmieniana na podstawie oceny zdolności kredytowej podmiotu objętego tym wymogiem lub jego podmiotu dominującego;
- 2) funduszy własnych:
  - a) kapitału podstawowego Tier I,
  - b) funduszy własnych innych niż kapitał podstawowy Tier I, wyemitowanych na rzecz osób prawnych:
    - należących do tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji oraz nabytych przez te osoby lub
    - nienależących do tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, jeżeli wykonanie uprawnień do umorzenia lub konwersji nie ma wpływu na kontrolę sprawowaną przez podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji nad podmiotem objętym tym wymogiem, oraz nabytych przez te osoby.

2m. Przepis ust. 2l stosuje się odpowiednio do warunków umowy, na podstawie której powstały zobowiązanie lub pozycja funduszy własnych z tytułu innego niż emisja.

2n. W przypadku, o którym mowa w art. 97 ust. 9 pkt 1 i 2, Fundusz może udzielić zezwolenia na pełne albo częściowe spełnienie przez podmiot zależny minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych za pomocą gwarancji udzielonej przez podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji, jeżeli:

- 1) gwarancja została udzielona co najmniej w kwocie odpowiadającej minimalnemu poziomowi funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych;
- 2) kwota gwarancji jest wypłacana w przypadku, gdy podmiot zależny nie reguluje swoich zobowiązań w terminie ich wymagalności lub wystąpiły w stosunku do niego przesłanki umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych, o których mowa w art. 70 ust. 2 – w zależności od tego, która z tych okoliczności wystąpi wcześniej;

- 3) gwarancja jest zabezpieczona w wysokości co najmniej 50%;
- 4) zabezpieczenie gwarancji spełnia wymogi, o których mowa w art. 197 rozporządzenia nr 575/2013, i jest wystarczające do pokrycia kwoty zabezpieczonej zgodnie z pkt 3, po dokonaniu ostrożnych redukcji wartości zabezpieczenia;
- 5) zabezpieczenie gwarancji jest wolne od obciążeń, w szczególności nie jest stosowane jako zabezpieczenie innej gwarancji;
- 6) zabezpieczenie posiada efektywny termin zapadalności, spełniający warunek, o którym mowa w art. 72c ust. 1 rozporządzenia nr 575/2013;
- 7) nie istnieją przeszkody do przeniesienia zabezpieczenia z podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji do podmiotu zależnego, w przypadku gdy wobec podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji podjęto działanie w ramach przymusowej restrukturyzacji.

2o. W przypadku określonym w ust. 2n pkt 7 podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji, na wniosek Funduszu, przedstawia opinię prawną lub w inny sposób wykazuje brak przeszkód do przeniesienia zabezpieczenia z podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji do podmiotu zależnego.

2p. Fundusz może całkowicie albo częściowo odstąpić od stosowania wymogów, o których mowa w ust. 2a–2o i art. 97 ust. 9 pkt 5 i ust. 10, w odniesieniu do organu centralnego lub banku trwale z nim powiązanego, jeżeli łącznie są spełnione następujące warunki:

- 1) bank oraz organ centralny podlegają nadzorowi sprawowanemu przez ten sam właściwy organ, mają siedzibę w tym samym państwie członkowskim i należą do tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji;
- 2) zobowiązania organu centralnego i banków trwale z nim powiązanych są zobowiązaniami solidarnymi lub zobowiązania takich banków są w całości gwarantowane przez organ centralny;
- 3) minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych oraz wypłacalność i płynność organu centralnego i banków trwale z nim powiązanych są monitorowane jako całość na podstawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych tych banków;
- 4) zarząd organu centralnego jest uprawniony do wydawania poleceń zarządom instytucji trwale z nim powiązanych – w przypadku odstąpienia od stosowania wymogów, o których mowa w ust. 2a–2o i art. 97 ust. 9 pkt 5 i ust. 10, w odniesieniu do banku trwale z nim powiązanego;
- 5) organ centralny oraz bank trwale z nim powiązany wchodzi w skład grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, która spełnia wymóg, o którym mowa w ust. 1 i 2;
- 6) nie istnieją ani nie są przewidywane istotne przeszkody do szybkiego przeniesienia funduszy własnych lub spłaty zobowiązań między organem centralnym a bankami trwale z nim powiązanymi – w przypadku przymusowej restrukturyzacji tych podmiotów.”,

e) ust. 3–6 otrzymują brzmienie:

„3. Jeżeli w terminie 4 miesięcy od dnia przekazania przez Fundusz informacji niezbędnych do określenia minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych nie określą minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie skonsolidowanym grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, Fundusz określa minimalny poziom tych funduszy i zobowiązań, z uwzględnieniem oceny podmiotów należących do grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, które nie są podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji dokonanej przez właściwe organy przymusowej restrukturyzacji.

4. Jeżeli przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 3, właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu zależnego zwrócił się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego o wiążącą mediację, Fundusz nie określa minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych do czasu podjęcia decyzji przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.

5. Jeżeli Europejski Urząd Nadzoru Bankowego nie podejmie decyzji w ciągu miesiąca od dnia złożenia wniosku o wiążącą mediację, Fundusz określa minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie skonsolidowanym w sposób określony w ust. 3.

6. Jeżeli Europejski Urząd Nadzoru Bankowego podejmie decyzję w wyniku wiążącej mediacji, Fundusz określa minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie skonsolidowanym grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji zgodnie z decyzją Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego.”,

f) dodaje się ust. 7–13 w brzmieniu:

„7. Jeżeli w terminie 4 miesięcy od dnia przekazania przez Fundusz informacji niezbędnych do określenia minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych nie określą minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie indywidualnym dla któregośkolwiek podmiotu niebędącego podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, należącego do grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, organ przymusowej restrukturyzacji właściwy dla podmiotów zależnych określa minimalny poziom tych funduszy i zobowiązań dla danego podmiotu, uwzględniając pisemne opinie i zastrzeżenia:

- 1) organu przymusowej restrukturyzacji właściwego dla podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji;
- 2) Funduszu, w przypadku gdy właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla grupy jest inny niż organ przymusowej restrukturyzacji właściwy dla podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji.

8. Jeżeli przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 7, Fundusz lub organ przymusowej restrukturyzacji właściwy dla podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji zwrócił się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego o wiążącą mediację, organy przymusowej restrukturyzacji właściwe dla podmiotów zależnych nie określają minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych do czasu podjęcia decyzji przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.

9. Jeżeli Europejski Urząd Nadzoru Bankowego nie podejmie decyzji w terminie miesiąca od dnia złożenia wniosku o wiążącą mediację, właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych określają minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie indywidualnym w sposób określony w ust. 7.

10. Jeżeli Europejski Urząd Nadzoru Bankowego podejmie decyzję w wyniku wiążącej mediacji, właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych określają minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie indywidualnym zgodnie z decyzją Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego.

11. Fundusz lub organ przymusowej restrukturyzacji właściwy dla podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji nie występuje do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego o wiążącą mediację w przypadku, gdy minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie indywidualnym, określony przez właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych:

- 1) nie przekracza 2% łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych określonego dla podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji;
- 2) jest ustalony przez właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu zależnego zgodnie z przepisami państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska, stanowiącymi implementację art. 45c ust. 7 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającej ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 190, z późn. zm.⁴⁾).

12. W przypadkach, o których mowa w ust. 3 i 7, jeżeli brak określenia minimalnych poziomów funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych w terminie 4 miesięcy od dnia przekazania przez Fundusz informacji niezbędnych do określenia minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych wynika z braku porozumienia dotyczącego tych poziomów dla grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji na poziomie skonsolidowanym oraz dla podmiotów wchodzących w skład tej grupy na poziomie indywidualnym, określenia minimalnych poziomów funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie:

- 1) skonsolidowanym dla grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji – dokonuje się zgodnie z ust. 3–6;
- 2) indywidualnym dla podmiotu niebędącego podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, należącego do grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji – dokonuje się zgodnie z ust. 7–10.

13. Wspólna decyzja Funduszu i właściwych organów przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych i decyzja Funduszu podjęta w przypadku braku wspólnej decyzji są regularnie poddawane przeglądowi przez właściwe organy przymusowej restrukturyzacji, w tym Fundusz, i, w razie potrzeby, aktualizowane.”;

⁴⁾ Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 349 z 05.12.2014, str. 68, Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 296, Dz. Urz. UE L 203 z 01.08.2019, str. 10 oraz Dz. Urz. UE L 328 z 18.12.2019, str. 29.

38) art. 99 otrzymuje brzmienie:

„Art. 99. 1. Fundusz, właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla grupy i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych wspólnie określają minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie skonsolidowanym grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji dla każdego podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji oraz na poziomie indywidualnym dla każdego podmiotu należącego do grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, który nie jest podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, w formie wspólnej decyzji, uwzględniając kryteria określone w art. 97 ust. 2. Przepisy art. 98 ust. 2c i 2d stosuje się odpowiednio.

2. Fundusz informuje krajowy podmiot zależny o określonym dla niego minimalnym poziomie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych.

3. Jeżeli w terminie 4 miesięcy od dnia przekazania przez właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla grupy informacji niezbędnych do określenia minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych Fundusz, właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla grupy i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji nie określą minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych dla krajowego podmiotu zależnego od unijnej instytucji dominującej, Fundusz określa minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych dla krajowego podmiotu zależnego od unijnej instytucji dominującej, uwzględniając:

- 1) opinię organu przymusowej restrukturyzacji właściwego dla podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji;
- 2) opinię właściwego organu przymusowej restrukturyzacji dla grupy, w przypadku gdy właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla grupy jest inny niż organ przymusowej restrukturyzacji właściwy dla podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji;
- 3) ocenę podmiotów należących do grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, które nie są podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji, dokonaną przez właściwe organy przymusowej restrukturyzacji, jeżeli krajowy podmiot zależny jest podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji.

4. Jeżeli przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 3, Fundusz, właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla grupy i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych od unijnej instytucji dominującej nie określą minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych dla podmiotów zależnych od unijnej instytucji dominującej, a którykolwiek z takich właściwych organów przymusowej restrukturyzacji zwrócił się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego o wiążącą mediację, Fundusz nie określa minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych dla krajowego podmiotu zależnego od unijnej instytucji dominującej do czasu podjęcia decyzji przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego. Przepis art. 75 ust. 7 stosuje się odpowiednio.

5. Jeżeli właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu zależnego, wchodzący w skład kolegium przymusowej restrukturyzacji, nie przystąpił do wspólnej decyzji określającej minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych dla podmiotów zależnych od unijnej instytucji dominującej, Fundusz może przystąpić do wspólnej decyzji określającej minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych dla pozostałych podmiotów zależnych od unijnej jednostki dominującej wraz z pozostałymi właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji.

6. Jeżeli Europejski Urząd Nadzoru Bankowego nie podejmie decyzji w terminie miesiąca od dnia złożenia wniosku o wiążącą mediację, Fundusz określa minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych dla krajowego podmiotu zależnego od unijnej instytucji dominującej.

7. Jeżeli Europejski Urząd Nadzoru Bankowego podejmie decyzję w wyniku wiążącej mediacji, Fundusz określa minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych dla krajowego podmiotu zależnego od unijnej instytucji dominującej zgodnie z decyzją Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego.

8. W przypadku gdy Fundusz jest organem właściwym dla krajowego podmiotu zależnego od unijnej instytucji dominującej, będącego podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, nie występuje do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego o wiążącą mediację, gdy minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie indywidualnym, określony przez właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu zależnego od krajowego podmiotu zależnego z tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, który nie jest podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji:

- 1) nie przekracza 2% łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych określonego dla podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji;

- 2) jest ustalony przez właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu zależnego zgodnie z przepisami państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska, stanowiącymi implementację art. 45c ust. 7 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającej ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012.

9. Przepis art. 98 ust. 13 stosuje się odpowiednio.”;

- 39) po art. 99 dodaje się art. 99a w brzmieniu:

„Art. 99a. 1. Podmiot, dla którego Fundusz określił minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w art. 97 ust. 1, przekazuje Funduszowi informacje dotyczące:

- 1) kwot funduszy własnych oraz kwot zobowiązań kwalifikowalnych, w tym określonych zgodnie z art. 97 ust. 2b, po zastosowaniu odliczeń zgodnie z art. 72e–72j rozporządzenia nr 575/2013;
- 2) kwot zobowiązań innych niż określone w pkt 1, które mogą podlegać umorzeniu lub konwersji;
- 3) w odniesieniu do funduszy własnych i zobowiązań, o których mowa w pkt 1 i 2:
  - a) elementów składowych, w tym profilu zapadalności,
  - b) stopnia uprzywilejowania w postępowaniu upadłościowym,
  - c) zakresu, w jakim są one uregulowane przez przepisy państwa trzeciego, z uwzględnieniem postanowień umownych, o których mowa w art. 222, oraz postanowień umownych, o których mowa w art. 52 ust. 1 lit. p oraz q oraz art. 63 lit. n oraz o rozporządzenia nr 575/2013.

2. Przepisu ust. 1 pkt 2 nie stosuje się do podmiotu, dla którego kwota określona zgodnie z ust. 1 pkt 1 na dzień przekazania informacji wynosi co najmniej 150% kwoty wynikającej z minimalnego wymogu, o którym mowa w art. 97 ust. 2b.

3. Wykonując obowiązek, o którym mowa w ust. 1:

- 1) kasa, zamiast informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1, przekazuje informacje dotyczące kwoty funduszy własnych, o których mowa w art. 97a ust. 6 pkt 1, oraz kwoty zobowiązań kwalifikowalnych spełniających warunki określone w art. 97a ust. 6 pkt 2 i ust. 7;
- 2) podmiot niebędący podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, zamiast informacji dotyczących kwot funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w ust. 1 pkt 1, przekazuje informacje dotyczące kwot funduszy własnych spełniających warunki określone w art. 98 ust. 21 pkt 2 i zobowiązań spełniających warunki określone w art. 98 ust. 21 pkt 1.

4. Informacje są przekazywane nie rzadziej niż raz na:

- 1) 6 miesięcy – w przypadku informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 oraz ust. 3;
- 2) rok – w przypadku informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3.

5. Komisja Nadzoru Finansowego lub Fundusz mogą zobowiązać podmioty do przekazywania informacji częściej niż w terminach określonych w ust. 4.

6. Podmiot, nie rzadziej niż raz w roku, zamieszcza na swojej stronie internetowej, według stanu na koniec roku poprzedzającego, informacje dotyczące:

- 1) kwot funduszy własnych oraz zobowiązań kwalifikowalnych;
- 2) elementów składowych pozycji, o których mowa w pkt 1, w tym ich profilu zapadalności oraz stopnia ich uprzywilejowania w postępowaniu upadłościowym;
- 3) wymogu, o którym mowa w art. 97 i art. 98, wyrażonego zgodnie z art. 97 ust. 2b.

7. Podmioty, o których mowa w ust. 3, zamiast informacji, o których mowa w ust. 6 pkt 1, zamieszczają informacje, o których mowa w ust. 3.

8. W przypadku gdy Fundusz podjął działanie w ramach przymusowej restrukturyzacji albo wydał decyzję w przedmiocie umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, o której mowa w art. 70 ust. 1 pkt 1, informacje, o których mowa w ust. 6, są zamieszczane na stronie internetowej w dniu następującym po dniu, w którym upłynął termin spełnienia przez podmiot wymogów określonych w art. 97 i art. 98.

9. Przepisów ust. 1 i 6 nie stosuje się do podmiotu, w przypadku którego plan przymusowej restrukturyzacji zakłada przeprowadzenie postępowania upadłościowego.

10. Fundusz przekazuje Komisji Nadzoru Finansowego informacje, o których mowa w ust. 1 i 3. Szczegółowe zasady współpracy i wymiany informacji określi umowa zawarta pomiędzy Funduszem a Komisją Nadzoru Finansowego, o której mowa w art. 17 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 2059 oraz z 2021 r. poz. 680, 815 i 1598).

11. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, po zasięgnięciu opinii Funduszu i Komisji Nadzoru Finansowego:

- 1) sposób i tryb przekazywania Funduszowi przez podmioty informacji, o których mowa w ust. 1 i 3,
- 2) terminy przekazywania Funduszowi przez kasy informacji, o których mowa w ust. 1 i 3

– mając na celu zapewnienie jednolitości przekazywanych informacji i uwzględniając formę prawną podmiotu oraz jego udział w systemie ochrony instytucjonalnej.”;

40) w art. 101:

a) w ust. 7:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) nie występują uzasadnione przesłanki wskazujące, że działania podmiotu krajowego lub systemu ochrony instytucjonalnej lub działania nadzorcze, w tym środki wczesnej interwencji, pozwolą we właściwym czasie usunąć zagrożenie upadłością,”

– część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– Fundusz wydaje decyzję o wszczęciu wobec podmiotu krajowego przymusowej restrukturyzacji albo decyzję o umorzeniu lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, o której mowa w art. 70 ust. 1 pkt 1.”

b) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Działania w ramach przymusowej restrukturyzacji są podejmowane w interesie publicznym, jeżeli są konieczne do zapewnienia realizacji co najmniej jednego z celów przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 66, są proporcjonalne do tych celów, a ich osiągnięcie w takim samym stopniu nie byłoby możliwe w ramach postępowania upadłościowego.”

c) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Decyzje, o których mowa w ust. 7–9, zawierają oszacowanie, o którym mowa w art. 137 ust. 1.”

d) po ust. 12 dodaje się ust. 12a–12c w brzmieniu:

„12a. Decyzje w sprawach umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych oraz zastosowania instrumentów przymusowej restrukturyzacji zawierają oszacowanie, o którym mowa w art. 137 ust. 1.

12b. W decyzji o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji Fundusz może:

- 1) dokonać umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych;
- 2) określić zakres i warunki zastosowania instrumentów przymusowej restrukturyzacji;
- 3) ustanowić administratora lub zastępcę administratora;
- 4) zawiesić działalność podmiotu w restrukturyzacji;
- 5) zawiesić wykonanie wymagalnych zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji;
- 6) zawiesić prawa do realizacji zabezpieczeń;
- 7) dokonać zmiany warunków umów, których stroną jest podmiot w restrukturyzacji;
- 8) dokonać zmiany warunków spłaty instrumentów dłużnych i innych zobowiązań;
- 9) zawiesić prawa jednostronnego rozwiązania umów zawartych z podmiotem w restrukturyzacji i z podmiotem zależnym podmiotu w restrukturyzacji;
- 10) zlikwidować podmiot w restrukturyzacji, w trybie określonym w art. 230 ust. 1.

12c. W decyzji, o której mowa w ust. 7, wydawanej w przypadku, o którym mowa w art. 70 ust. 1 pkt 1, Fundusz może nałożyć na podmiot lub jego instytucję dominującą, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 29 rozporządzenia nr 575/2013, obowiązek wyemitowania nowych praw udziałowych.”

e) dodaje się ust. 14 w brzmieniu:

„14. Podmiot krajowy lub podmioty, o których mowa w art. 64 pkt 2 lit. a, c lub d, podlegają likwidacji na zasadach określonych w odrębnych przepisach, w przypadku gdy są spełnione przesłanki określone w ust. 7 pkt 1 i 2, ale nie jest spełniony warunek określony w ust. 7 pkt 3.”;

41) w art. 102:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Fundusz podejmuje decyzję o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji wobec:

- 1) instytucji finansowej, o której mowa w art. 64 pkt 2 lit. b, w przypadku gdy przesłanki określone w art. 101 ust. 7 są spełnione w odniesieniu do tej instytucji i jej podmiotu dominującego;
- 2) podmiotu, o którym mowa w art. 64 pkt 2 lit. c i d, w przypadku gdy przesłanki określone w art. 101 ust. 7 są spełnione w odniesieniu do tego podmiotu;
- 3) organu centralnego i banków trwale z nim powiązanych należących do tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, w przypadku gdy przesłanki określone w art. 101 ust. 7 są spełnione wobec całej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji.”

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli w odniesieniu do podmiotu, o którym mowa w art. 64 pkt 2 lit. c i d, nie zostały spełnione przesłanki określone w art. 101 ust. 7, Fundusz może wydać decyzję, o której mowa w art. 101 ust. 7, w odniesieniu do tego podmiotu, jeżeli:

- 1) podmiot jest podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji;
- 2) przesłanki, o których mowa w art. 101 ust. 7, są spełnione wobec jednego lub większej liczby podmiotów zależnych podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji będących instytucjami i niebędących podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji;
- 3) ze względu na prawa majątkowe i zobowiązania podmiotów, o których mowa w pkt 2, ich upadłość stanowiłaby zagrożenie dla grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, a przymusowa restrukturyzacja podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji byłaby konieczna do przeprowadzenia przymusowej restrukturyzacji podmiotów zależnych będących instytucjami albo do przeprowadzenia przymusowej restrukturyzacji całej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji.”;

42) w art. 109:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Fundusz niezwłocznie zamieszcza na swojej stronie internetowej:

- 1) decyzję o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji oraz wydane w ramach przymusowej restrukturyzacji decyzje, o których mowa w art. 11 ust. 4 pkt 2, 4–8, 11, 12 i 17–26, lub informację o tych decyzjach oraz przyczynach i skutkach wydania tych decyzji, w szczególności dla klientów indywidualnych;
- 2) decyzje, o których mowa w art. 142 ust. 1, art. 143 ust. 1 i 2, art. 144 ust. 1 oraz art. 144a ust. 1, wraz z informacją o warunkach zawieszenia regulowania zobowiązań, zawieszenia prawa do realizacji zabezpieczeń i zawieszenia prawa do wypowiedzenia.”

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Decyzje lub informacje, o których mowa w ust. 1, są zamieszczane z zachowaniem tajemnicy, o której mowa w art. 320 ust. 2, tajemnicy bankowej, o której mowa w art. 104 ustawy – Prawo bankowe, tajemnicy, o której mowa w art. 9e ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, oraz tajemnicy, o której mowa w art. 147 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.”

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Fundusz przekazuje niezwłocznie, w postaci papierowej lub elektronicznej, decyzje lub informacje, o których mowa w ust. 1, Komisji Nadzoru Finansowego, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego i podmiotowi w restrukturyzacji, w celu ich zamieszczenia na stronach internetowych tych podmiotów, z uwzględnieniem dochowania obowiązku zachowania tajemnic, o których mowa w ust. 1a.”

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Komisja Nadzoru Finansowego i podmiot w restrukturyzacji zamieszczają decyzje lub informacje, o których mowa w ust. 1, na swoich stronach internetowych, niezwłocznie po ich otrzymaniu od Funduszu, z uwzględnieniem obowiązku zachowania tajemnic, o których mowa w ust. 1a.”;

43) w art. 110:

- a) w ust. 3 w pkt 6 wyrazy „rozdziale 19” zastępuje się wyrazami „rozdziale 21”;
- b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Fundusz dokonuje umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych lub zapewnia podjęcie innych działań, które spowodują poniesienie strat przez właścicieli lub wierzycieli tych instrumentów, przed zastosowaniem instrumentów przymusowej restrukturyzacji lub jednocześnie z ich zastosowaniem, jeżeli w wyniku zastosowania tych instrumentów wierzyciele ponieśliby straty lub ich zobowiązania podlegałyby konwersji.”;

44) w art. 112:

- a) w ust. 1:

- w pkt 1 po wyrazach „udzielać pożyczek” skreśla się wyrazy „lub gwarancji”;
- w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) udzielać osobom trzecim gwarancji spłaty kredytu lub spłaty pożyczki udzielanej podmiotowi w restrukturyzacji, jego podmiotom zależnym, instytucji pomostowej, podmiotowi zarządzającemu aktywami oraz podmiotowi przejmującemu.”;

- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Fundusz może udzielać pożyczek lub gwarancji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 3, jeżeli:

- 1) środki z nich uzyskane są niezbędne do utrzymania płynności lub wypłacalności podmiotu w restrukturyzacji, jego podmiotów zależnych, instytucji pomostowej, podmiotu zarządzającego aktywami lub podmiotu przejmującego lub
- 2) są związane z zastosowaniem instrumentów przymusowej restrukturyzacji, w szczególności służą wsparciu przejęcia praw udziałowych, przedsiębiorstwa, wybranych praw majątkowych lub zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji.”;

- c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Fundusz może udzielić z funduszy przymusowej restrukturyzacji gwarancji całkowitego albo częściowego pokrycia strat wynikających z ryzyka związanego z wszystkimi lub wybranymi prawami majątkowymi lub zobowiązaniami instytucji pomostowej, w celu zbycia praw udziałowych instytucji pomostowej lub jej przedsiębiorstwa.”;

- d) ust. 4–6 otrzymują brzmienie:

„4. Fundusz, udzielając gwarancji, o której mowa w ust. 3 pkt 1 lub ust. 3a, może zastrzec sobie prawo udziału w przychodach z praw majątkowych i zobowiązań objętych gwarancją.

5. Pokrycie strat w wyniku realizacji gwarancji, o której mowa w ust. 3 pkt 1 lub ust. 3a, stanowi koszt przymusowej restrukturyzacji, o którym mowa w art. 235 pkt 5.

6. W celu zabezpieczenia wiarygodności wynikającej z udzielonych pożyczek i gwarancji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 3, Fundusz wymaga ustanowienia zabezpieczenia.”;

- e) dodaje się ust. 7–9 w brzmieniu:

„7. Fundusz może udzielić Narodowemu Bankowi Polskiemu gwarancji spłaty kredytów, o których mowa w art. 42 ust. 1 oraz art. 43 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. z 2020 r. poz. 2027 oraz z 2021 r. poz. 1598). Przepisy art. 80–84 ustawy – Prawo bankowe stosuje się odpowiednio.

8. Jeżeli nie umówiono się inaczej, z dniem spełnienia przez Fundusz świadczenia z tytułu gwarancji, o której mowa w ust. 1 pkt 3 lub ust. 7, Fundusz nabywa z mocy prawa spłaconą wiarygodność wynikającą z udzielonego kredytu lub pożyczki, do wysokości dokonanej zapłaty, wraz z przedmiotem zabezpieczenia ustanowionym przez pożyczkobiorcę lub kredytobiorcę oraz innymi prawami związanymi z nabytą wiarygodnością.

9. Gwarancja, o której mowa w ust. 1 pkt 3 lub ust. 7, może także obejmować spłatę kredytu lub pożyczki wraz z odsetkami umownymi oraz innymi kosztami związanymi z kredytem lub pożyczką. Wyплаты z tytułu gwarancji są pomniejszane o spłaty kredytu dokonane przez kredytobiorcę lub pożyczkobiorcę oraz o kwoty uzyskane przez kredytodawcę lub pożyczkodawcę w wyniku zaspokojenia się z przedmiotu zabezpieczenia tego kredytu lub pożyczki.”;

45) w art. 113:

a) w ust. 1:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) rada nadzorcza zostaje zawieszona, z zastrzeżeniem art. 103 ust. 5;”;

– pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) kompetencje pozostałych organów podmiotu w restrukturyzacji zostają zawieszane, z zastrzeżeniem art. 175 ust. 5a oraz art. 216 ust. 6;”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1e w brzmieniu:

„1a. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, Fundusz reprezentuje podmiot w restrukturyzacji. Przepisów dotyczących podejmowania decyzji i uchwał przez organy podmiotu w restrukturyzacji nie stosuje się.

1b. Fundusz może powołać zarząd podmiotu w restrukturyzacji. W przypadku powołania takiego zarządu decyzja o ustanowieniu administratora, zastępcy administratora lub pełnomocników, o których mowa w art. 114 ust. 1, traci moc. W tym przypadku uprawnienia do podejmowania decyzji i uchwał zastrzeżonych w ustawie i statucie albo umowie spółki zastrzeżone do właściwości zarządu przechodzą na zarząd podmiotu w restrukturyzacji.

1c. Powołanie zarządu podmiotu w restrukturyzacji traci moc w przypadku wydania przez Fundusz decyzji o ustanowieniu administratora, zastępcy administratora lub pełnomocników, o których mowa w art. 114 ust. 1. W tym przypadku uprawnienia do podejmowania decyzji i uchwał zastrzeżonych w ustawie i statucie albo umowie spółki zastrzeżone do właściwości zarządu przechodzą na administratora, zastępcę administratora lub pełnomocników.

1d. W przypadkach, o których mowa w ust. 1b i 1c, nie stosuje się przepisów art. 22b ust. 1 ustawy – Prawo bankowe, art. 21 ust. 1 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych oraz art. 102a ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

1e. Fundusz może wydawać polecenia zarządowi podmiotu w restrukturyzacji, dotyczące realizacji czynności niezbędnych do realizacji celów przymusowej restrukturyzacji.”;

46) art. 114 otrzymuje brzmienie:

„Art. 114. 1. Fundusz może wykonywać uprawnienia, o których mowa w art. 113 ust. 1 pkt 1, przez administratora, o którym mowa w art. 153 ust. 1, zastępcę administratora, o którym mowa w art. 154a, lub pełnomocników.

2. Wynagrodzenie administratora, zastępcy administratora i pełnomocników ustala Fundusz.

3. Koszty działalności administratora i zastępcy administratora obciążają podmiot w restrukturyzacji, z zastrzeżeniem art. 153 ust. 10.

4. Administrator i zastępca administratora otrzymują w razie potrzeby urlop bezpłatny na czas pełnienia funkcji. Okres urlopu bezpłatnego zalicza się do okresów pracy, od których zależy nabycie uprawnień pracowniczych.

5. Ustanowienie administratora i zastępcy administratora podlega zgłoszeniu do Krajowego Rejestru Sądowego.”;

47) w art. 117 wyraz „podjęcia” zastępuje się wyrazem „doręczenia”;

48) w art. 121:

a) w pkt 1:

– lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) przepisów art. 212, art. 223, art. 233, art. 236, art. 237, art. 397, art. 399 § 3, art. 400 i art. 401 oraz przepisów tytułu IV działów I i II Kodeksu spółek handlowych,”;

– po lit. a dodaje się lit. aa w brzmieniu:

„aa) przepisów art. 258 § 1 oraz art. 311–312¹ w związku z art. 431 § 7 i art. 433 § 1 Kodeksu spółek handlowych – do objęcia praw udziałowych na podstawie decyzji o umorzeniu lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, lub decyzji o zastosowaniu instrumentów przymusowej restrukturyzacji,”;

– lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) do zwołania zgromadzenia wspólników lub walnego zgromadzenia podmiotu w restrukturyzacji – terminów, o których mowa w art. 238 § 1, art. 402 § 1 i 3 oraz art. 402¹ § 2 Kodeksu spółek handlowych,”;

- b) pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:
- „3) prowadzonej wobec podmiotów w restrukturyzacji będących spółdzielniami nie stosuje się przepisów art. 12a § 3, art. 36 § 8, art. 39, art. 40 § 2 i art. 42 § 3–7 oraz przepisów części I tytułu I działów VIII, IX i XI ustawy z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze, a także postanowień statutów spółdzielni określających zasady zwoływania walnych zgromadzeń, obradowania na nich i podejmowania uchwał;
  - 4) prowadzonej wobec podmiotów w restrukturyzacji będących bankami spółdzielczymi lub bankami zrzeszającymi nie stosuje się przepisów art. 5 ust. 2, art. 5a, art. 6 ust. 2, art. 7, art. 8 ust. 1, art. 9 i art. 23 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych;”;
- 49) w art. 122 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) w przypadku, o którym mowa w art. 174 ust. 1 pkt 3 – z dniem określonym w decyzji Funduszu o przejęciu praw udziałowych podmiotu w restrukturyzacji;”;
- 50) w art. 124:
- a) w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„W związku z przejściem zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę, w przypadku wszczęcia przymusowej restrukturyzacji, dotychczasowy pracodawca i nowy pracodawca niezwłocznie przekazują informację, o której mowa w art. 23¹ § 3 Kodeksu pracy, w sposób umożliwiający zapoznanie się pracowników z tą informacją.”;
  - b) w ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„W związku z przejściem zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę dotychczasowy pracodawca i nowy pracodawca niezwłocznie przekazują informację, o której mowa w art. 26¹ ust. 1 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 263), w sposób umożliwiający zapoznanie się zakładowej lub międzyzakładowej organizacji związkowej z tą informacją.”;
- 51) art. 126 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 126. Fundusz może zwrócić się do ministra właściwego do spraw instytucji finansowych o wyrażenie zgody na zastosowanie rządowych instrumentów stabilizacji finansowej, o których mowa w rozdziale 3a ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej.”;
- 52) w art. 127 w ust. 2:
- a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) opracowanie, przegląd i aktualizacja grupowych planów przymusowej restrukturyzacji;”;
  - b) pkt 9 otrzymuje brzmienie:
„9) uzgadnianie minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie skonsolidowanym i dla podmiotów zależnych na poziomie indywidualnym zgodnie z art. 97–99;”;
- 53) w art. 131:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. W przypadku gdy podmiot dominujący z siedzibą w państwie trzecim utworzył podmioty zależne będące instytucjami lub istotne oddziały w więcej niż jednym państwie członkowskim, w tym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych oraz właściwe organy przymusowej restrukturyzacji z państw członkowskich, w których podmiot z państwa trzeciego prowadzi działalność w formie istotnego oddziału, tworzą europejskie kolegium przymusowej restrukturyzacji, w celu realizacji zadań określonych w art. 127 ust. 2.”;
  - b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:
„1a. Fundusz przewodniczy pracom europejskiego kolegium przymusowej restrukturyzacji, w przypadku gdy podmioty zależne, o których mowa w ust. 1, są objęte nadzorem skonsolidowanym sprawowanym przez Komisję Nadzoru Finansowego lub Komisja Nadzoru Finansowego sprawuje nadzór nad podmiotem zależnym o najwyższej sumie bilansowej ze wszystkich podmiotów zależnych z siedzibą w państwach członkowskich.
1b. Członkowie europejskiego kolegium przymusowej restrukturyzacji uwzględniają globalną strategię przymusowej restrukturyzacji dla grupy przyjętą przez właściwe organy przymusowej restrukturyzacji państw trzecich, w tym właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla grupy, w celu realizacji zadania, o którym mowa w art. 127 ust. 2 pkt 9.”;

c) uchyla się ust. 2,

d) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. W przypadku gdy:

- 1) zgodnie z globalną strategią przymusowej restrukturyzacji dla grupy podmioty zależne utworzone w państwach członkowskich lub podmiot będący unijną instytucją dominującą, unijną dominującą finansową spółką holdingową albo unijną dominującą finansową spółką holdingową o działalności mieszanej, i jego podmioty zależne będące instytucjami nie są podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji,
- 2) członkowie europejskiego kolegium przymusowej restrukturyzacji akceptują globalną strategię przymusowej restrukturyzacji

– podmioty zależne utworzone w państwach członkowskich oraz podmiot będący unijną instytucją dominującą, unijną dominującą finansową spółką holdingową albo unijną dominującą finansową spółką holdingową o działalności mieszanej, na poziomie skonsolidowanym, utrzymują minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 98 ust. 2i oraz 2l.

2b. Wymóg, o którym mowa w ust. 2a, może być spełniony za pomocą zobowiązań i funduszy własnych określonych w art. 98 ust. 2l, które zostały objęte przez:

- 1) jednostkę dominującą najwyższego szczebla w rozumieniu art. 92b ust. 2 rozporządzenia nr 575/2013,
- 2) podmioty zależne jednostki, o której mowa w pkt 1, z siedzibą na terytorium tego samego państwa trzeciego co ta jednostka, lub
- 3) osoby prawne inne niż podmioty określone w pkt 1 i 2, jeżeli są spełnione warunki określone w art. 98 ust. 2l pkt 1 lit. a lub pkt 2 lit. b.”

e) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Do działalności europejskiego kolegium przymusowej restrukturyzacji, którego pracom przewodniczy Fundusz, przepisy ust. 1–4 oraz art. 127–130 i art. 132–134 stosuje się odpowiednio.”;

54) w art. 137:

a) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. W przypadku gdy dokonanie oszacowania nie jest możliwe przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 1, Fundusz albo podmiot niezależny, o którym mowa w ust. 2, wykonuje wstępne oszacowanie wartości aktywów i pasywów podmiotu.

4. Wstępne oszacowanie jest wystarczającą podstawą do wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, do czasu sporządzenia oszacowania w sposób określony w ust. 2, jeżeli taka decyzja jest niezbędna do osiągnięcia celów przymusowej restrukturyzacji lub usunięcia zagrożenia upadłością.”,

b) w ust. 7 po wyrazach „instrumentów kapitałowych” dodaje się wyrazy „lub zobowiązań kwalifikowalnych”;

55) w art. 138:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Oszacowanie, o którym mowa w art. 137 ust. 1, jest dokonywane w celu.”;

b) w ust. 4 wyrazy „Fundusz uwzględni we wstępnym oszacowaniu” zastępuje się wyrazami „We wstępnym oszacowaniu uwzględni się”;

c) w ust. 7 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) zestawienie zobowiązań bilansowych i pozabilansowych podmiotu w podziale na kategorie zaspokajania roszczeń zgodnie z przepisami ustawy – Prawo upadłościowe oraz oszacowanie przewidywanego poziomu zaspokojenia roszczeń, w przypadku gdyby wobec podmiotu wydane zostało postanowienie o ogłoszeniu upadłości.”;

56) w art. 139 w ust. 1 wyrazy „określonym w art. 138 ust. 1 pkt 1 i 2” zastępuje się wyrazami „określonym w art. 138 ust. 1 pkt 1”;

57) w art. 140:

a) w ust. 1 wyrazy „określonym w art. 138 ust. 1 pkt 3–6” zastępuje się wyrazami „określonym w art. 138 ust. 1 pkt 2–6”;

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Członkowie zarządu i rady nadzorczej podmiotu, którego aktywa i pasywa podlegają oszacowaniu, pełniący obowiązki w roku, w którym nastąpiło wszczęcie przymusowej restrukturyzacji lub prowadzono oszacowanie, oraz w okresie 3 lat poprzedzających wszczęcie przymusowej restrukturyzacji, oraz kluczowy biegły rewident przeprowadzający badanie lub przegląd sprawozdania finansowego w roku, w którym nastąpiło wszczęcie przymusowej restrukturyzacji lub rozpoczęcie oszacowania, oraz w okresie 3 lat obrotowych poprzedzających wszczęcie przymusowej restrukturyzacji, są obowiązani udzielać informacji Funduszowi oraz podmiotowi przeprowadzającemu oszacowanie. W przypadku gdy rozpoczęcie oszacowania nastąpiło w roku poprzedzającym rok wszczęcia przymusowej restrukturyzacji, okres 3 lat obrotowych poprzedzających wszczęcie przymusowej restrukturyzacji liczony jest do dnia rozpoczęcia oszacowania.”;

58) w art. 142 w ust. 2 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) CCP;”;

59) w art. 143 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Fundusz nie może zawiesić prawa do wypowiedzenia w odniesieniu do umowy o uczestnictwo w systemie płatności lub systemie rozrachunku, a także umów zawartych w związku z uczestnictwem w takim systemie, przysługującego podmiotowi prowadzącemu ten system, uczestnikowi tego systemu, CCP, Narodowemu Bankowi Polskiemu lub bankowi centralnemu państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska.”;

60) w art. 144 w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) wobec CCP;”;

61) po art. 144 dodaje się art. 144a i art. 144b w brzmieniu:

„Art. 144a. 1. Fundusz może, w drodze decyzji, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, zawiesić wykonanie przez podmiot zobowiązań do płatności lub dostawy, jeżeli łącznie spełnione są następujące warunki:

- 1) podmiot jest zagrożony upadłością;
- 2) w odniesieniu do podmiotu nie jest możliwe podjęcie działań, o których mowa w art. 101 ust. 7 pkt 2, które pozwoliłyby na usunięcie zagrożenia upadłością;
- 3) zawieszenie jest konieczne w celu uniknięcia pogorszenia sytuacji finansowej podmiotu;
- 4) zawieszenie jest konieczne w celu:
  - a) ustalenia przesłanek, o których mowa w art. 101 ust. 7 pkt 3, lub
  - b) określenia działań z zakresu przymusowej restrukturyzacji lub zapewnienia skuteczności stosowania jednego lub większej liczby instrumentów przymusowej restrukturyzacji.

2. Komisja Nadzoru Finansowego niezwłocznie wydaje opinię, o której mowa w ust. 1.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do zobowiązań podmiotu wobec:

- 1) systemu płatności lub systemu rozrachunku papierów wartościowych w rozumieniu ustawy o ostateczności rozrachunku, w tym wobec podmiotu prowadzącego ten system;
- 2) CCP;
- 3) Narodowego Banku Polskiego, banku centralnego innego państwa członkowskiego w rozumieniu ustawy o ostateczności rozrachunku lub Europejskiego Banku Centralnego.

4. Fundusz może zawiesić wykonanie przez podmiot zobowiązań do płatności lub dostawy na okres nie dłuższy niż do końca dnia roboczego następującego po dniu, w którym decyzja Funduszu o zawieszeniu została zamieszczona na stronie internetowej.

5. Fundusz, wydając decyzję, o której mowa w ust. 1, uwzględnia jej wpływ na funkcjonowanie rynku finansowego, w szczególności ocenia adekwatność objęcia zawieszeniem środków objętych ochroną gwarancyjną, w tym środków gwarantowanych należących do osób fizycznych, mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców. Fundusz uwzględnia także odrębne przepisy, w szczególności dotyczące uprawnień nadzorczych i sądowych, służące zapewnianiu ochrony praw wierzycieli i ich równego traktowania na wypadek likwidacji podmiotu zgodnie z przepisami ustawy – Prawo upadłościowe w związku z brakiem spełnienia przesłanki, o której mowa w art. 101 ust. 7 pkt 3. Przepisy art. 135 ust. 4, art. 156 i art. 157 stosuje się odpowiednio.

6. W przypadku zawieszenia wykonania zobowiązań podmiotu do płatności lub dostawy wynikających z umowy lub innego stosunku prawnego, na podstawie decyzji, o której mowa w ust. 1, zawieszeniu na taki sam okres ulega wykonanie zobowiązań do płatności lub dostawy pozostałych stron umowy lub innego stosunku prawnego.

7. W przypadku gdy termin wykonania zobowiązania przypada w okresie zawieszenia, zobowiązanie staje się wymagalne w dniu roboczym następującym po okresie zawieszenia.

8. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Fundusz niezwłocznie przekazuje decyzję podmiotowi zagrożonemu upadłością. Przed podjęciem decyzji o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji Fundusz niezwłocznie informuje o decyzji Komisję Nadzoru Finansowego oraz podmioty, o których mowa w art. 101 ust. 6.

9. Uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, przysługuje Funduszowi niezależnie od przewidzianych w odrębnych przepisach uprawnień do zawieszenia wykonania przez podmiot zobowiązań do płatności lub dostawy.

10. Fundusz może, w okresie zawieszenia wykonania przez podmiot zobowiązań do płatności lub dostawy, zawiesić:

- 1) realizację zabezpieczeń z majątku podmiotu na okres zawieszenia wykonania przez podmiot zobowiązań do płatności lub dostawy;
- 2) uprawnienie do jednostronnego rozwiązania umów zawartych z podmiotem na okres, o którym mowa w art. 143 ust. 1.

11. Jeżeli w przypadku, o którym mowa w ust. 1 i 10, Fundusz podejmie decyzję o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji, przepisów art. 142 ust. 1, art. 143 ust. 1 i art. 144 ust. 1 nie stosuje się do zawieszania przez Fundusz praw w sposób określony w tych przepisach.

12. Fundusz niezwłocznie doręcza decyzję, o której mowa w ust. 1, podmiotowi, któremu zostało zawieszona wykonanie zobowiązań do płatności lub dostawy.

Art. 144b. 1. W umowie dotyczącej:

- 1) instrumentów finansowych w rozumieniu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi lub
  - 2) pożyczki międzybankowej, jeżeli termin spłaty pożyczki wynosi 3 miesiące albo mniej
- zwanej dalej „umową finansową”, której jedną ze stron jest podmiot, a prawem właściwym jest prawo państwa trzeciego, zawiera się zastrzeżenie, zgodnie z którym Funduszowi przysługują uprawnienia, o których mowa w art. 102 ust. 1 pkt 3 i art. 142–144.

2. Przepis ust. 1 stosuje się do umów finansowych:

- 1) w przypadku których Funduszowi przysługiwałyby uprawnienia, o których mowa w art. 102 ust. 1 pkt 3 i art. 142–144, jeżeli prawem właściwym byłoby prawo państwa członkowskiego;
- 2) na podstawie których powstają zobowiązania podmiotu, w tym zobowiązania pozabilansowe i warunkowe wynikające z umów finansowych.

3. Krajowy podmiot dominujący posiadający podmiot zależny z siedzibą na terytorium państwa trzeciego zapewnia, że umowy finansowe, dla których prawem właściwym jest prawo państwa trzeciego, zawierane przez jego podmiot zależny, zawierają zastrzeżenie, o którym mowa w ust. 1.

4. Przepis ust. 3 stosuje się w przypadku, gdy podmiotem zależnym z siedzibą na terytorium państwa trzeciego jest:

- 1) instytucja kredytowa w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia nr 575/2013;
- 2) firma inwestycyjna w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia nr 575/2013 lub podmiot, który byłby taką firmą inwestycyjną, gdyby miał siedzibę na terytorium państwa członkowskiego;
- 3) instytucja finansowa.

5. Zarząd Funduszu może, na wniosek krajowego podmiotu dominującego, w drodze uchwały, mając na uwadze ograniczony wpływ na ocenę wykonalności planu przymusowej restrukturyzacji lub grupowego planu przymusowej restrukturyzacji, zwolnić ten podmiot z obowiązku, o którym mowa w ust. 3, jeżeli krajowy podmiot dominujący oraz podmiot zależny z siedzibą na terytorium państwa trzeciego będący stroną umowy finansowej uznają, że jego wykonanie nie jest możliwe ze względu na przepisy państwa trzeciego, którym podlega umowa. Wniosek krajowego podmiotu dominującego zawiera uzasadnienie. Fundusz może żądać przedstawienia przez wnioskodawcę opinii prawnej.

6. Niezamieszczenie przez podmiot zależny z siedzibą na terytorium państwa trzeciego w umowie finansowej, której jest stroną, zastrzeżeń umownych określonych w ust. 1 pozostaje bez wpływu na możliwość stosowania przez Fundusz uprawnień, o których mowa w art. 102 ust. 1 pkt 3 i art. 142–144.”;

62) w art. 145 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadkach, o których mowa w art. 142 ust. 1, art. 143 ust. 1 i 2, art. 144 ust. 1 oraz art. 144a ust. 1, przepisów art. 4 i art. 8–10 ustawy z dnia 2 kwietnia 2004 r. o niektórych zabezpieczeniach finansowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 103) nie stosuje się.”;

63) po art. 147 dodaje się art. 147a w brzmieniu:

„Art. 147a. Fundusz może zawiesić, do dnia zakończenia przymusowej restrukturyzacji, zwrot wpłat dokonanych przez właścicieli podmiotu w restrukturyzacji na udziały podmiotu w restrukturyzacji będącego spółdzielnią.”;

64) w art. 148 w pkt 2 wyrazy „na okres nie dłuższy niż miesiąc” zastępuje się wyrazami „na okres nie dłuższy niż 3 miesiące”;

65) art. 150 otrzymuje brzmienie:

„Art. 150. 1. Fundusz może, w drodze decyzji, dokonać zmiany warunków umowy, której stroną jest podmiot w restrukturyzacji, w tym dokonać rozliczenia umowy, przeniesienia praw lub zobowiązań z umowy na osobę trzecią lub wstąpić w miejsce strony umowy.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do umów:

- 1) o uczestnictwo w systemie płatności lub systemie rozrachunku;
- 2) zawieranych w związku z uczestnictwem w systemie płatności lub systemie rozrachunku;
- 3) związanych z udzieleniem gwarancji Skarbu Państwa, o której mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 12 lutego 2009 r. o udzielaniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1436 oraz z 2021 r. poz. 1598);
- 4) zawartych z Narodowym Bankiem Polskim, bankiem centralnym innego państwa członkowskiego w rozumieniu przepisów ustawy o ostateczności rozrachunku lub Europejskim Bankiem Centralnym.”;

66) w art. 153 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Fundusz przekazuje, w formie pisemnej lub z wykorzystaniem technik informatycznych, Komisji Nadzoru Finansowego, Narodowemu Bankowi Polskiemu i podmiotowi w restrukturyzacji informację o ustanowieniu administratora.

4. Komisja Nadzoru Finansowego i podmiot w restrukturyzacji zamieszczają na stronach internetowych informację o ustanowieniu administratora niezwłocznie po jej otrzymaniu od Funduszu.”;

67) po art. 154 dodaje się art. 154a w brzmieniu:

„Art. 154a. 1. Fundusz może, w drodze decyzji, ustanowić zastępcę administratora podmiotu w restrukturyzacji. Przepisy art. 153 ust. 1a–11 stosuje się odpowiednio.

2. Zastępcy administratora przysługują wskazane w decyzji o jego ustanowieniu uprawnienia określone w art. 154 ust. 1 i 2. Przepis art. 154 ust. 3 stosuje się odpowiednio.”;

68) w art. 156 w ust. 2:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli istotne postanowienia umowy, w szczególności w zakresie dostawy, płatności i zabezpieczenia, są wykonywane przez podmiot w restrukturyzacji lub podmioty grupy, której częścią jest ten podmiot, wszczęcie przymusowej restrukturyzacji, decyzje podejmowane przez Fundusz w ramach przymusowej restrukturyzacji i ich skutki nie stanowią dla drugiej strony takiej umowy podstawy do:”;

b) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wypowiedzenia, odstąpienia, wstrzymania wykonania lub dokonania zmiany umowy oraz dokonania potrącenia lub kompensaty w przypadku umów zawartych przez podmiot, wobec którego wszczęto przymusową restrukturyzację, a także umów zawartych:

- a) przez podmiot zależny od podmiotu w restrukturyzacji, w przypadku gdy podmiot w restrukturyzacji zabezpiecza wykonanie zobowiązań z tytułu umowy,
- b) przez podmiot grupy, jeżeli istotne postanowienia umowy odnoszą się do niewykonania zobowiązań przez inny podmiot grupy.”;

69) art. 165 otrzymuje brzmienie:

„Art. 165. Z zastrzeżeniem art. 151 oraz art. 156 ust. 2 i 3, nie mogą być umorzone przez potrącenie wierzytelności wobec podmiotu w restrukturyzacji z zobowiązaniami będącymi przedmiotem przeniesienia do instytucji pomostowej, podmiotu zarządzającego aktywami lub podmiotu trzeciego.”;

70) w art. 167:

a) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) podmiotem dominującym, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 8 ustawy – Prawo bankowe, podmiotem zależnym, podmiotem powiązaniem przez pozostawanie z podmiotem w relacjach, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 14–16 ustawy – Prawo bankowe, lub pozostawanie z podmiotem w tej samej grupie,”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku gdy umowa przelewu wierzytelności została zawarta w formie pisemnej z datą pewną nie później niż 6 miesięcy przed wszczęciem przymusowej restrukturyzacji, przepisu ust. 3 nie stosuje się.”;

71) w art. 175:

a) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. W przypadku zwołania walnego zgromadzenia akcjonariuszy, zgromadzenia wspólników albo walnego zgromadzenia członków w celu odwołania dotychczasowej rady nadzorczej i powołania nowej rady nadzorczej oraz powołania przez radę nadzorczą zarządu podmiotu w restrukturyzacji przepisy art. 216 ust. 6 i 7 stosuje się odpowiednio.”;

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Zastosowanie instrumentu przejęcia przedsiębiorstwa poprzedza konsultacja z Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w zakresie wpływu przejęcia na stan konkurencji. Przepisu art. 13 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2021 r. poz. 275) nie stosuje się.”;

72) w art. 176 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Z dniem określonym w decyzji Funduszu, o której mowa w art. 174 ust. 1 pkt 1 i 2, podmiot przejmujący wstępuje w miejsce podmiotu w restrukturyzacji w zakresie przejętych praw majątkowych i zobowiązań, również w postępowaniach sądowych i administracyjnych.”;

73) w art. 181 w ust. 6 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Do utworzenia i działalności instytucji pomostowej przepisów art. 36 ust. 2 i 4, art. 38, art. 141m–142a, art. 144–147, art. 153–157f oraz art. 158 ust. 4, 5 i 7 ustawy – Prawo bankowe, przepisów art. 84 ust. 1a, art. 89 ust. 1 pkt 1, art. 110zc–110zdz oraz art. 167 ust. 1 pkt 4 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz art. 129 ust. 3 ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1415) nie stosuje się.”;

74) w art. 191 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Z dniem określonym w decyzji, o której mowa w art. 188 ust. 1 pkt 2 i 3, instytucja pomostowa wstępuje w miejsce podmiotu w restrukturyzacji w zakresie przejętych praw majątkowych i zobowiązań, w tym do postępowania sądowych.”;

75) art. 203 i art. 204 otrzymują brzmienie:

„Art. 203. Fundusz dokonuje umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 72 przed lub równocześnie z dokonaniem umorzenia lub konwersji zobowiązań.

Art. 204. Wierzyciele, których wierzytelności podlegają konwersji, obejmują prawa udziałowe w liczbie wynikającej z wartości konwertowanych wierzytelności oraz wartości nominalnej lub ceny emisyjnej ustalonej w decyzji o zastosowaniu instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań. Wartość tych praw jest ustalana przez Fundusz w sposób umożliwiający pokrycie strat oraz wzrost funduszy własnych podmiotu w restrukturyzacji zgodnie z art. 202 ust. 1.”;

76) w art. 205 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy podmiot w restrukturyzacji wyemitował instrumenty finansowe, które przewidują redukcję kwoty zobowiązania lub konwersję zobowiązania na prawa udziałowe lub inne pozycje funduszy własnych w przypadku zdarzenia powiązanego z sytuacją finansową, wypłacalnością, pozycją kapitałową lub poziomem funduszy własnych, zobowiązanie takie umarza się lub konwertuje zgodnie z warunkami emisji, przed dokonaniem umorzenia lub konwersji pozostałych zobowiązań, o których mowa w art. 209 ust. 3 pkt 3.”;

77) w art. 206:

a) w ust. 1:

– pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) wynikających z uczestnictwa w systemach płatności, systemach rozrachunku lub zobowiązań wobec operatorów tych systemów lub ich uczestników, powstałych w wyniku uczestnictwa w takim systemie, lub wobec CCP posiadających zezwolenie na prowadzenie działalności w Unii Europejskiej uzyskane zgodnie z art. 14 rozporządzenia nr 648/2012 oraz kontrahentów centralnych z państw trzecich uznanych przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych zgodnie z art. 25 rozporządzenia nr 648/2012, które staną się wymagalne w terminie krótszym niż 7 dni od dnia ich umorzenia lub konwersji;”

– w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 w brzmieniu:

„11) wobec podmiotów należących do tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, niebędących podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji, niezależnie od terminu wymagalności tych zobowiązań.”

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 11, właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu zależnego niebędącego podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji ustala, czy kwota wynikająca z zobowiązań i funduszy własnych, o których mowa w art. 98 ust. 2l, jest wystarczająca do przeprowadzenia przymusowej restrukturyzacji.”

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Fundusz ustala, czy zobowiązania wobec podmiotów należących do tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, niebędących podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji, które nie podlegały wyłączeniu zgodnie z ust. 1 pkt 11, powinny zostać w całości albo części wyłączone zgodnie z ust. 3 w celu przeprowadzenia przymusowej restrukturyzacji.”

78) w art. 208 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Umorzeniu lub konwersji podlegają zobowiązania z tytułu kwoty głównej lub kwoty pozostającej do spłaty, w tym odsetek.”

79) w art. 209 w ust. 3 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) instrumenty kapitałowe lub zobowiązania kwalifikowalne zgodnie z kolejnością określoną w art. 72 ust. 1;

2) pozostałe zobowiązania kwalifikowalne, jeżeli kwota umorzenia lub konwersji wierzytelności, o których mowa w pkt 1, jest mniejsza niż konieczna kwota umorzenia lub konwersji;”

80) w art. 211:

a) uchyla się ust. 1,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prawo wykonywania głosu z praw udziałowych objętych w wyniku konwersji pozostaje zawieszony do czasu zakończenia przymusowej restrukturyzacji.”

c) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Do konwersji zobowiązań nie stosuje się przepisów art. 34 ust. 2 ustawy – Prawo bankowe, art. 37a, art. 37b i art. 69–69b ustawy o ofercie publicznej oraz art. 19 ust. 1 pkt 2 oraz art. 86 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz art. 3 ust. 1 i 3 rozporządzenia nr 2017/1129.”

81) uchyla się art. 212;

82) po art. 212 dodaje się art. 212a i art. 212b w brzmieniu:

„Art. 212a. 1. Decyzja o zastosowaniu instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań dotycząca podmiotów działających w formie spółki kapitałowej zawiera:

1) wskazanie kwoty, o jaką kapitał zakładowy ma zostać obniżony, a w przypadku gdy instrumenty kapitałowe lub zobowiązania podlegają konwersji na udziały lub akcje, które są ustanawiane lub emitowane na podstawie decyzji Funduszu – sumy, o jaką kapitał zakładowy ma zostać podwyższony;

2) wskazanie liczby, serii i numerów lub innego oznaczenia instrumentów kapitałowych lub zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji, a w przypadku posiadania przez te instrumenty lub zobowiązania odrębnego oznaczenia, o którym mowa w art. 55 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, również wskazanie tego oznaczenia;

- 3) wskazanie liczby, serii oraz wartości nominalnej nowo ustanowionych udziałów lub wyemitowanych akcji lub wartości, o którą następuje podwyższenie wartości nominalnej udziałów lub akcji już istniejących;
- 4) oznaczenie, czy akcje powstałe wskutek konwersji są imienne, czy na okaziciela;
- 5) wskazanie osób, które obejmują akcje lub udziały w podwyższonym kapitale zakładowym lub na rzecz których następuje emisja akcji lub ustanowienie udziałów, w tym przez wskazanie instrumentów kapitałowych lub zobowiązań podlegających konwersji, których posiadacze są uprawnieni do objęcia takich akcji lub udziałów;
- 6) określenie, że objęcie akcji lub udziałów w podwyższonym kapitale zakładowym następuje z wyłączeniem prawa pierwszeństwa lub prawa poboru;
- 7) określenie ceny emisyjnej nowych akcji albo ceny obejmowanych udziałów;
- 8) wskazanie daty, od której akcje lub udziały powstałe w wyniku konwersji będą uczestniczyć w dywidendzie;
- 9) sposób pozwalający na identyfikację instrumentów kapitałowych lub zobowiązań podlegających umorzeniu – w przypadku gdy określona w tej decyzji liczba lub wartość umarzanych instrumentów kapitałowych lub zobowiązań jest mniejsza niż liczba lub wartość tych instrumentów lub zobowiązań oznaczonych odrębnym oznaczeniem, o którym mowa w art. 55 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, zastępuje określone w Kodeksie spółek handlowych, ustawie – Prawo bankowe oraz statucie lub umowie spółki czynności związane z obniżeniem lub podwyższeniem kapitału zakładowego, pokryciem straty, przystąpieniem do spółki, objęciem udziałów lub akcji, wniesieniem wkładu oraz zmianą statutu lub umowy spółki.

3. Instrumenty kapitałowe oraz zobowiązania, wskazane w decyzji, o której mowa w ust. 1, stanowiące instrumenty finansowe rejestrowane w depozycie papierów wartościowych, umarza się lub konwertuje według stanu na koniec dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 1, lub informacja o tej decyzji została zamieszczona na stronie internetowej Funduszu. Dzień zamieszczenia decyzji lub informacji o decyzji na stronie internetowej Funduszu jest dniem ustalenia osób uprawnionych z umarzanych lub konwertowanych instrumentów finansowych. Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych Spółka Akcyjna dokonuje rozrachunku transakcji w instrumentach finansowych będących przedmiotem umorzenia lub konwersji do końca dnia, w którym decyzja lub informacja o decyzji została zamieszczona na stronie internetowej Funduszu, a wszystkie wprowadzone do systemu rozrachunku zlecenia rozrachunku dotyczące nierozrachowanych transakcji w tych instrumentach finansowych tracą ważność z końcem tego dnia.

4. Zamieszczenie decyzji, o której mowa w ust. 1, lub informacji o tej decyzji na stronie internetowej Funduszu zastępuje przekazanie odpisu decyzji:

- 1) akcjonariuszom lub wspólnikom, którzy na podstawie tej decyzji objęli akcje lub udziały w podwyższonym kapitale zakładowym;
- 2) akcjonariuszom lub wspólnikom, których akcje lub udziały zostały umorzone na podstawie tej decyzji;
- 3) obligatariuszom lub posiadaczom innych instrumentów kapitałowych lub finansowych, które podlegają umorzeniu albo konwersji na podstawie tej decyzji.

5. Fundusz, w celu ujawnienia w Krajowym Rejestrze Sądowym obniżenia lub podwyższenia kapitału zakładowego spółki, niezwłocznie informuje o wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 1, właściwy sąd rejestrowy, przekazując mu odpis tej decyzji bez oszacowania i uzasadnienia, z uwzględnieniem obowiązku dochowania tajemnic, o których mowa w art. 320 ust. 2, oraz tajemnic, o których mowa w art. 104 ustawy – Prawo bankowe, art. 9e ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych i art. 147 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

6. Odpis decyzji, o której mowa w ust. 1, stanowi podstawę wpisu obniżenia lub podwyższenia kapitału zakładowego spółki do Krajowego Rejestru Sądowego. Podwyższenie albo obniżenie kapitału zakładowego spółki następuje z chwilą doręczenia decyzji Funduszu podmiotowi, o którym mowa w ust. 1.

7. W przypadku gdy instrumenty będące przedmiotem umorzenia lub powstałe w wyniku konwersji podlegają zarejestrowaniu w depozycie papierów wartościowych albo w rejestrze akcjonariuszy, Fundusz niezwłocznie informuje Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych Spółkę Akcyjną albo podmiot prowadzący rejestr akcjonariuszy o wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 1, przekazując mu odpis tej decyzji w zakresie niezbędnym do ujawnienia umorzenia akcji w depozycie papierów wartościowych albo w rejestrze akcjonariuszy albo w celu rejestracji odpowiednio w depozycie papierów wartościowych albo w rejestrze akcjonariuszy akcji wyemitowanych w ramach podwyższenia kapitału zakładowego spółki.

Art. 212b. 1. Decyzja w przedmiocie umorzenia zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji będącego bankiem spółdzielczym albo kasą zawiera:

- 1) wskazanie kwoty, o jaką fundusze zaliczane do funduszy własnych mają zostać obniżone;
- 2) wskazanie instrumentów lub zobowiązań oraz ich wartości podlegających umorzeniu lub wartości, o którą następuje obniżenie wartości nominalnej tych instrumentów lub zobowiązań.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, zastępuje określone w ustawie o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ustawie z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze, ustawie – Prawo bankowe, ustawie o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych oraz w statucie banku spółdzielczego albo kasy czynności związane z obniżeniem funduszy własnych, umorzeniem udziałów oraz pokryciem straty.

3. Umorzenie wszystkich udziałów członkowskich posiadanych przez członka powoduje ustanie członkostwa w spółdzielni.

4. Zamieszczenie decyzji, o której mowa w ust. 1, lub informacji o tej decyzji na stronie internetowej Funduszu zastępuje przekazanie odpisu decyzji:

- 1) członkom banku spółdzielczego albo kasy, których prawa udziałowe zostały umorzone na podstawie tej decyzji;
- 2) wierzycielom, których wierzytelności zostały umorzone na podstawie tej decyzji.”;

83) w art. 214:

- a) w ust. 1 po wyrazie „Administrator” dodaje się przecinek i wyrazy „zastępca administratora”;
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Program restrukturyzacji, o którym mowa w ust. 1, nie zostanie opracowany, jeżeli Fundusz oceni, że osiągnięcie celów przymusowej restrukturyzacji umożliwia plan przymusowej restrukturyzacji, a ponadto:

- 1) Fundusz podjął decyzję o umorzeniu lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 110 ust. 6 lub
- 2) umorzenie lub konwersja instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych są dokonywane wyłącznie w celu zapewnienia zgodności warunków udzielenia wsparcia z zasadami pomocy państwa obowiązującymi w Unii Europejskiej.”;

84) w art. 216:

- a) w ust. 3 po wyrazie „Administrator” dodaje się przecinek i wyrazy „zastępca administratora”;
- b) w ust. 4 po wyrazie „Administrator” dodaje się przecinek i wyrazy „zastępca administratora”;
- c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Fundusz może, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, zobowiązać administratora, zastępcę administratora lub pełnomocnika do zmiany lub ponownego opracowania programu restrukturyzacji w przypadku, gdy jego realizacja nie jest należyta lub osiągnięcie celu programu nie będzie możliwe.”;

85) w art. 222:

- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Fundusz może, na wniosek podmiotu albo z urzędu, zwolnić podmiot z obowiązku określonego w ust. 1 w przypadku, gdy prawo właściwe lub porozumienie, którego stroną jest państwo trzecie, zapewnia bezwarunkowe uznanie skutków decyzji Funduszu o umorzeniu lub konwersji zobowiązań. Fundusz może żądać od tego podmiotu opinii prawnej w przedmiocie prawnej skuteczności i wykonalności postanowienia umownego, o którym mowa w ust. 1.”;

- b) dodaje się ust. 3–12 w brzmieniu:

„3. Fundusz może zwolnić podmiot z obowiązku określonego w ust. 1 także w przypadku, gdy określony przez Fundusz minimalny poziom funduszy własnych lub zobowiązań kwalifikowalnych, który ten podmiot jest obowiązany utrzymywać, został zgodnie z art. 97 ust. 2d ograniczony do wysokości umożliwiającej pokrycie strat, a instrumenty finansowe lub zobowiązania, spełniające warunki określone w ust. 1, nie są zaliczane do utrzymywanego przez podmiot minimalnego poziomu funduszy własnych lub zobowiązań kwalifikowalnych.

4. Jeżeli podmiot emitujący instrument finansowy lub zaciągający zobowiązanie, dla których prawem właściwym jest prawo państwa trzeciego, stwierdzi, że nie może wykonać obowiązku określonego w ust. 1, niezwłocznie powiadamia o tym Fundusz, załączając uzasadnienie. Na wniosek Funduszu podmiot ten przekazuje, w terminie nie dłuższym niż 7 dni, informacje niezbędne do oceny zasadności odstąpienia od obowiązku, w szczególności dotyczące:

- 1) wierzyciela;
- 2) daty emisji instrumentu finansowego lub zawarcia umowy;
- 3) wartości nominalnej zobowiązania oraz waluty, w której zostało ono zaciągnięte;
- 4) państwa, którego prawu podlega emisja lub umowa, z których wynika zobowiązanie;
- 5) środków, o których mowa w art. 272 ust. 4.

5. Fundusz może żądać przedstawienia przez podmiot opinii prawnej dotyczącej braku prawnej możliwości wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1.

6. Z dniem otrzymania przez Fundusz powiadomienia, o którym mowa w ust. 4, obowiązek określony w ust. 1 ulega zawieszeniu.

7. W przypadku gdy Fundusz uzna, że nie istnieją podstawy do odstąpienia od obowiązku, o którym mowa w ust. 1, nakazuje podmiotowi jego realizację we wskazanym terminie. Fundusz może także zalecić podmiotowi zmianę zasad dokonywania oceny możliwości wykonywania obowiązku określonego w ust. 1.

8. Zobowiązania, o których mowa w ust. 4, nie obejmują:

- 1) instrumentów dodatkowych w Tier I;
- 2) instrumentów w Tier II;
- 3) obligacji, innych zbywalnych instrumentów dłużnych, jak również instrumentów ustanawiających lub uznających wierzytelność oraz instrumentów dających prawa do nabycia instrumentów dłużnych, jeżeli zobowiązania z nich wynikające nie są zobowiązaniami zabezpieczonymi;
- 4) należności, o których mowa w art. 440 ust. 2 pkt 6–10 ustawy – Prawo upadłościowe.

9. Fundusz dokonuje niezwłocznie oceny wpływu braku wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1, na możliwość przeprowadzenia przymusowej restrukturyzacji, w tym ryzyka powstania wobec Funduszu roszczeń z tytułu odpowiedzialności, o której mowa w art. 242 ust. 1, jeżeli w danej kategorii należności zgodnie z art. 440 ust. 2 ustawy – Prawo upadłościowe udział wartości zobowiązań wynikających z emisji instrumentów finansowych oraz zawartych umów, w przypadku których obowiązek określony w ust. 1 uległ zawieszeniu zgodnie z ust. 6, powiększonej o wartość zobowiązań, które są wyłączone ze stosowania uprawnień do umorzenia i konwersji zgodnie z art. 206 ust. 1 lub 3, przekracza 10% całkowitej wartości tej kategorii. W przypadku stwierdzenia istotnej przeszkody do przeprowadzenia przymusowej restrukturyzacji przepisy art. 80 ust. 3, art. 91 ust. 3, 5 i 7, art. 92 ust. 3 i art. 95 ust. 1 zdanie drugie, ust. 1a, 2 i 4 stosuje się odpowiednio.

10. Instrumenty i zobowiązania, o których mowa w ust. 4, nie są zaliczane do utrzymywanego przez podmiot minimalnego poziomu funduszy własnych lub zobowiązań kwalifikowalnych. Do utrzymywanego przez podmiot minimalnego poziomu funduszy własnych lub zobowiązań kwalifikowalnych nie zalicza się także zobowiązań zawieszonych zgodnie z ust. 6.

11. W przypadku naruszenia przez podmiot obowiązku, o którym mowa w ust. 1, Fundusz nie traci uprawnień do umorzenia lub konwersji zobowiązań.

12. Fundusz może, w drodze uchwały, określić wykaz kategorii instrumentów finansowych lub zobowiązań, w przypadku których mogą zaistnieć podstawy do zwolnienia z obowiązku określonego w ust. 1. Podjęcie uchwały nie zwalnia podmiotu z obowiązku powiadomienia Funduszu, o którym mowa w ust. 4, oraz nie zwalnia Funduszu z obowiązku przeprowadzenia oceny wpływu niewykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1, na możliwość wykonania planu przymusowej restrukturyzacji albo grupowego planu przymusowej restrukturyzacji.”;

86) w art. 230:

a) w ust. 2 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1) wobec banku w restrukturyzacji zostały spełnione przesłanki, o których mowa w art. 158 ust. 1 lub 2 ustawy – Prawo bankowe, Fundusz może wydać decyzję o zawieszeniu działalności tego banku i wystąpić z wnioskiem o ogłoszenie jego upadłości;
- 2) wobec kasy w restrukturyzacji zostały spełnione przesłanki, o których mowa w art. 74k ust. 1 lub 2 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, Fundusz może wydać decyzję o zawieszeniu działalności tej kasy i wystąpić z wnioskiem o ogłoszenie jej upadłości;”;

- b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:
- „2a. W okresie zawieszenia działalności banku przepis art. 159 ustawy – Prawo bankowe stosuje się odpowiednio.
- 2b. W okresie zawieszenia działalności kasy przepis art. 74l ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych stosuje się odpowiednio.”
- c) w ust. 5 skreśla się zdanie drugie;
- 87) w art. 235:
- a) pkt 5 otrzymuje brzmienie:
- „5) straty z tytułu udzielenia pożyczek i gwarancji w ramach przymusowej restrukturyzacji podmiotowi w restrukturyzacji, jego podmiotom zależnym, instytucji pomostowej, podmiotowi przejmującemu prawa udziałowe podmiotu w restrukturyzacji, jego przedsiębiorstwo lub wybrane prawa majątkowe lub zobowiązania;”
- b) w pkt 7 po wyrazie „administratora” dodaje się wyrazy „lub zastępcy administratora”;
- 88) w art. 270 w ust. 1 pkt 11 otrzymuje brzmienie:
- „11) środki uzyskane w wyniku zaspokojenia roszczeń Funduszu z tytułu wypłaty środków gwarantowanych i wsparcia udzielanego podmiotowi przejmującemu, o którym mowa w art. 112 ust. 1 pkt 1, ust. 3 i 3a;”
- 89) w art. 273 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:
- „1. Fundusz przymusowej restrukturyzacji banków jest tworzony w celu zapewnienia środków na finansowanie zadań Funduszu w zakresie przymusowej restrukturyzacji banków, firm inwestycyjnych i oddziałów banków zagranicznych, w tym kosztów przymusowej restrukturyzacji poniesionych po wszczęciu przymusowej restrukturyzacji.
2. Fundusz przymusowej restrukturyzacji kas jest tworzony w celu zapewnienia środków na finansowanie zadań Funduszu w zakresie przymusowej restrukturyzacji kas, w tym kosztów przymusowej restrukturyzacji poniesionych po wszczęciu przymusowej restrukturyzacji.”
- 90) art. 274 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 274. W przypadku, o którym mowa w art. 206 ust. 3, jeżeli w wyniku wyłączenia zobowiązań z umorzenia lub konwersji zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji straty podmiotu w restrukturyzacji nie zostały w całości pokryte umorzonymi zobowiązaniami innych wierzycieli, Fundusz może przeznaczyć środki funduszy, o których mowa w art. 273, na pokrycie strat podmiotu w restrukturyzacji lub objęcie praw udziałowych podmiotu w restrukturyzacji w celu odtworzenia jego funduszy własnych, jeżeli:
- 1) dokonał umorzenia lub konwersji praw udziałowych lub zobowiązań lub zapewnił podjęcie innych działań, które będą skutkować poniesieniem strat przez właścicieli lub wierzycieli podmiotu w restrukturyzacji lub jego dokapitalizowaniem w wysokości co najmniej 8% zobowiązań ogółem podmiotu w restrukturyzacji, powiększonych o fundusze własne podmiotu w restrukturyzacji, ustalonej zgodnie z oszacowaniem, o którym mowa w art. 137 ust. 1;
  - 2) kwota środków nie przekracza 5% sumy zobowiązań ogółem podmiotu w restrukturyzacji, powiększonych o fundusze własne podmiotu w restrukturyzacji, ustalonej na podstawie oszacowania, o którym mowa w art. 137 ust. 1.”
- 91) w art. 275 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
- „W przypadku gdy nie został spełniony warunek, o którym mowa w art. 274 pkt 1, Fundusz może przeznaczyć środki na cel określony w art. 274, jeżeli:”
- 92) w art. 276:
- a) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „art. 274 ust. 1” zastępuje się wyrazami „art. 274”,
- b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:
- „3) uzyskanych z innych źródeł, w sposób określony w art. 278.”
- 93) w art. 277 wyrazy „art. 274 ust. 2 pkt 2” zastępuje się wyrazami „art. 274 pkt 2”;
- 94) w art. 286 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
- „5. Podmiot w restrukturyzacji jest zwolniony z obowiązku wnoszenia składek, o których mowa odpowiednio w ust. 2 lub 3.”

95) w art. 287 w ust. 10 wyraz „przedłużyć” zastępuje się wyrazem „przedłużyć”;

96) w art. 288 w ust. 9 wyraz „przedłużyć” zastępuje się wyrazem „przedłużyć”;

97) po art. 290 dodaje się art. 290a w brzmieniu:

„Art. 290a. 1. Fundusz dokonuje korekty składki na fundusz gwarancyjny banków lub fundusz gwarancyjny kas za kwartał, w przypadku gdy dane o środkach gwarantowanych stanowiących podstawę wyznaczania składek ulegną zmianie po określeniu przez Radę Funduszu wysokości składek należnych za dany kwartał.

2. Fundusz może nie dochodzić kwoty należnej z tytułu korekty, o ile nie przekracza ona 10 zł, jeżeli bank, oddział banku zagranicznego lub kasa nie są objęte obowiązkiem wniesienia składki za kwartał, w którym jest dokonywana korekta.”;

98) w art. 295:

a) uchyla się ust. 5,

b) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Podmiot w restrukturyzacji jest zwolniony z obowiązku wnoszenia składek, o których mowa odpowiednio w ust. 1 lub 3.”;

99) w art. 296 w ust. 9 wyraz „przedłużyć” zastępuje się wyrazem „przedłużyć”;

100) w art. 297 w ust. 9 wyraz „przedłużyć” zastępuje się wyrazem „przedłużyć”;

101) w art. 303:

a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Podmioty zobowiązane do wniesienia składek informują Fundusz niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 5 dni roboczych od dnia otrzymania informacji o wysokości składki, o zamiarze wniesienia części składki w formie zobowiązań do zapłaty.”;

b) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Nadwyżki kwot zobowiązań do zapłaty ponad udział 30% odpowiedniego poziomu funduszu gwarancyjnego do wykorzystania nie są uwzględniane w środkach systemu gwarantowania depozytów w bankach i środkach systemu gwarantowania depozytów w kasach na potrzeby wyliczenia poziomów środków systemu gwarantowania depozytów, o których mowa w art. 287 ust. 1 i 2 oraz art. 288 ust. 1 i 2.”;

102) w art. 304:

a) w ust. 10 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w art. 303 ust. 5, nie spełnia warunków określonych w ust. 1–6 lub 9 lub w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie ust. 11 lub 12, Fundusz może wezwać podmiot do przekazania środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty, wskazując termin do ich wniesienia.”;

b) po ust. 10 dodaje się ust. 10a–10c w brzmieniu:

„10a. W przypadku nieprzekazania środków zgodnie z ust. 8 i 10 Fundusz może przejąć zablokowane na jego rzecz aktywa stanowiące zabezpieczenie zobowiązań do zapłaty lub środki z tytułu ich wykupu.

10b. Fundusz wycenia aktywa stanowiące zabezpieczenie zobowiązań do zapłaty przejęte zgodnie z ust. 3 lub 10a, uwzględniając konieczność ograniczenia ryzyka związanego z utratą wartości przejmowanych aktywów, w wartości obliczonej zgodnie z przepisami wykonawczymi wydanymi na podstawie ust. 11, na dzień ich przejęcia.

10c. W przypadku gdy wartość aktywów lub środków ustalona zgodnie z ust. 10b jest wyższa od wartości zobowiązań do zapłaty, o których mowa w art. 305 ust. 1–4 lub 4c, Fundusz niezwłocznie zwraca podmiotowi nadwyżkę, a w przypadku gdy jest ona niższa – wzywa podmiot do zapłaty różnicy w terminie 2 dni roboczych od dnia doręczenia wezwania. Przepis art. 316 stosuje się odpowiednio.”;

c) w ust. 11:

– w pkt 4 dodaje się przecinek i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) szczegółowy sposób wyceny aktywów stanowiących zabezpieczenie zobowiązań do zapłaty przejętych zgodnie z ust. 3 lub 10a”;

– część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– mając na względzie zapewnienie Funduszowi możliwości sprawowania kontroli wypełnienia przez podmioty obowiązków w zakresie zobowiązań do zapłaty i uzyskania przez Fundusz wpłat środków z tytułu zobowiązań do zapłaty, uwzględniając wytyczne Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego w sprawie zobowiązań do zapłaty na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 149, z późn. zm.⁵⁾) wydane zgodnie z art. 16 rozporządzenia nr 1093/2010 oraz mając na uwadze ryzyko związane z utratą wartości przejmowanych aktywów.”;

103) w art. 305:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W razie konieczności finansowania zadań w zakresie przymusowej restrukturyzacji Fundusz może wezwać podmioty, które wniosły składki w formie zobowiązań do zapłaty, do przekazania środków odpowiadających takim zobowiązaniom, nie później niż w terminie 2 dni roboczych od dnia doręczenia wezwania, wskazując kwotę, która podlega przekazaniu do Funduszu.”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1c w brzmieniu:

„1a. Kwota, o której mowa w ust. 1, jest ustalana dla każdego podmiotu jako iloczyn kwoty podlegającej zapłacie, nie większej jednak niż łączna wartość zobowiązań do zapłaty, na fundusz, o którym mowa w art. 272 ust. 1 lub 2 i art. 273 ust. 1 lub 2, oraz udziału wartości zobowiązań do zapłaty tego podmiotu w łącznej wartości zobowiązań do zapłaty na dany fundusz.

1b. W łącznej wartości zobowiązań do zapłaty na dany fundusz nie uwzględnia się zobowiązań do zapłaty podmiotu w restrukturyzacji podlegających przekazaniu do Funduszu na podstawie art. 304 ust. 8.

1c. Wartość zobowiązań do zapłaty na dany fundusz ustala się według stanu na koniec dnia poprzedzającego dzień podjęcia przez Fundusz decyzji o wezwaniu podmiotów do przekazania środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty.”;

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku skierowania do banku albo oddziału banku zagranicznego wezwania, o którym mowa w ust. 2, do przekazania części środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty na rzecz funduszu gwarancyjnego banków wielkość środków do przekazania ustala się jako iloczyn zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny banków danego banku albo oddziału banku zagranicznego i procentowego udziału kwoty środków gwarantowanych należnych deponentom banku lub oddziału banku zagranicznego, wobec którego nastąpiło spełnienie warunku gwarancji, w łącznej wartości zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny banków, pomniejszonej o zobowiązania do zapłaty na fundusz gwarancyjny banków podmiotu, wobec którego nastąpiło spełnienie warunku gwarancji. Wartości zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny banków ustala się według stanu na dzień spełnienia warunku gwarancji wobec banku albo oddziału banku zagranicznego.”;

d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W przypadku skierowania do kasy wezwania, o którym mowa w ust. 3, do przekazania części środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty na rzecz funduszu gwarancyjnego kas wielkość środków do przekazania ustala się jako iloczyn zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny kas danej kasy i procentowego udziału kwoty środków gwarantowanych należnych deponentom kasy, wobec której nastąpiło spełnienie warunku gwarancji, w łącznej wartości zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny kas, pomniejszonej o zobowiązania do zapłaty na fundusz gwarancyjny kas kasy, wobec której nastąpiło spełnienie warunku gwarancji. Wartości zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny kas ustala się według stanu na dzień spełnienia warunku gwarancji wobec kasy.”;

e) ust. 4b otrzymuje brzmienie:

„4b. Wartość zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny banków ustala się według stanu na koniec dnia poprzedzającego dzień podjęcia przez Fundusz decyzji o wezwaniu podmiotów do przekazania środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty.”;

f) po ust. 4b dodaje się ust. 4c–4e w brzmieniu:

„4c. W przypadku finansowania restrukturyzacji kasy Fundusz może wezwać kasy do przekazania, nie później niż w terminie 2 dni roboczych od dnia doręczenia wezwania, środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty na rzecz funduszu gwarancyjnego kas, do wysokości kwoty takiego finansowania.

⁵⁾ Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 212 z 18.07.2014, str. 47 oraz Dz. Urz. UE L 309 z 30.10.2014, str. 37.

4d. W wezwaniu, o którym mowa w ust. 4c, Fundusz wskazuje kwotę, która podlega przekazaniu, ustaloną dla danej kasy jako iloczyn kwoty podlegającej zapłacie przez Fundusz, nie większej niż łączna wartość zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny kas, oraz udziału wartości zobowiązań do zapłaty poszczególnych kas na fundusz gwarancyjny kas w łącznej wartości zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny kas. W łącznej wartości zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny kas nie uwzględnia się zobowiązań do zapłaty kasy podlegających przekazaniu do Funduszu na podstawie art. 304 ust. 8.

4e. W przypadku skierowania wezwania, o którym mowa w ust. 4c, wartość zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny kas ustala się według stanu na koniec dnia poprzedzającego dzień podjęcia przez Fundusz decyzji o wezwaniu podmiotów do przekazania środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty.”,

g) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Środki, o których mowa w ust. 1–6 i art. 304 ust. 8 i 10a, przechodzą na własność Funduszu z dniem ich przekazania lub przejęcia.”;

104) w art. 308 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli bank lub oddział banku zagranicznego przyłącza się do systemu gwarancji depozytów państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska i przestaje być członkiem obowiązkowego systemu gwarantowania depozytów, składki, z wyjątkiem składek nadzwyczajnych, o których mowa w art. 291 ust. 1 lub 2, wniesione w okresie 12 miesięcy poprzedzających zakończenie członkostwa w obowiązkowym systemie gwarantowania depozytów, są przekazywane do tego systemu gwarancji depozytów.”;

105) w art. 315 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Fundusz może posiadać rachunki papierów wartościowych w Krajowym Depozycie Papierów Wartościowych Spółce Akcyjnej, Narodowym Banku Polskim, banku lub domu maklerskim oraz może posiadać rachunki pieniężne, jak również być uczestnikiem systemu rozliczeniowego organizowanego przez CCP lub inny podmiot uprawniony do rozliczania transakcji, w tym jako uczestnik, o którym mowa w art. 45b ust. 1 pkt 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, w celu dokonywania odpowiednio rozrachunku lub rozliczeń.”;

106) w art. 320 w ust. 4:

a) pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) Komisji Nadzoru Finansowego, Narodowemu Bankowi Polskiemu, ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych, ministrowi właściwemu do spraw budżetu, Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Komitetowi Stabilności Finansowej, Głównemu Urzędowi Statystycznemu, Krajowej Izbie Rozliczeniowej Spółce Akcyjnej, podmiotowi prowadzącemu system rozliczeń i rozrachunków papierów wartościowych, w tym Krajowemu Depozytowi Papierów Wartościowych Spółce Akcyjnej, w zakresie niezbędnym do wykonywania ich ustawowo określonych zadań lub ustawowych zadań Funduszu, lub obowiązków określonych przez bezpośrednio stosowane przepisy prawa Unii Europejskiej;

2) instytucjom, organom lub jednostkom organizacyjnym Unii Europejskiej, właściwym organom przymusowej restrukturyzacji, właściwym organom przymusowej restrukturyzacji państw trzecich, właściwym organom w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 40 rozporządzenia nr 575/2013, organom państw trzecich odpowiedzialnym za wykonywanie funkcji porównywalnych z funkcjami właściwych organów w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 40 rozporządzenia nr 575/2013, bankom centralnym, podmiotom prowadzącym systemy gwarantowania depozytów, podmiotom prowadzącym systemy rekompensat, podmiotom zarządzającym funduszami przymusowej restrukturyzacji, w zakresie niezbędnym do prowadzonych przez nie postępowań lub wykonywania ustawowych zadań, wykonywania ustawowych zadań Funduszu lub wykonywania obowiązków określonych przez bezpośrednio stosowane przepisy prawa Unii Europejskiej;”;

b) po pkt 6 dodaje się pkt 6a i 6b w brzmieniu:

„6a) podmiotowi zainteresowanemu nabyciem akcji instytucji pomostowej, przedsiębiorstwa instytucji pomostowej albo jej praw majątkowych lub zobowiązań, w zakresie niezbędnym do zawarcia i wykonania umów dotyczących zbycia akcji instytucji pomostowej, przedsiębiorstwa instytucji pomostowej albo jej praw majątkowych lub zobowiązań;

6b) podmiotowi obejmującemu lub przejmującemu prawa udziałowe na podstawie decyzji Funduszu o zastosowaniu rządowych instrumentów stabilizacji finansowej zgodnie z ustawą z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej;”;

c) w pkt 9:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„innym osobom lub podmiotom, którym Fundusz ma zamiar powierzyć lub powierzył wykonywanie czynności w związku z przygotowaniem lub prowadzeniem przymusowej restrukturyzacji, wypłatą środków gwarantowanych, restrukturyzacją kas, stosowaniem rządowych instrumentów stabilizacji finansowej zgodnie z ustawą z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej lub innych ustawowych zadań Funduszu, w zakresie niezbędnym do wykonania tych czynności lub w zakresie niezbędnym do powierzenia ich wykonywania, w tym:”

– w lit. a po wyrazie „administratorowi” dodaje się przecinek i wyrazy „zastępcy administratora”

– lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) podmiotowi przeprowadzającemu oszacowanie, o którym mowa w art. 137 ust. 2 lub art. 241, w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia tego oszacowania lub do dokonania aktualizacji oszacowania, o którym mowa w art. 19f ust. 8 ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej, oraz podmiotowi zainteresowanemu przeprowadzeniem oszacowania, w zakresie niezbędnym do złożenia oferty na jego wykonanie i zlecenia jego wykonania.”;

107) po art. 320 dodaje się art. 320a w brzmieniu:

„Art. 320a. Fundusz może udostępnić informacje stanowiące jednocześnie tajemnicę zawodową i tajemnicę bankową, tajemnicę, o której mowa w art. 9e ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, albo tajemnicę, o której mowa w art. 147 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi:

- 1) innym podmiotom w przypadku, o którym mowa w art. 96 ust. 4 pkt 3, w zakresie niezbędnym do wyboru podmiotu przejmującego lub wydania i wykonania decyzji Funduszu o przejęciu;
- 2) podmiotowi zainteresowanemu przejęciem przedsiębiorstwa, wybranych albo wszystkich praw majątkowych lub wybranych albo wszystkich zobowiązań lub praw udziałowych podmiotu, wobec którego może zostać wszczęta przymusowa restrukturyzacja, albo podmiotu w restrukturyzacji, w celu zastosowania instrumentu przejęcia przedsiębiorstwa i w zakresie niezbędnym do zaoferowania przez podmiot zainteresowany ceny przejęcia;
- 3) podmiotowi przeprowadzającemu oszacowanie, o którym mowa w art. 137 ust. 2 lub art. 241, w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia tego oszacowania lub do dokonania aktualizacji oszacowania, o której mowa w art. 19f ust. 8 ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej;
- 4) osobom lub podmiotom świadczącym na rzecz Funduszu usługi doradztwa, w zakresie niezbędnym do należytego świadczenia tych usług;
- 5) adwokatom lub radcom prawnym w związku ze świadczeniem na rzecz Funduszu pomocy prawnej, w zakresie niezbędnym do świadczenia tej pomocy;
- 6) instytucji pomostowej lub podmiotowi zarządzającemu aktywami, dotyczących podmiotu w restrukturyzacji, w zakresie niezbędnym do wydania i wykonania decyzji Funduszu o zastosowaniu instrumentu instytucji pomostowej lub instrumentu wydzielenia praw majątkowych;
- 7) jednostce zarządzającej systemem ochrony, o której mowa w art. 22d ust. 1 pkt 2 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, w zakresie informacji niezbędnych do realizacji celu, o którym mowa w art. 22a ust. 1 tej ustawy, lub zadania organu zarządzającego systemem ochrony, określonego w art. 22i ust. 1 pkt 3 tej ustawy;
- 8) podmiotowi zainteresowanemu nabyciem akcji instytucji pomostowej, przedsiębiorstwa instytucji pomostowej albo jej praw majątkowych lub zobowiązań, w zakresie niezbędnym do zawarcia i wykonania umów dotyczących zbycia akcji instytucji pomostowej, przedsiębiorstwa instytucji pomostowej albo jej praw majątkowych lub zobowiązań;
- 9) podmiotowi obejmującemu lub przejmującemu prawa udziałowe na podstawie decyzji Funduszu o zastosowaniu rządowych instrumentów stabilizacji finansowej zgodnie z ustawą z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej.”;

108) w art. 328 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przedmiot, zakres, tryb i terminy przekazywania informacji, o których mowa w art. 99a ust. 1 i 3, art. 325 ust. 1, art. 326 oraz art. 327 ust. 1, określają odrębne porozumienia zawarte między Funduszem a Prezesem Narodowego Banku Polskiego, ministrem właściwym do spraw instytucji finansowych i Prezesem Najwyższej Izby Kontroli, a także umowa o współpracy oraz o wymianie informacji między Funduszem a Komisją Nadzoru Finansowego, o której mowa w art. 17 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym.”;

109) w art. 330:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Fundusz może uzyskiwać bezpośrednio od podmiotu informacje niezbędne do realizacji zadań Funduszu, w szczególności niezbędne do wykonania oszacowania, o którym mowa w art. 137 ust. 1, oraz przygotowania przymusowej restrukturyzacji, a także żądać wyjaśnień dotyczących uzyskanych informacji w przypadku zobowiązania takiego podmiotu do wdrożenia planu naprawy, podjęcia wobec niego działań wczesnej interwencji lub ustanowienia w nim zarządu komisarycznego lub zarządcy komisarycznego.”

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych Spółka Akcyjna, spółka, której Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych Spółka Akcyjna przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, oraz uczestnicy Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych Spółki Akcyjnej lub tej spółki przekazują Funduszowi, w terminie wskazanym przez Fundusz, niezbędne do wykonania ustawowych zadań Funduszu:

- 1) informacje dotyczące liczby papierów wartościowych zapisanych na prowadzonych przez te podmioty rachunkach papierów wartościowych i rachunkach zbiorczych, na dzień wskazany przez Fundusz;
- 2) dane umożliwiające identyfikację osób uprawnionych z papierów wartościowych wskazanych w decyzji Funduszu w sprawie wszczęcia przymusowej restrukturyzacji albo w sprawie umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych podmiotu w restrukturyzacji, albo w sprawie umorzenia lub konwersji zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji, a także liczby tych papierów wartościowych posiadanych przez te osoby, na dzień umorzenia lub konwersji określony w tej decyzji.

3b. Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych Spółka Akcyjna lub spółka, o której mowa w ust. 3a, przekazują Funduszowi, w terminie wskazanym przez Fundusz, informacje niezbędne do wykonania ustawowych zadań Funduszu, w szczególności informacje umożliwiające identyfikację uczestników prowadzących rachunki papierów wartościowych lub rachunki zbiorcze, na których, według stanu na dany dzień, zapisane były papiery wartościowe wskazane przez Fundusz.”

c) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Rada Funduszu może, w drodze uchwały, uwzględniając ograniczony negatywny wpływ, jaki mogłaby mieć upadłość podmiotu krajowego lub upadłość podmiotów określonego rodzaju na sytuację finansową innych podmiotów i stabilność rynku finansowego oraz gospodarkę, określić listę podmiotów, wobec których Fundusz nie będzie realizował uprawnień, o którym mowa w ust. 1, lub ograniczyć zakres wymaganych od takich podmiotów informacji, o ile podmioty te nie są podmiotami znaczącymi lub nie zostały zidentyfikowane lub uznane za globalną instytucję o znaczeniu systemowym lub inną instytucję o znaczeniu systemowym, zgodnie z przepisami ustawy o nadzorze makroostrożnościowym.”

d) dodaje się ust. 9 i 10 w brzmieniu:

„9. Członkowie Rady Funduszu, mogą przekazywać informacje uzyskane w związku z ich uczestnictwem w pracach Funduszu, w tym chronione na podstawie odrębnych ustaw, pracownikom Narodowego Banku Polskiego, pracownikom Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego, pracownikom urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, w zakresie niezbędnym do przygotowania opinii lub stanowisk pozostających w bezpośrednim związku z pracami Funduszu.

10. Pracownicy, o których mowa w ust. 9, nie mogą ujawniać informacji udostępnionych przez członków Rady Funduszu. Obowiązek ten trwa również po ustaniu stosunku pracy.”

110) w art. 334 dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Tej samej karze podlega także ten, kto:

- 1) nie wykonuje ciężącego na nim obowiązku, o którym mowa w art. 140 ust. 5;
- 2) nie przekazuje informacji, o których mowa w art. 330 ust. 1.”;

111) po art. 337 dodaje się art. 337a w brzmieniu:

„Art. 337a. 1. Fundusz może, w drodze decyzji, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, w przypadku naruszenia przez podmiot krajowy lub podmiot, o którym mowa w art. 64 pkt 2 lit. b–d, minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w art. 97 i art. 98, nałożyć karę pieniężną:

- 1) na podmiot krajowy lub podmiot, o którym mowa w art. 64 pkt 2 lit. b–d, do wysokości:
  - a) 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym tego podmiotu, a w przypadku braku takiego sprawozdania – karę pieniężną do wysokości 10% prognozowanego przychodu określonego na podstawie sytuacji ekonomiczno-finansowej tego podmiotu, nie wyższą jednak niż 100 000 000 zł, albo

b) dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych przez podmiot krajowy lub podmiot, o którym mowa w art. 64 pkt 2 lit. b–d, w wyniku naruszenia minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w art. 97 i art. 98 – w przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty uzyskanych korzyści;

2) na członka zarządu lub rady nadzorczej podmiotu krajowego, organu administrującego spółki europejskiej albo dyrektora oddziału banku zagranicznego, który narusza minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w art. 97 i art. 98 – do wysokości 5 000 000 euro, a w przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści uzyskanych przez takie osoby – do wysokości dwukrotności kwoty uzyskanych korzyści.

2. Niezależnie od nałożenia kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1, Fundusz może, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego:

- 1) w drodze decyzji, zakazać wypłaty zysków powyżej maksymalnej kwoty podlegającej wypłacie w sposób, o którym mowa w art. 96a;
- 2) nakazać usunięcie okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji na zasadach określonych w art. 91–95.

3. W przypadku gdy podjęcie środków, o których mowa w ust. 1 i 2, nie prowadziło do zaprzestania naruszenia przez podmiot krajowy lub podmiot, o którym mowa w art. 64 pkt 2 lit. b–d, minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w art. 97 i art. 98, Fundusz informuje o tym Komisję Nadzoru Finansowego, która może zastosować:

- 1) środki nadzorcze zgodnie z art. 138 ustawy – Prawo bankowe;
- 2) środki wczesnej interwencji zgodnie z art. 142, art. 142a oraz art. 144–146a ustawy – Prawo bankowe;
- 3) środki nadzorcze zgodnie z art. 71 ust. 2 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych;
- 4) środki nadzorcze zgodnie z art. 110y ustawy o obrocie instrumentami finansowymi;
- 5) środki wczesnej interwencji zgodnie z art. 110zz ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

4. Wydając decyzję, o której mowa w ust. 1, lub stosując środki, o których mowa w ust. 2, Fundusz uwzględnia:

- 1) wagę naruszenia i czas jego trwania;
- 2) przyczyny naruszenia;
- 3) sytuację finansową osoby, na którą jest nakładana kara;
- 4) gotowość osoby odpowiedzialnej za naruszenie do współpracy z Funduszem;
- 5) uprzednie naruszenia przepisów regulujących funkcjonowanie rynku finansowego popełnione przez osobę odpowiedzialną za naruszenie;
- 6) kwotę zysków osiągniętych lub strat unikniętych w wyniku naruszenia, jeżeli jest możliwe ich określenie;
- 7) straty poniesione przez osoby trzecie w wyniku naruszenia, jeżeli jest możliwe określenie tych strat;
- 8) stopień współpracy osoby odpowiedzialnej za naruszenie z Funduszem;
- 9) uprzednie naruszenia dokonane przez osobę odpowiedzialną za naruszenie;
- 10) potencjalne skutki systemowe naruszenia.

5. Egzekucja należności wynikających z decyzji o nałożeniu kary pieniężnej następuje w trybie określonym w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”;

112) art. 338a otrzymuje brzmienie:

„Art. 338a. Wpływy z tytułu kar pieniężnych, o których mowa w art. 335, art. 336, art. 337a i art. 338, stanowią dochód budżetu państwa.”;

113) art. 340 otrzymuje brzmienie:

„Art. 340. W przypadkach określonych w art. 335, art. 336 i art. 337a kwoty w euro przelicza się na złote według kursu średniego ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego wydanie decyzji o nałożeniu kary pieniężnej.”;

114) w art. 369 dodaje się ust. 20 w brzmieniu:

„20. W przypadku przeniesienia stanowiących podstawę obliczania kwoty rezerwy obowiązkowej środków pieniężnych, o których mowa w ust. 2, do innego podmiotu albo do instytucji pomostowej, w wyniku zastosowania instrumentu przymusowej restrukturyzacji, z dniem określonym w decyzji, na podstawie której następuje to przeniesienie, podmiot w restrukturyzacji tworzy, zmienia i utrzymuje fundusz ochrony środków gwarantowanych w części proporcjonalnej do pozostałej w tym podmiocie sumy środków stanowiących podstawę tworzenia albo zmiany tego funduszu.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1406, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 16 w ust. 1 pkt 58 otrzymuje brzmienie:
„58) wydatków i kosztów bezpośrednio sfinansowanych z dochodów (przychodów), o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 14a, 23, 24, 42, 47, 48, 52, 53, 54a, 55, 56, 56b i 59;”;
- 2) w art. 17 w ust. 1 po pkt 56a dodaje się pkt 56b w brzmieniu:
„56b) środki finansowe przeznaczone na zapłatę za przeniesienie praw udziałowych przejmowanego podmiotu, o którym mowa w art. 19d ust. 1 ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 124, z 2019 r. poz. 1798 oraz z 2021 r. poz. 1598), otrzymane przez podmiot przejmujący;”

Art. 3. W ustawie z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 112 oraz z 2020 r. poz. 2320) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 44 w ust. 1 pkt 2a otrzymuje brzmienie:
„2a) dane o osobie administratora, o którym mowa w art. 153 ust. 1 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2020 r. poz. 842 oraz z 2021 r. poz. 680, 1177, 1535 i 1598), lub zastępcy administratora, o którym mowa w art. 154a tej ustawy;”;
- 2) w art. 45 po ust. 1b dodaje się ust. 1ba w brzmieniu:
„1ba. Po przesłaniu do sądu rejestrowego przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny odpisu decyzji bez oszacowania i uzasadnienia w przedmiocie umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych albo odpisu decyzji o zastosowaniu instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań wpisów danych, o których mowa w art. 38 pkt 3, pkt 8 lit. a–d i g i pkt 9 lit. a–e, h oraz i, w dziale 1 rejestru przedsiębiorców dokonuje się z urzędu.”

Art. 4. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2021 r. poz. 1540) w art. 93 dodaje się § 4 w brzmieniu:

„§ 4. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do:

- 1) banku przejmującego inny bank;
- 2) spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej, banku lub instytucji kredytowej przejmujących spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową.”

Art. 5. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. z 2020 r. poz. 2027) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 39 po ust. 3a dodaje się ust. 3b w brzmieniu:
„3b. Zarząd NBP może zwolnić podmiot w restrukturyzacji lub instytucję pomostową, o których mowa w ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2020 r. poz. 842 oraz z 2021 r. poz. 680, 1177, 1535 i 1598), z obowiązku utrzymywania rezerwy obowiązkowej w okresie przymusowej restrukturyzacji.”;
- 2) po art. 43 dodaje się art. 43a w brzmieniu:
„Art. 43a. 1. W przypadku zabezpieczenia kredytów, o których mowa w art. 42 i art. 43, przelewem wierzytelności hipotecznych lub wierzytelności zabezpieczonych zastawami rejestrowymi na NBP przechodzą odpowiednio hipoteki lub zastawy rejestrowe z dniem udzielenia tych kredytów. Przepisów art. 79 ust. 1 zdanie drugie ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (Dz. U. z 2019 r. poz. 2204 oraz z 2021 r. poz. 1177) oraz art. 17 ust. 1 zdanie drugie ustawy z dnia 6 grudnia 1996 r. o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów (Dz. U. z 2018 r. poz. 2017) nie stosuje się.
2. Do chwili ujawnienia cesjonariusza w odpowiednim rejestrze przelew wierzytelności, o którym mowa w ust. 1, jest bezskuteczny w stosunku do dłużnika rzeczowego. W razie wygaśnięcia hipoteki albo zastawu rejestrowego przed ujawnieniem cesjonariusza w odpowiednim rejestrze cedent jest obowiązany dokonać wszelkich czynności umożliwiających wykreślenie hipoteki z księgi wieczystej albo zastawu rejestrowego z rejestru zastawów.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 1492, 1565, 2122, 2123 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 11, 255, 1163 i 1243.

3. Z chwilą zawiadomienia sądu, sądu polubownego lub organu prowadzącego postępowanie administracyjne o przelewie wierzytelności, o którym mowa w ust. 1, na zabezpieczenie kredytów, o których mowa w art. 42 i art. 43, NBP wstępuje z mocy prawa w miejsce kredytobiorcy do postępowań cywilnych, administracyjnych, sądowno-administracyjnych oraz przed sądami polubownymi, dotyczących przelanych wierzytelności, bez zezwolenia strony przeciwnej albo osoby trzeciej, która ma interes prawny.

4. Przepis ust. 3 stosuje się również do dotychczasowego kredytobiorcy w zakresie wstąpienia w miejsce NBP do postępowań po spłacie należności z tytułu udzielenia kredytów, o których mowa w art. 42 i art. 43, na podstawie zaświadczenia wydanego przez NBP.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1896, z późn. zm.⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 w ust. 1 pkt 52 i 53 otrzymują brzmienie:

„52) podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji – podmiot, o którym mowa w art. 2 pkt 41a ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2020 r. poz. 842 oraz z 2021 r. poz. 680, 1177, 1535 i 1598);

53) grupa podlegająca przymusowej restrukturyzacji – grupę, o której mowa w art. 2 pkt 19a ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji;”;

2) w art. 104 w ust. 2 w pkt 12 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 13 w brzmieniu:

„13) udzielenie przez Narodowy Bank Polski informacji objętych tajemnicą bankową następuje na rzecz Banku Gospodarstwa Krajowego w zakresie zlecenia spraw i czynności związanych z udzieleniem kredytów, o których mowa w art. 42 i art. 43 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim, w tym związanych z zabezpieczeniem lub obsługą tych kredytów.”;

3) w art. 106d w ust. 1 wprowadzenie do wyciszenia otrzymuje brzmienie:

„Banki, inne instytucje ustawowo upoważnione do udzielania kredytów, izby rozliczeniowe utworzone na podstawie art. 67, instytucje utworzone na mocy art. 105 ust. 4, jednostki zarządzające systemem ochrony, o których mowa w art. 22d ust. 1 pkt 2 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających, instytucje pożyczkowe, instytucje finansowe, których podstawowa działalność polega na udostępnianiu składników majątkowych na podstawie umowy leasingu lub świadczeniu usług faktoringowych, podmioty, których podstawowa działalność polega na udostępnianiu składników majątkowych na podstawie umowy leasingu, oraz podmioty, o których mowa w art. 59d ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, mogą przetwarzać i wzajemnie udostępniać informacje, w tym informacje objęte tajemnicą bankową, w przypadkach:”;

4) art. 106e otrzymuje brzmienie:

„Art. 106e. Do przetwarzania danych osobowych przez banki, inne instytucje ustawowo upoważnione do udzielania kredytów oraz instytucje utworzone na podstawie art. 105 ust. 4, jednostki zarządzające systemem ochrony, o których mowa w art. 22d ust. 1 pkt 2 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających, instytucje pożyczkowe, instytucje finansowe, których podstawowa działalność polega na udostępnianiu składników majątkowych na podstawie umowy leasingu lub świadczeniu usług faktoringowych, podmioty, których podstawowa działalność polega na udostępnianiu składników majątkowych na podstawie umowy leasingu, oraz podmioty, o których mowa w art. 59d ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, przepisu art. 15 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się w zakresie, w jakim jest to niezbędne dla prawidłowej realizacji zadań dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, zgodnie z art. 106, oraz zapobiegania przestępstwom, zgodnie z art. 106a i art. 106d.”;

5) w art. 141q w ust. 4 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 1, Komisja Nadzoru Finansowego występuje do Bankowego Funduszu Gwarancyjnego o przedstawienie w terminie 21 dni roboczych opinii w sprawie przewidywanego wpływu wykonania planu naprawy na przymusową restrukturyzację, o której mowa w dziale III w rozdziale 5 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji.”;

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 2320 i 2419 oraz z 2021 r. poz. 432, 680, 815 i 1177.

- 6) w art. 142 w ust. 3 w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu:
- „9) wystąpić do zarządu banku z nakazem przekazania do Komisji Nadzoru Finansowego w terminie przez nią wskazanym:
- analizy przyczyn pogarszającej się sytuacji finansowej banku oraz prognozy kształtowania się tej sytuacji we wskazanym przez Komisję Nadzoru Finansowego okresie,
  - w przypadku braku zaakceptowanego przez Komisję Nadzoru Finansowego planu naprawy lub konieczności jego zmiany – deklaracji o podjęciu środków pozwalających zminimalizować skutki naruszeń, o których mowa w ust. 1, lub ryzyko ich wystąpienia oraz okolicznościach wskazanych w ust. 2, wraz z harmonogramem działań mających na celu przywrócenie sposobu prowadzenia przez bank działalności do stanu zgodności z obowiązującymi przepisami prawa,
  - dotatkowego, w stosunku do planu naprawy, harmonogramu działań mających na celu poprawę sytuacji finansowej banku.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami (Dz. U. z 2019 r. poz. 212) wprowadza się następujące zmiany:

- w art. 1:
  - pkt 6–10 otrzymują brzmienie:
    - „6) CCP – podmiot, o którym mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 648/2012;
    - agent rozrachunkowy – podmiot prowadzący w ramach systemu rachunki rozliczeniowe dla instytucji lub CCP, poprzez które dokonuje rozrachunku i udziela – w zależności od posiadanych uprawnień – kredytu dla celów rozrachunkowych instytucji lub CCP;
    - izba rozliczeniowa – podmiot, do którego obowiązków należy obliczanie należności lub zobowiązań netto instytucji, CCP lub agenta rozrachunkowego;
    - uczestnik – instytucję, CCP, agenta rozrachunkowego, izbę rozliczeniową, podmiot prowadzący system lub członka rozliczającego, o którym mowa w art. 2 pkt 14 rozporządzenia (UE) nr 648/2012;
    - uczestnik pośredni – instytucję, CCP, agenta rozrachunkowego, izbę rozliczeniową lub podmiot prowadzący system, związany z uczestnikiem umową umożliwiającą przekazywanie jego zleceń rozrachunku do systemu, pod warunkiem że uczestnik pośredni jest znany podmiotowi prowadzącemu system;”
  - pkt 19 otrzymuje brzmienie:

„19) podmiot prowadzący system – CCP, agenta rozrachunkowego oraz izbę rozliczeniową, w tym w szczególności izbę rozliczeniową lub izbę rozrachunkową działającą na podstawie ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, lub inne podmioty określające wspólne dla uczestników systemu zasady realizacji ich zleceń rozrachunku;”
  - dodaje się pkt 20 w brzmieniu:

„20) rozporządzenie (UE) nr 648/2012 – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz. Urz. UE L 201 z 27.07.2012, str. 1, z późn. zm.⁸⁾.”;
- w art. 2:
  - w ust. 1 wyrazy „partnera centralnego” zastępuje się wyrazem „CCP”,
  - w ust. 2 wyrazy „partnera centralnego” zastępuje się wyrazem „CCP”;
- w art. 3 wyrazy „partner centralny” zastępuje się wyrazem „CCP”;

⁸⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 84, Dz. Urz. UE L 141 z 05.06.2015, str. 73, Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 347 z 28.12.2017, str. 35, Dz. Urz. UE L 141 z 28.05.2019, str. 42, Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 322 z 12.12.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 22 z 22.01.2021, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 49 z 12.02.2021, str. 6.

- 4) w art. 16 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prowadzenie systemów rozrachunku papierów wartościowych, z wyjątkiem systemów prowadzonych przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. lub przez spółkę, której Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 6 lub ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, oraz systemów prowadzonych przez NBP, wymaga zezwolenia KNF na prowadzenie izby rozliczeniowej lub izby rozrachunkowej, wydanego na podstawie art. 68a ust. 5 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, lub zezwolenia KNF na świadczenie usług rozliczeniowych jako CCP, wydanego na podstawie art. 14 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, lub zezwolenia KNF na prowadzenie działalności jako depozyt papierów wartościowych, wydanego na podstawie art. 16 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych, zmieniającego dyrektywy 98/26/WE i 2014/65/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 236/2012 (Dz. Urz. UE L 257 z 28.08.2014, str. 1, z późn. zm.⁹⁾.”

Art. 8. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 2176) w art. 5:

- 1) po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Prawo do informacji publicznej podlega ograniczeniu w zakresie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 124, z 2019 r. poz. 1798 oraz z 2021 r. poz. 1598).”;

- 2) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Nie można, z zastrzeżeniem ust. 1 i 2–2b, ograniczać dostępu do informacji o sprawach rozstrzyganych w postępowaniu przed organami państwa, w szczególności w postępowaniu administracyjnym, karnym lub cywilnym, ze względu na ochronę interesu strony, jeżeli postępowanie dotyczy władz publicznych lub innych podmiotów wykonujących zadania publiczne albo osób pełniących funkcje publiczne – w zakresie tych zadań lub funkcji.”

Art. 9. W ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, z 2020 r. poz. 2299 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 54 i 159) w art. 28 po § 3 dodaje się § 3a w brzmieniu:

„§ 3a. W przypadku, o którym mowa w § 3, sąd może zawiadomić o toczącym się postępowaniu Prokuratorię Generalną Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli z uwagi na przedmiot postępowania może zachodzić potrzeba ochrony ważnych praw lub interesów Rzeczypospolitej Polskiej.”

Art. 10. W ustawie z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1228 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 1080 i 1177) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 426 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. We wniosku, o którym mowa w ust. 2, jako syndyk może zostać wskazany bank.”;

- 2) w art. 427:

- a) w ust. 1 po pkt 1a dodaje się pkt 1b w brzmieniu:

„1b) przedstawicieli banku, o którym mowa w art. 426 ust. 2a;”;

- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Syndykiem może być także bank wskazany we wniosku, o którym mowa w art. 426 ust. 2, po uzyskaniu pozytywnej opinii:

- 1) Komisji Nadzoru Finansowego – w przypadku wniosku złożonego przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny;
- 2) Bankowego Funduszu Gwarancyjnego – w przypadku wniosku złożonego przez Komisję Nadzoru Finansowego.”;

- 3) w art. 440:

- a) w ust. 2 w pkt 6:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„kategoria szósta – należności z tytułu obligacji lub innych instrumentów dłużnych, które wykazują właściwości zbywalnych wierzytelności, lub z tytułu instrumentów wywołujących skutki prawne dłużnych instrumentów finansowych, wraz z odsetkami i kosztami egzekucji, z wyłączeniem należności określonych w pkt 9, jeżeli są łącznie spełnione następujące warunki:”;

⁹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 175 z 01.07.2016, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 349 z 21.12.2016, str. 8.

– lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) w umowie lub załączonych do niej dokumentach i informacjach dotyczących emisji dłużnych instrumentów finansowych lub instrumentów wywołujących skutki prawne dłużnych instrumentów finansowych, a w stosownych przypadkach także w prospekcie emisyjnym, w sposób wyraźny i przystępny określono kategorię zaspokojenia należności,”

– lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) wartość nominalna jednej obligacji lub jednego instrumentu dłużnego nie jest niższa niż 400 000 zł lub równowartość tej kwoty wyrażona w innej walucie, ustalona przy zastosowaniu średniego kursu tej waluty ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski w dniu podjęcia przez emitenta decyzji o emisji,”

b) w ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Z masy upadłości zaspokajają się w pierwszej kolejności koszty postępowania upadłościowego, a następnie koszty przymusowej restrukturyzacji niepokryte z przychodów z przymusowej restrukturyzacji, a jeżeli fundusze masy upadłości na to pozwalają – również inne zobowiązania masy upadłości, o których mowa w art. 230 ust. 2, w miarę wpływu do masy upadłości stosownych sum.”;

4) w art. 441a:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. We wniosku, o którym mowa w ust. 1, jako syndyk mogą zostać wskazane bank albo spółdzielcza kasa oszczędnościowo-kredytowa.”

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W postępowaniu upadłościowym wobec spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej syndykiem może być także spółdzielcza kasa oszczędnościowo-kredytowa albo bank wskazane we wniosku, o którym mowa w ust. 1, po uzyskaniu pozytywnej opinii:

- 1) Komisji Nadzoru Finansowego – w przypadku wniosku złożonego przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny;
- 2) Bankowego Funduszu Gwarancyjnego – w przypadku wniosku złożonego przez Komisję Nadzoru Finansowego.”

Art. 11. W ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o Banku Gospodarstwa Krajowego (Dz. U. z 2020 r. poz. 1198 oraz z 2021 r. poz. 680) w art. 3 po ust. 1f dodaje się ust. 1g w brzmieniu:

„1g. W przypadku przejęcia przez BGK praw udziałowych, o których mowa w art. 19d ust. 1 ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 124, z 2019 r. poz. 1798 oraz z 2021 r. poz. 1598), do BGK nie stosuje się konsolidacji ostrożnościowej, o której mowa w art. 10a–24 rozporządzenia nr 575/2013.”

Art. 12. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2021 r. poz. 685, 694, 802, 1163 i 1243) w art. 43 w ust. 1 w pkt 12 w lit. f wyrazy „przez partnera centralnego” zastępuje się wyrazami „przez CCP”.

Art. 13. W ustawie z dnia 2 kwietnia 2004 r. o niektórych zabezpieczeniach finansowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 103) w art. 2:

1) w ust. 1:

a) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) CCP, agent rozrachunkowy lub izba rozliczeniowa w rozumieniu ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami (Dz. U. z 2019 r. poz. 212 oraz z 2021 r. poz. 1598);”

b) w pkt 13 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 14 w brzmieniu:

„14) Bankowy Fundusz Gwarancyjny.”;

2) w ust. 3 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) umów, których stroną jest Bankowy Fundusz Gwarancyjny, a portfel kredytowy banku stanowią w znacznej części umowy, w których dłużnikiem jest konsument z tytułu zawartej umowy o kredyt konsumencki w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, chyba że nie jest możliwe inne skuteczne zapewnienie przywrócenia płynności płatniczej, o której mowa w art. 138 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe.”

Art. 14. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 2059 oraz z 2021 r. poz. 680 i 815) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w ust. 2 pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) nadzór w zakresie przewidzianym przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2016/1011 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie indeksów stosowanych jako wskaźniki referencyjne w instrumentach finansowych i umowach finansowych lub do pomiaru wyników funduszy inwestycyjnych i zmieniającego dyrektywy 2008/48/WE i 2014/17/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 596/2014 (Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 1, z późn. zm.¹⁰⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/1011”;

2) po art. 3b dodaje się art. 3ba i art. 3bb w brzmieniu:

„Art. 3ba. 1. Komisja może, zgodnie z art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 1286/2014, określić, w drodze decyzji, język inny niż język polski, w jakim sporządza się dokument zawierający kluczowe informacje dotyczące detalicznego produktu zbiorowego inwestowania, o którym mowa w art. 4 pkt 1 rozporządzenia nr 1286/2014, zwanego dalej „PRIP”, jeżeli produkt ten jest dystrybuowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Do decyzji, o której mowa w ust. 1, przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735 i 1491) stosuje się odpowiednio.

3. Decyzja, o której mowa w ust. 1, jest natychmiast wykonalna.

4. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego. Informacje o wydaniu decyzji Komisja przekazuje niezwłocznie do publicznej wiadomości za pośrednictwem agencji informacyjnej, o której mowa w art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych.

5. Osoba sprzedająca PRIP lub osoba doradzająca w zakresie PRIP, w rozumieniu przepisów rozporządzenia nr 1286/2014, może proponować PRIP inwestorowi indywidualnemu, o którym mowa w art. 4 pkt 6 lit. a rozporządzenia nr 1286/2014, na podstawie dokumentu zawierającego kluczowe informacje, sporządzonego w języku określonym w decyzji Komisji wydanej na podstawie ust. 1, pod warunkiem przyjęcia, najpóźniej przed zawarciem pierwszej transakcji dotyczącej tego PRIP, oświadczenia od inwestora indywidualnego, że posługuje się on językiem, w którym sporządzono ten dokument, w stopniu umożliwiającym mu zrozumienie informacji zawartych w tym dokumencie.

6. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 5, złożone osobom, o których mowa w ust. 5, jest skuteczne również w odniesieniu do dokumentów zawierających kluczowe informacje odnoszących się do innych PRIP, sporządzonych w języku wskazanym w tym oświadczeniu, których sprzedaży te osoby dokonują lub w zakresie których doradzają.

Art. 3bb. 1. W przypadku gdy wymaga tego ochrona uzasadnionych interesów inwestorów lub konieczność zapobieżenia zagrożeniu prawidłowego funkcjonowania rynku finansowego, Komisja, w drodze decyzji, może uchylić decyzję, o której mowa w art. 3ba ust. 1.

2. Do decyzji, o której mowa w ust. 1, przepisy art. 3ba ust. 2–4 stosuje się odpowiednio.”;

3) po art. 3g dodaje się art. 3h i art. 3i w brzmieniu:

„Art. 3h. 1. Zawarcie umowy, której przedmiotem jest zobowiązanie kwalifikowalne, o którym mowa w art. 2 pkt 90a ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2020 r. poz. 842 oraz z 2021 r. poz. 680, 1177, 1535 i 1598), lub instrument wyemitowany w celu zaliczenia do instrumentów dodatkowych w Tier I, o których mowa w art. 2 pkt 22a tej ustawy, lub instrumentów w Tier II, o których mowa w art. 2 pkt 23b tej ustawy, z inwestorem innym niż którykolwiek z podmiotów wymienionych w art. 3 pkt 39b lit. a–m ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, zwanym dalej „klientem detalicznym”, oraz pośrednictwo w zawarciu takiej umowy są dopuszczalne, o ile kwota nominalna tego zobowiązania lub instrumentu nie jest niższa niż 400 000 zł albo równowartość tej kwoty wyrażona w innej walucie, ustalona przy zastosowaniu średniego kursu tej waluty ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski w dniu podjęcia przez emitenta decyzji o emisji danego instrumentu albo zawarcia tej umowy.

¹⁰⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 41, Dz. Urz. UE L 334 z 27.12.2019, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 49 z 12.02.2021, str. 6.

2. W przypadku naruszenia ust. 1 Komisja może, w drodze decyzji:

- 1) zakazać osobie oferującej klientowi detalicznemu zawarcie umowy zawierania lub pośredniczenia w zawieraniu umów z klientami detalicznymi;
- 2) nałożyć na osobę oferującą klientowi detalicznemu zawarcie umowy karę pieniężną do wysokości nieprzekraczającej:
  - a) w przypadku osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej:
    - kwoty nieprzekraczającej 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym albo
    - dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych lub strat unikniętych w wyniku naruszenia – w przypadku gdy jest możliwe ich ustalenie,
  - b) w przypadku osoby fizycznej:
    - kwoty 2 905 000 zł albo
    - dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych lub strat unikniętych w wyniku naruszenia – w przypadku gdy jest możliwe ich ustalenie.

3. W przypadku jednostki dominującej, która sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, i jednostki zależnej jednostki dominującej, która sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 2 pkt 2 lit. a, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu jednostki dominującej ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.

4. Decyzja, o której mowa w ust. 2, jest natychmiast wykonalna.

5. Komisja przekazuje do publicznej wiadomości informacje o treści rozstrzygnięcia, o którym mowa w ust. 2, rodzaju i charakterze naruszenia, imieniu i nazwisku osoby fizycznej lub firmie (nazwie) podmiotu, na który została nałożona sankcja.

6. Przekazanie do publicznej wiadomości informacji określonych w ust. 5 wymaga podjęcia przez Komisję uchwały.

7. Informacje, o których mowa w ust. 5, dotyczące imienia i nazwiska osoby, na którą została nałożona sankcja, Komisja udostępnia na stronie internetowej przez okres 5 lat, licząc od dnia ich udostępnienia.

8. W przypadku nałożenia sankcji, o której mowa w ust. 2, Komisja może, w drodze decyzji, zobowiązać osobę, która naruszyła przepis ust. 1, do bezpośredniego poinformowania klientów detalicznych o rodzaju i wysokości nałożonego środka, organie właściwym do rozpatrzenia skargi lub prawie wystąpienia z roszczeniem odszkodowawczym.

Art. 3i. Komisja jest właściwym organem w rozumieniu art. 23b ust. 7 rozporządzenia 2016/1011.”;

- 4) w art. 19e ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Wpływy z tytułu kar pieniężnych nakładanych przez Komisję na podstawie art. 3c ust. 1 pkt 5, art. 3g ust. 1 pkt 7 i art. 3h ust. 2 pkt 2 oraz na podstawie ustaw, o których mowa w art. 1 ust. 2, stanowią środki Funduszu Edukacji Finansowej, o którym mowa w ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2279 oraz z 2020 r. poz. 2320).

2. Do należności z tytułu kar pieniężnych nakładanych przez Komisję na podstawie art. 3c ust. 1 pkt 5, art. 3g ust. 1 pkt 7 i art. 3h ust. 2 pkt 2 oraz na podstawie ustaw, o których mowa w art. 1 ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa oraz przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”.

Art. 15. W ustawie z dnia 12 lutego 2009 r. o udzielaniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1436) w art. 6 dodaje się ust. 3–11 w brzmieniu:

„3. W przypadku zabezpieczenia gwarancji, o których mowa w ust. 1, przelewem wierzytelności hipotecznych lub wierzytelności zabezpieczonych zastawami rejestrowymi na Skarb Państwa przechodzą odpowiednio hipoteki lub zastawy rejestrowe z dniem udzielenia tych gwarancji. Przepisów art. 79 ust. 1 zdanie drugie ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (Dz. U. z 2019 r. poz. 2204 oraz z 2021 r. poz. 1177) i art. 17 ust. 1 zdanie drugie ustawy z dnia 6 grudnia 1996 r. o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów nie stosuje się.

4. Do chwili ujawnienia cesjonariusza w odpowiednim rejestrze przelew wierzytelności, o którym mowa w ust. 3, jest bezskuteczny w stosunku do dłużnika rzeczowego. W razie wygaśnięcia hipoteki albo zastawu rejestrowego przed ujawnieniem cesjonariusza w odpowiednim rejestrze cedent jest obowiązany dokonać wszelkich czynności umożliwiających wykreślenie hipoteki z księgi wieczystej albo zastawu rejestrowego z rejestru zastawów.

5. Z chwilą zawiadomienia sądu, sądu polubownego lub organu prowadzącego postępowanie administracyjne o przelewie wierzytelności na zabezpieczenie gwarancji, o których mowa w ust. 1, Skarb Państwa wstępuje z mocy prawa w miejsce instytucji finansowej do postępowań cywilnych, administracyjnych, sądowo-administracyjnych oraz przed sądami polubownymi, dotyczących przelanych wierzytelności, bez zezwolenia strony przeciwnej albo osoby trzeciej, która ma interes prawny.

6. Przepis ust. 5 stosuje się odpowiednio do instytucji finansowej w zakresie wstąpienia w miejsce Skarbu Państwa do postępowań po spłacie należności z tytułu udzielenia gwarancji, o których mowa w ust. 1, na podstawie zaświadczenia wydanego przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

7. Z chwilą zaspokojenia należności Narodowego Banku Polskiego z tytułu udzielenia kredytu refinansowego, o którym mowa w art. 42 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim – w przypadku braku zaspokojenia Skarbu Państwa z tytułu wypłaty gwarancji dla Narodowego Banku Polskiego – na Skarb Państwa z mocy prawa przechodzi nadwyżka środków pieniężnych i pozostałe zabezpieczenie tego kredytu, a w przypadku, w którym zabezpieczenie to stanowią wierzytelności, na Skarb Państwa z mocy prawa przechodzą także wszelkie prawa związane z tymi wierzytelnościami.

8. W przypadku, o którym mowa w ust. 7, Skarb Państwa wstępuje z mocy prawa w miejsce Narodowego Banku Polskiego w stosunki prawne dotyczące przejętego zabezpieczenia. Przepisy ust. 3–5 stosuje się odpowiednio.

9. Z chwilą zaspokojenia należności Skarbu Państwa z tytułu wypłaty gwarancji dla Narodowego Banku Polskiego – w przypadku braku zaspokojenia Narodowego Banku Polskiego z tytułu udzielenia kredytu refinansowego, o którym mowa w art. 42 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim, zabezpieczonego tą gwarancją – na Narodowy Bank Polski z mocy prawa przechodzi nadwyżka środków pieniężnych i pozostałe zabezpieczenie tej gwarancji, a w przypadku, w którym zabezpieczenie to stanowią wierzytelności, na Narodowy Bank Polski z mocy prawa przechodzą także wszelkie prawa związane z tymi wierzytelnościami.

10. W przypadku, o którym mowa w ust. 9, Narodowy Bank Polski wstępuje z mocy prawa w miejsce Skarbu Państwa w stosunki prawne dotyczące przejętego zabezpieczenia. Przepisy art. 43a ust. 1–3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim stosuje się odpowiednio.

11. W przypadku udzielenia gwarancji za instytucję finansową przepisy ust. 7–10 stosuje się odpowiednio.”.

Art. 16. W ustawie z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 124 oraz z 2019 r. poz. 1798) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 19a:

a) ust. 1–5 otrzymują brzmienie:

„1. W razie wystąpienia kryzysu systemowego, w celu zapobieżenia likwidacji podmiotu objętego postępowaniem przymusowej restrukturyzacji, Bankowy Fundusz Gwarancyjny, po uzyskaniu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego i Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego oraz zgody ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, może zastosować rządowe instrumenty stabilizacji finansowej, jeżeli zastosowanie instrumentów przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, nie byłoby wystarczające do:

- 1) uniknięcia znacznych negatywnych skutków dla stabilności finansowej lub
- 2) ochrony interesu publicznego, w przypadku gdy podmiot, o którym mowa w art. 2a ust. 2, otrzymał wcześniej nadzwyczajne wsparcie płynności od Narodowego Banku Polskiego, lub
- 3) ochrony interesu publicznego, jeżeli publiczne wsparcie kapitałowe z instrumentu wsparcia kapitałowego zostało wcześniej udzielone podmiotowi, o którym mowa w art. 2a ust. 2 – w odniesieniu do instrumentu tymczasowej własności publicznej.

2. Zastosowanie rządowych instrumentów stabilizacji finansowej może nastąpić wyłącznie:

- 1) gdy wobec podmiotu, o którym mowa w art. 2a ust. 2, wydano uprzednio decyzję o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji, oraz
- 2) gdy w celu pokrycia strat lub podniesienia funduszy własnych podmiotu, o którym mowa w art. 2a ust. 2, dokonano umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych lub umorzenia lub konwersji zobowiązań, w wysokości co najmniej 8% zobowiązań ogółem powiększonych o fundusze własne, określonych na podstawie oszacowania, o którym mowa w art. 137 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, lub w inny sposób akcjonariusze oraz wierzyciele przekazali wkład na poczet pokrycia strat i dokapitalizowania tego podmiotu.

3. Bankowy Fundusz Gwarancyjny występuje z wnioskiem o zgodę na zastosowanie rządowych instrumentów stabilizacji finansowej do ministra właściwego do spraw instytucji finansowych. Bankowy Fundusz Gwarancyjny przekazuje kopię wniosku Prezesowi Rady Ministrów oraz ministrowi właściwemu do spraw aktywów państwowych.

4. Bankowy Fundusz Gwarancyjny wydaje decyzję w sprawie zastosowania rządowego instrumentu stabilizacji finansowej. Bankowy Fundusz Gwarancyjny przekazuje kopię tej decyzji Prezesowi Rady Ministrów, ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych oraz ministrowi właściwemu do spraw aktywów państwowych.

5. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do decyzji, o której mowa w ust. 4:

- 1) stosuje się odpowiednio przepisy art. 11 ust. 8 i 9, art. 103 ust. 1, 3, 4 i 5, art. 104–106 i art. 109 ust. 1–5 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji;
- 2) stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735 i 1491), z wyjątkiem przepisów art. 9, art. 10, art. 13, art. 31, art. 35 § 2–5, art. 36–38, art. 39¹, art. 46 § 3–9, art. 48, art. 49, art. 61 § 4, art. 66a, art. 73, art. 78, art. 79, art. 81, art. 89–96, art. 105 § 2, art. 106, art. 109 i art. 127–140 tej ustawy.”,

b) uchyla się ust. 6,

c) dodaje się ust. 8 i 9 w brzmieniu:

„8. Na wniosek ministra właściwego do spraw instytucji finansowych Prokuratoria Generalna Rzeczypospolitej Polskiej wydaje opinię prawną w przedmiocie wskazanego w tym wniosku istotnego zagadnienia prawnego związanego z zastosowaniem rządowego instrumentu stabilizacji finansowej. Wydanie opinii prawnej albo odmowa jej wydania następuje w terminie 14 dni od dnia doręczenia wniosku, chyba że w uzgodnieniu z Prezesem Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej ustalono inny termin, nie krótszy niż 4 dni robocze od dnia doręczenia wniosku.

9. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych wydaje zgodę albo odmawia wydania zgody po otrzymaniu wniosku, o którym mowa w ust. 3, oraz opinii, o której mowa w ust. 8, o ile wystąpił o jej wydanie.”;

2) w art. 19b:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zastosowanie publicznego wsparcia kapitałowego polega na objęciu lub nabyciu instrumentów w kapitale podstawowym Tier I lub instrumentów dodatkowych w kapitale Tier I, lub instrumentów w kapitale Tier II.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Podmioty objęte instrumentem publicznego wsparcia kapitałowego powinny być zarządzane w sposób zapewniający pokrycie z uzyskanych przychodów kosztów działalności oraz zobowiązań.”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Bankowy Fundusz Gwarancyjny podejmuje uchwałę, zgodnie z art. 113 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, o emisji instrumentów, o których mowa w ust. 1, po wydaniu decyzji, o której mowa w art. 19a ust. 4.

3b. Minister właściwy do spraw aktywów państwowych po otrzymaniu decyzji, o której mowa w art. 19a ust. 4, i uchwały Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, o której mowa w ust. 3a, składa niezwłocznie, w imieniu Skarbu Państwa, oświadczenie woli o objęciu lub nabyciu instrumentów, o których mowa w ust. 1.”,

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Organ sprawujący nadzór właścicielski nad podmiotem obejmującym lub nabywającym instrumenty, o których mowa w ust. 1, po ustaniu okoliczności, o których mowa w art. 19a ust. 1, zbywa te instrumenty, gdy pozwalają na to warunki rynkowe i finansowe. Zbycie może nastąpić wyłącznie na rzecz podmiotów innych niż wskazane w art. 19c ust. 1.”,

e) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Organ sprawujący nadzór właścicielski nad podmiotem obejmującym lub nabywającym instrumenty, o których mowa w ust. 1, przed zbyciem, o którym mowa w ust. 4, zasięga opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego, Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego, ministra właściwego do spraw instytucji finansowych i Bankowego Funduszu Gwarancyjnego.”;

- 3) w art. 19c:
- a) w ust. 2 pkt 6 otrzymuje brzmienie:
„6) wywiera decydujący wpływ na działalność spółki (spółki zależnej) albo spółdzielni (spółdzielni zależnej).”;
- b) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:
„3. W przypadku zastosowania instrumentów, o których mowa w ust. 1 i art. 19b ust. 1, przepisów art. 9, art. 22–22d, art. 25 i art. 138 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe nie stosuje się.
4. W przypadku zastosowania instrumentu, o którym mowa w ust. 1, do podmiotu przejmującego prawa udziałowe nie stosuje się przepisów art. 17 oraz art. 38–41 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym.”;
- 4) w art. 19d:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Przeniesienia praw udziałowych dokonuje Bankowy Fundusz Gwarancyjny w drodze decyzji. Przeniesienie praw udziałowych następuje z chwilą doręczenia decyzji Bankowego Funduszu Gwarancyjnego podmiotowi, o którym mowa w art. 2a ust. 2. Decyzja określa podmiot lub podmioty przejmujące prawa udziałowe, prawa udziałowe podlegające przeniesieniu oraz sposób wykonywania praw z przenoszonych praw udziałowych.”;
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1e w brzmieniu:
„1a. W decyzji Bankowy Fundusz Gwarancyjny może również dokonać podwyższenia kapitału zakładowego podmiotu, o którym mowa w art. 2a ust. 2. W decyzji Bankowy Fundusz Gwarancyjny określa:
1) sumę, o jaką kapitał zakładowy ma być podwyższony;
2) liczbę, serię, numery oraz wartość nominalną nowo ustanowionych udziałów albo wyemitowanych akcji lub wartość, o którą następuje podwyższenie wartości nominalnej udziałów albo akcji już istniejących;
3) czy akcje nowej emisji są imienne czy na okaziciela;
4) podmiot lub podmioty, które obejmują akcje lub udziały w podwyższonym kapitale zakładowym;
5) termin na opłacenie akcji lub udziałów, o których mowa w pkt 4, nie dłuższy niż 3 dni robocze od dnia doręczenia decyzji;
6) że objęcie akcji lub udziałów w podwyższonym kapitale zakładowym następuje z wyłączeniem prawa pierwszeństwa lub prawa poboru;
7) cenę emisyjną nowych akcji albo udziałów;
8) datę, od której nowe akcje lub udziały będą uczestniczyć w dywidendzie.
1b. Decyzja Bankowego Funduszu Gwarancyjnego zastępuje określone w ustawie z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe oraz statucie lub umowie spółki czynności związane z podwyższeniem kapitału zakładowego, przystąpieniem do spółki, objęciem udziałów lub akcji oraz zmianą statutu lub umowy spółki.
1c. Bankowy Fundusz Gwarancyjny, w celu ujawnienia w Krajowym Rejestrze Sądowym podwyższenia kapitału zakładowego podmiotu, o którym mowa w art. 2a ust. 2, po opłaceniu w całości akcji albo udziałów, niezwłocznie informuje o wydaniu decyzji właściwy sąd rejestrowy, przekazując mu odpis decyzji bez oszacowania i uzasadnienia, z uwzględnieniem obowiązku dochowania tajemnic, o których mowa w art. 320 ust. 2 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, art. 104 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe oraz art. 147 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, spis nabywców udziałów lub akcji ze wskazaniem liczby udziałów lub akcji przypadających na każdego z nich oraz oświadczenie Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, że wkłady na udziały lub akcje zostały wniesione. Przepisy art. 291 i art. 479 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych stosuje się odpowiednio.
1d. Dokumenty wymienione w ust. 1c stanowią podstawę wpisu podwyższenia kapitału zakładowego podmiotu, o którym mowa w art. 2a ust. 2, do Krajowego Rejestru Sądowego.
1e. Podwyższenie kapitału zakładowego podmiotu, o którym mowa w art. 2a ust. 2, następuje z chwilą doręczenia decyzji Bankowego Funduszu Gwarancyjnego temu podmiotowi.”;
- c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Z dniem doręczenia decyzji podmiotowi, o którym mowa w art. 2a ust. 2, zostaje zakończona przymusowa restrukturyzacja.”;

- d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Decyzję doręcza się podmiotowi przejmującemu prawa udziałowe oraz przekazuje się Zarządowi Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych albo podmiotowi prowadzącemu rejestr akcjonariuszy dla podmiotu objętego instrumentem tymczasowej własności publicznej. Kopię tej decyzji przekazuje się Prezesowi Rady Ministrów, ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych, ministrowi właściwemu do spraw aktywów państwowych, Przewodniczącemu Komisji Nadzoru Finansowego i Prezesowi Narodowego Banku Polskiego.”
- e) po ust. 4 dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:
- „4a. Przeniesienie praw udziałowych nie wymaga zgody właścicieli, dłużników ani wierzycieli podmiotu przejmującego prawa udziałowe.
- 4b. Komisja Nadzoru Finansowego, biorąc pod uwagę sytuację finansową podmiotu przejmującego prawa udziałowe, może udzielić zezwolenia temu podmiotowi na czasowe niespełnianie wymogu, o którym mowa w art. 55 ust. 4 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 140, 680 i 1598).”
- f) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:
- „6. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do decyzji oraz do postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w ust. 1:
- 1) stosuje się odpowiednio przepisy art. 11 ust. 8 i 9, art. 103 ust. 1, 3, 4 i 5, art. 104–106 i art. 109 ust. 1–5 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji;
  - 2) stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, z wyjątkiem przepisów art. 9, art. 10, art. 13, art. 31, art. 35 § 2–5, art. 36–38, art. 39¹, art. 46 § 3–9, art. 48, art. 49, art. 61 § 4, art. 66a, art. 73, art. 78, art. 79, art. 81, art. 89–96, art. 105 § 2, art. 106, art. 109 i art. 127–140 tej ustawy.”;
- 5) w art. 19f:
- a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
- „5. Przeniesienie zdematerializowanych praw udziałowych następuje przez dokonanie, w dniu realizacji dyspozycji, zapisu tych akcji na rachunku papierów wartościowych podmiotu przejmującego prawa udziałowe w zamian za zapłatę ceny ustalonej zgodnie z ust. 8.”
- b) ust. 6a otrzymuje brzmienie:
- „6a. W przypadku gdy przedmiotem przeniesienia są prawa udziałowe zarejestrowane w rejestrze akcjonariuszy, podmiot prowadzący rejestr akcjonariuszy, po otrzymaniu od Bankowego Funduszu Gwarancyjnego decyzji, o której mowa w art. 19d ust. 1, dokonuje ich blokady w rejestrze akcjonariuszy od dnia otrzymania tej decyzji do dnia realizacji dyspozycji wpisu podmiotu przejmującego jako uprawnionego z tych praw udziałowych.”
- c) ust. 6c otrzymuje brzmienie:
- „6c. Przeniesienie praw udziałowych, o których mowa w ust. 6a, następuje przez dokonanie wpisu do rejestru akcjonariuszy danych podmiotu przejmującego jako akcjonariusza podmiotu objętego instrumentem tymczasowej własności publicznej w zamian za zapłatę ceny ustalonej zgodnie z ust. 8.”
- d) ust. 8 otrzymuje brzmienie:
- „8. Do ustalenia ceny za przeniesienie praw udziałowych stosuje się oszacowanie, o którym mowa w art. 137 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, dokonane na zlecenie Bankowego Funduszu Gwarancyjnego. W przypadku zaistnienia istotnej zmiany Bankowy Fundusz Gwarancyjny zleca podmiotowi przygotowującemu oszacowanie dokonanie jego aktualizacji w części niezbędnej do zastosowania rządowych instrumentów stabilizacji finansowej.”
- 6) w art. 19g:
- a) w ust. 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
- „Organ sprawujący nadzór właścicielski nad tym podmiotem, w drodze decyzji, nakazuje podmiotowi przejmującemu prawa udziałowe zbycie tych praw.”
- b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
- „3. Przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 2, organ sprawujący nadzór właścicielski zasięga opinii Prezesa Rady Ministrów, ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, ministra właściwego do spraw aktywów państwowych, Prezesa Narodowego Banku Polskiego, Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego i Bankowego Funduszu Gwarancyjnego.”

7) po art. 19g dodaje się art. 19h i art. 19i w brzmieniu:

„Art. 19h. 1. Informacje związane z zastosowaniem rządowych instrumentów stabilizacji finansowej mogą być udostępniane na podstawie przepisów o dostępie do informacji publicznej nie wcześniej niż po ustaniu okoliczności, o których mowa w art. 19a ust. 1.

2. Bankowy Fundusz Gwarancyjny, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw aktywów państwowych, Prezesa Narodowego Banku Polskiego, Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego i ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, udostępnia decyzję, o której mowa w art. 19a ust. 4, na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, o ile jej udostępnienie nie spowoduje negatywnych skutków dla stabilności finansowej lub ograniczenia albo uniemożliwienia skutecznego zastosowania rządowych instrumentów stabilizacji finansowej. Decyzję udostępnia się nie wcześniej niż po ustaniu okoliczności, o których mowa w art. 19a ust. 1.

3. Informacje uzyskane lub wytworzone w związku z zastosowaniem rządowych instrumentów stabilizacji finansowej, których nieuprawnione udzielenie, ujawnienie lub potwierdzenie mogłoby naruszyć chroniony prawem interes Skarbu Państwa, stanowią tajemnicę zawodową, o której mowa w art. 320 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji.

Art. 19i. 1. Podmiot przejmujący może utworzyć fundusz w celu przejęcia i finansowania działalności podmiotu przejmowanego. Fundusz ulega rozwiązaniu po zbyciu praw udziałowych podmiotu przejmowanego i pokryciu jego zobowiązań.

2. W przypadku utworzenia funduszu wyodrębnia się plan finansowy funduszu w planie finansowym podmiotu przejmującego.

3. Księgi rachunkowe podmiotu przejmowanego są prowadzone odrębnie.

4. W celu doprecyzowania sposobu przejęcia i finansowania podmiotu przejmowanego, zgodnie z decyzją, o której mowa w art. 19d ust. 1, podmiot przejmujący może zawrzeć umowę w tym zakresie z Bankowym Funduszem Gwarancyjnym.

5. Brak umowy, o której mowa w ust. 4, nie wstrzymuje wykonania decyzji, o której mowa w art. 19d ust. 1.

6. Podmiot przejmujący nie ponosi odpowiedzialności za zobowiązania podmiotu przejmowanego oraz za działania podjęte w ramach zastosowania instrumentu tymczasowej własności publicznej, o którym mowa w art. 19c ust. 1.”;

8) w art. 21:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku zastosowania rządowego instrumentu stabilizacji finansowej w postaci tymczasowej własności publicznej środki określone w ust. 1 i 2 stanowią dochód lub przychód podmiotów, o których mowa w art. 19c ust. 1, w części odpowiadającej partycypacji tych podmiotów w finansowaniu przejęcia.”,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W przypadku wystąpienia kryzysu systemowego rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3, Rada Ministrów wydaje bez zasięgnięcia opinii komisji sejmowej właściwej do spraw budżetu.”.

Art. 17. W ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2020 r. poz. 794 i 1639 oraz z 2021 r. poz. 355) po art. 34b dodaje się art. 34c w brzmieniu:

„Art. 34c. 1. W przypadku powzięcia informacji, że użytkownik niebędący konsumentem w zakresie prowadzonej działalności dopuszcza się naruszenia przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 260/2012 z dnia 14 marca 2012 r. ustanawiającego wymogi techniczne i handlowe w odniesieniu do poleceń przelewu i poleceń zapłaty w euro oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 924/2009, KNF może:

- 1) wezwać tego użytkownika do usunięcia naruszeń i przedstawienia informacji o sposobie usunięcia tych naruszeń w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania albo
- 2) powiadomić o naruszeniach właściwe organy nadzorcze macierzystego państwa członkowskiego użytkownika – w przypadku użytkowników stale zamieszkujących lub mających siedzibę na terytorium państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska.

2. W wezwaniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, KNF poucza użytkownika o wskazanych w ust. 3 możliwych skutkach nieusunięcia naruszeń lub braku odpowiedzi na wezwanie.

3. W przypadku nieusunięcia naruszeń, o których mowa w ust. 1, lub w przypadku braku odpowiedzi na wezwanie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, KNF może, w drodze decyzji, nałożyć na użytkownika karę pieniężną do wysokości 100 000 zł.

4. Ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 3, KNF uwzględnia rodzaj i wagę naruszenia, rozmiar prowadzonej działalności oraz sytuację finansową użytkownika, który dopuścił się naruszenia.”.

Art. 18. W ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2279 oraz z 2020 r. poz. 2320) w art. 43c w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

- „1) wpływów z tytułu kar pieniężnych nakładanych przez Komisję Nadzoru Finansowego na podstawie ustaw, o których mowa w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 2059 oraz z 2021 r. poz. 680, 815 i 1598), oraz art. 3c ust. 1 pkt 5, art. 3g ust. 1 pkt 7 i art. 3h ust. 2 pkt 2 tej ustawy, z wyjątkiem kar pieniężnych nakładanych przez Komisję Nadzoru Finansowego na podstawie art. 138 ust. 3 pkt 3a i art. 141 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe oraz art. 72 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych;”.

Art. 19. W ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 140 i 680) w art. 6 w ust. 1 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

- „4) stwierdzanie przesłanek wystąpienia i ustania kryzysu systemowego, o którym mowa w art. 2 pkt 16 ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 124, z 2019 r. poz. 1798 oraz z 2021 r. poz. 1598).”.

Art. 20. W ustawie z dnia 15 grudnia 2016 r. o Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2020 r. poz. 762 i 2320) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 18:

a) w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Podmioty reprezentujące Skarb Państwa są obowiązane uzyskać opinię prawną Prokuraturii Generalnej o projektach umów, ugód oraz jednostronnych czynności prawnych dokonywanych przez Skarb Państwa, jeżeli wartość przedmiotu czynności prawnej przekracza kwotę 50 000 000 zł.”,

b) w ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Podmioty reprezentujące Skarb Państwa są obowiązane uzyskać opinię prawną Prokuraturii Generalnej w przedmiocie wzoru umowy, istotnych postanowień umowy, ogólnych warunków umowy lub projektu umowy dotyczących zamówień udzielanych na podstawie ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych, jeżeli wartość przedmiotu zamówienia przekracza kwotę 50 000 000 zł.”;

2) w art. 19 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Osoba zastępowana może zlecić Prokuraturii Generalnej wydanie opinii prawnej niezależnie od tego, czy wyraziła zgodę, o której mowa w art. 12 ust. 5 pkt 2.”;

3) w art. 26:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku sporu między innymi niż Skarb Państwa państwowymi osobami prawnymi, osobami prawnymi z udziałem Skarbu Państwa lub państwowymi osobami prawnymi oraz spółkami kapitałowymi z udziałem tych podmiotów, każda z nich może wystąpić do Sądu Polubownego z wnioskiem o:

- 1) rozstrzygnięcie sporu;
- 2) przeprowadzenie mediacji lub inne polubowne rozwiązanie sporu.”,

b) ust. 2b otrzymuje brzmienie:

„2b. Sąd Polubowny może prowadzić również mediacje w postępowaniu administracyjnym z udziałem organu administracji publicznej lub podmiotu, o którym mowa w ust. 2a.”;

4) po art. 30 dodaje się art. 30a w brzmieniu:

„Art. 30a. Organ administracji rządowej, państwowa jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej lub podmiot reprezentujący Skarb Państwa niezwłocznie zawiadamia Prokuraturę Generalną o wszczęciu postępowania przed sądem administracyjnym, w którym jest stroną albo uczestnikiem na prawach strony, jeżeli w tym postępowaniu może zachodzić potrzeba ochrony ważnych praw lub interesów Rzeczypospolitej Polskiej.”;

5) w art. 40 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Prezes Prokuraturii Generalnej, po zawiadomieniu Prezesa Rady Ministrów, może powoływać rady i zespoły w sprawach należących do zakresu działania Prokuraturii Generalnej. Prezes Prokuraturii Generalnej informuje niezwłocznie Prezesa Rady Ministrów o zakończeniu działalności powołanych rad i zespołów.”;

- 6) w art. 133 w ust. 1:
- a) pkt 6–10 otrzymują brzmienie:
    - „6) 2022 r. – 56 493 193 zł;
    - 7) 2023 r. – 56 493 193 zł;
    - 8) 2024 r. – 56 493 193 zł;
    - 9) 2025 r. – 56 493 193 zł;
    - 10) 2026 r. – 56 493 193 zł;”;
  - b) dodaje się pkt 11–14 w brzmieniu:
    - „11) 2027 r. – 56 493 193 zł;
    - 12) 2028 r. – 56 493 193 zł;
    - 13) 2029 r. – 56 493 193 zł;
    - 14) 2030 r. – 56 493 193 zł.”.

Art. 21. W ustawie z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1415) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 50 w ust. 3 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Dokumentację corocznej oceny systemu wewnętrznej kontroli jakości sporządza się w języku polskim i przechowuje się przez okres co najmniej 8 lat.”;
- 2) w art. 61:
  - a) w ust. 7 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „w okresie ostatnich 5 lat” zastępuje się wyrazami „w okresie ostatnich 8 lat”;
  - b) w ust. 7b w zdaniu pierwszym wyrazy „w okresie ostatnich 5 lat” zastępuje się wyrazami „w okresie ostatnich 8 lat”;
- 3) w art. 67:
  - a) w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „okres nie krótszy niż 5 lat” zastępuje się wyrazami „okres nie krótszy niż 8 lat”;
  - b) w ust. 5 wyrazy „co najmniej 5 lat” zastępuje się wyrazami „co najmniej 8 lat”;
  - c) w ust. 5a wyrazy „co najmniej 5 lat” zastępuje się wyrazami „co najmniej 8 lat”;
  - d) w ust. 6 wyrazy „okres nie krótszy niż 5 lat” zastępuje się wyrazami „okres nie krótszy niż 8 lat”;
  - e) w ust. 7 wyrazy „co najmniej 5 lat” zastępuje się wyrazami „co najmniej 8 lat”;
  - f) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. W przypadku wszczęcia postępowania dyscyplinarnego lub postępowania w sprawie odpowiedzialności firmy audytorskiej okres przechowywania dokumentacji klienta, akt badania oraz innych dokumentów istotnych dla oceny zgodności działalności firmy audytorskiej lub biegłych rewidentów z przepisami ustawy lub rozporządzenia nr 537/2014 ulega wydłużeniu do czasu przedawnienia odpowiednio okresu karalności przewinienia dyscyplinarnego albo nałożenia kary administracyjnej. Agencja zawiadamia firmę audytorską o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego.”;
- 4) w art. 141 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego w sprawie przewinienia dyscyplinarnego, jeżeli od chwili jego popełnienia upłynęło 8 lat.

2. Jeżeli przed upływem okresu, o którym mowa w ust. 1, wszczęto postępowanie dyscyplinarne, karalność przewinienia dyscyplinarnego ustaje z upływem 10 lat od chwili popełnienia przewinienia dyscyplinarnego.”;
- 5) w art. 183 dodaje się ust. 7 i 8 w brzmieniu:

„7. Nie wszczynają się postępowania w sprawie nałożenia kary administracyjnej, o której mowa w ust. 1, jeżeli od dnia naruszenia przepisów ustawy lub rozporządzenia nr 537/2014 upłynęło 8 lat.

8. Kara administracyjna, o której mowa w ust. 1, nie może zostać nałożona, jeżeli upłynęło 10 lat od dnia naruszenia przepisów ustawy lub rozporządzenia nr 537/2014.”;
- 6) w art. 193 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Do wszczęcia postępowania w sprawach, o których mowa w art. 192, oraz do terminu nakładania kar administracyjnych w tych sprawach przepisy art. 183 ust. 7 i 8 stosuje się odpowiednio.”.

Art. 22. W ustawie z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1129) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 10 w ust. 1 uchyla się pkt 5;
- 2) w art. 11:
  - a) uchyla się ust. 3,
  - b) w ust. 5 w pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 10–14 w brzmieniu:
    - „10) związanych z procesem wypłat środków gwarantowanych, o których mowa w art. 2 pkt 65 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2020 r. poz. 842 oraz z 2021 r. poz. 680, 1177, 1535 i 1598), w szczególności usług świadczonych przez podmiot, z którym zostanie zawarta umowa o dokonanie wypłat środków gwarantowanych;
  - 11) związanych z przymusową restrukturyzacją albo umorzeniem lub konwersją instrumentów kapitałowych, o których mowa w art. 101 ust. 7 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, których przedmiotem jest:
    - a) przeprowadzenie oszacowania,
    - b) świadczenie usług doradztwa, w tym doradztwa strategicznego, ekonomiczno-finansowego, podatkowego, prawnego i informatycznego,
    - c) powierzenie przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznemu wykonywania pośrednictwa w zakresie czynności wymienionych w art. 5 i art. 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1896, z późn. zm.¹¹⁾), w imieniu i na rzecz banku w restrukturyzacji, oraz czynności związanych z działalnością prowadzoną przez firmę inwestycyjną w restrukturyzacji, w tym z prowadzoną przez nią działalnością maklerską;
  - 12) udzielanych przez instytucję pomostową, o której mowa w art. 2 pkt 26 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, lub podmiot zarządzający aktywami, o którym mowa w art. 2 pkt 46 tej ustawy;
  - 13) związanych z zastosowaniem rządowych instrumentów stabilizacji finansowej, o których mowa w ustawie z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 124, z 2019 r. poz. 1798 oraz z 2021 r. poz. 1598), w szczególności zamówień, których przedmiotem jest:
    - a) dokonanie oszacowania określonego w art. 19f ust. 8 tej ustawy,
    - b) świadczenie usług doradztwa, w tym doradztwa strategicznego, ekonomiczno-finansowego, podatkowego, prawnego i informatycznego,
    - c) powierzenie podmiotowi trzeciemu zarządzania prawami, o których mowa w art. 19b ust. 1 tej ustawy;
  - 14) na usługi Banku Gospodarstwa Krajowego, w zakresie zlecenia przez:
    - a) ministra właściwego do spraw finansów publicznych spraw i czynności związanych z udzieleniem wsparcia, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 12 lutego 2009 r. o udzielaniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1436 oraz z 2021 r. poz. 1598), lub udzieleniem gwarancji spłaty kredytu refinansowego, o której mowa w art. 4 ust. 1 tej ustawy, w tym związanych z zabezpieczeniem lub obsługą udzielonego wsparcia lub udzielonej gwarancji,
    - b) Narodowy Bank Polski spraw i czynności związanych z udzieleniem kredytów, o których mowa w art. 42 i art. 43 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. z 2020 r. poz. 2027 oraz z 2021 r. poz. 1598), w tym związanych z zabezpieczeniem lub obsługą tych kredytów.”

Art. 23. W ustawie z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. poz. 2320 oraz z 2021 r. poz. 72, 802, 1135 i 1163) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po art. 115a dodaje się art. 115b w brzmieniu:

„Art. 115b. W ustawie z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 124 oraz z 2019 r. poz. 1798) wprowadza się następujące zmiany:

  - 1) w art. 19a w ust. 5 w pkt 2 skreśla się wyrazy „art. 46 § 3–9,”;
  - 2) w art. 19d w ust. 6 w pkt 2 skreśla się wyrazy „art. 46 § 3–9,””;

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 2320 i 2419 oraz z 2021 r. poz. 432, 680, 815, 1177 i 1598.

2) po art. 133 dodaje się art. 133a w brzmieniu:

„Art. 133a. W ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2020 r. poz. 842 oraz z 2021 r. poz. 680, 1177 i 1535) w art. 11 w ust. 5 skreśla się wyrazy „art. 46 § 3–9,?”.”

Art. 24. 1. W okresie od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 31 grudnia 2021 r. za niespełnienie wskazanych w art. 91 ust. 5a pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1 wymogów, o których mowa w art. 92a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.¹²⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 575/2013”, uznaje się niespełnienie wymogów, o których mowa w art. 494 tego rozporządzenia.

2. W okresie od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 31 grudnia 2021 r. na wymóg minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w art. 97 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, który jest obowiązana spełniać globalna instytucja o znaczeniu systemowym lub jej podmiot zależny będący podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, składa się, zgodnie z art. 97 ust. 16 ustawy zmienianej w art. 1, zamiast wymogu, o którym mowa w art. 92a rozporządzenia nr 575/2013, wskazanego w art. 97 ust. 16 ustawy zmienianej w art. 1, wymóg, o którym mowa w art. 494 rozporządzenia nr 575/2013, a także dodatkowy wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych dla każdej globalnej instytucji o znaczeniu systemowym lub jej podmiotu zależnego będącego podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji ustalany przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego.

3. W okresie od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 31 grudnia 2021 r. na wymóg, o którym mowa w art. 97 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, który jest obowiązany spełniać mający siedzibę na terytorium państwa członkowskiego istotny podmiot zależny od globalnej instytucji o znaczeniu systemowym niemającej siedziby na terytorium państwa członkowskiego, składa się, zgodnie z art. 97 ust. 17 ustawy zmienianej w art. 1, zamiast wymogu, o którym mowa w art. 92a rozporządzenia nr 575/2013, wskazanego w art. 97 ust. 17 ustawy zmienianej w art. 1, wymóg, o którym mowa w art. 494 rozporządzenia nr 575/2013, a także dodatkowy wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, ustalany przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, za pomocą instrumentów, zgodnych z art. 98 ust. 2g–2n ustawy zmienianej w art. 1.

4. W okresie od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 31 grudnia 2021 r. Bankowy Fundusz Gwarancyjny określa dodatkowy wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w ust. 2 i 3, i uzasadnia jego zastosowanie, w przypadku gdy wymóg, o którym mowa w art. 494 rozporządzenia nr 575/2013, nie jest wystarczający do spełnienia warunków określonych w art. 97 ust. 2c ustawy zmienianej w art. 1.

5. W celu realizacji art. 98 ust. 2d ustawy zmienianej w art. 1, w przypadku gdy więcej niż jeden podmiot zależny od tej samej globalnej instytucji o znaczeniu systemowym jest podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, Bankowy Fundusz Gwarancyjny określa wymóg, o którym mowa w ust. 4, dla:

- 1) każdego podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji lub
- 2) krajowego podmiotu dominującego jako jedyne podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji globalnej instytucji o znaczeniu systemowym.

6. Bankowy Fundusz Gwarancyjny dokonuje przeglądu wymogu, o którym mowa w ust. 4, i, w razie konieczności, jego korekty, uwzględniając zmiany w zakresie dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych, zgodnie z art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 6 albo art. 110y ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 328, 355, 680, 1505 i 1595), zwanego dalej „ustawą o obrocie instrumentami finansowymi”.

Art. 25. 1. Minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji określony na podstawie art. 97 ust. 2, art. 98 ust. 2 oraz art. 99 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, stosuje się do dnia określenia minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na podstawie art. 97–99 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie później niż do dnia 31 grudnia 2021 r., a dla podmiotów, w stosunku do których Rada Bankowego Funduszu Gwarancyjnego podjęła uchwałę, o której mowa w art. 90 ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1 – nie później niż do dnia 31 grudnia 2023 r.

¹²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 208 z 02.08.2013, str. 68, Dz. Urz. UE L 321 z 30.11.2013, str. 6, Dz. Urz. UE L 11 z 17.01.2015, str. 37, Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 153, Dz. Urz. UE L 20 z 25.01.2017, str. 4, Dz. Urz. UE L 310 z 25.11.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 27, Dz. Urz. UE L 347 z 28.12.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 111 z 25.04.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 183 z 09.07.2019, str. 14, Dz. Urz. UE L 314 z 05.12.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 328 z 18.12.2019, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 204 z 26.06.2020, str. 4.

2. W przypadku gdy Bankowy Fundusz Gwarancyjny przewodniczy kolegiom przymusowej restrukturyzacji albo w nich uczestniczy zgodnie z art. 127–129 ustawy zmienianej w art. 1, minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych określony na podstawie art. 97 ust. 2, art. 98 ust. 2 oraz art. 99 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, oraz przepisy art. 19 ust. 2, art. 21 ust. 3, art. 42 i art. 48 ustawy zmienianej w art. 19 stosuje się do podmiotów, o których mowa w art. 127 ust. 1 lub art. 129 ustawy zmienianej w art. 1, nie później niż do dnia 31 grudnia 2022 r.

Art. 26. Przepis art. 3h ust. 1 ustawy zmienianej w art. 14 stosuje się do instrumentów kapitałowych i zobowiązań wyemitowanych po dniu 28 grudnia 2020 r., jeżeli te instrumenty lub zobowiązania mogą zostać zaliczone do wymogów, o których mowa w art. 97–99 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 27. Do zobowiązań, o których mowa w art. 440 ust. 2 pkt 7–10 ustawy zmienianej w art. 10, istniejących w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, przepisu art. 206 ust. 1 pkt 11 ustawy zmienianej w art. 1 nie stosuje się.

Art. 28. 1. Decyzje, o których mowa w art. 96a ust. 2 i art. 96b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, mogą być wydawane od dnia 1 stycznia 2022 r.

2. W okresie do dnia 31 grudnia 2023 r., a w przypadku, o którym mowa w art. 33, przed upływem terminu ustalonego przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny, Fundusz może podjąć decyzję, o której mowa w art. 96a ust. 2 oraz art. 96b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w przypadku gdy podmiot objęty wymogiem, o którym mowa w art. 97 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, spełnia wymogi w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 92 rozporządzenia nr 575/2013, i wymóg połączonego bufora stosowany ponad wymóg dodatkowych funduszy własnych, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 6 albo art. 110y ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, a jednocześnie nie posiada wystarczającej kwoty funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, aby spełnić wymóg połączonego bufora stosowany jako uzupełnienie planowanego minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, ustalonego zgodnie z art. 32 ust. 2, na dzień 31 grudnia 2021 r.

Art. 29. Do postępowań przed sądami administracyjnymi, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 30. Przepis art. 144b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 stosuje się do umów finansowych, o których mowa w tym przepisie, zmieniających w istotny sposób zobowiązania podmiotu powstałe przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 31. Podmioty, o których mowa w art. 97h ust. 1 i 3 ustawy zmienianej w art. 1, są obowiązane spełnić wymóg, o którym mowa w art. 97h ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, do dnia 31 grudnia 2021 r.

Art. 32. 1. Podmioty, o których mowa w art. 97 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, są obowiązane spełnić wymogi określone w art. 97–99 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, do dnia 31 grudnia 2023 r.

2. Bankowy Fundusz Gwarancyjny ustali, w terminie do dnia 31 grudnia każdego roku, na okresy 12-miesięczne, planowany minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych zapewniający spełnienie przez podmioty, o których mowa w art. 97 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, wymogów określonych w art. 97–99 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, do dnia 31 grudnia 2023 r. Bankowy Fundusz Gwarancyjny nie ustala planowanego minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych dla podmiotów, w stosunku do których Rada Bankowego Funduszu Gwarancyjnego podjęła uchwałę, o której mowa w art. 90 ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1.

3. Bankowy Fundusz Gwarancyjny, ustalając minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych do dnia 31 grudnia 2023 r., zapewnia, aby wartości w poszczególnych 12-miesięcznych okresach umożliwiały równomierny rozkład przyrostu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych.

4. Każdy z okresów 12-miesięcznych, o których mowa w ust. 2 i 3, kończy się 31 grudnia danego roku.

5. Przepisów, o których mowa w ust. 1–3, nie stosuje się do podmiotów, dla których minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych ustala się na poziomie kwoty na pokrycie strat, zgodnie z art. 97 ust. 2d ustawy zmienianej w art. 1.

6. W przypadku krajowych podmiotów zależnych niebędących podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji Bankowy Fundusz Gwarancyjny podejmuje decyzję, biorąc pod uwagę okres przejściowy dla podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji należącego do tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji.

7. W przypadku gdy Bankowy Fundusz Gwarancyjny przewodniczy kolegiom przymusowej restrukturyzacji albo w nich uczestniczy zgodnie z art. 127–129 ustawy zmienianej w art. 1, pierwszy okres, dla którego został wyznaczony planowany minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w ust. 2, może kończyć się później niż 31 grudnia 2021 r.

Art. 33. W szczególnie uzasadnionym przypadku Bankowy Fundusz Gwarancyjny może określić termin, po którym podmiot, o którym mowa w art. 97 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jest obowiązany spełniać wymogi określone w art. 97–99 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, przypadający po dniu 31 grudnia 2023 r., uwzględniając:

- 1) rozwój sytuacji finansowej podmiotu;
- 2) szanse na spełnienie przez podmiot, w rozsądnym terminie, wymogów, o których mowa w art. 97–99 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą;
- 3) możliwość zastąpienia przez podmiot zobowiązań, które nie spełniają warunków określonych w art. 72b i art. 72c rozporządzenia nr 575/2013, art. 97a–97g lub art. 98 ust. 2l i 2m ustawy zmienianej w art. 1, a w przypadku braku możliwości tego zastąpienia – charakter indywidualny lub wpływ zakłóceń na rynku;
- 4) ryzyko systemowe oraz możliwość zapewnienia finansowania działalności gospodarczej, w szczególności poprzez udzielanie kredytów, pożyczek pieniężnych, udzielanie i potwierdzanie gwarancji bankowych oraz otwieranie i potwierdzanie akredytyw, udzielanie i potwierdzanie poręczeń.

Art. 34. Bankowy Fundusz Gwarancyjny, określając termin, o którym mowa w art. 33, może określić inny termin na podanie przez podmioty informacji do wiadomości publicznej, zgodnie z art. 99a ust. 8 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 35. Bankowy Fundusz Gwarancyjny może dokonywać zmiany wysokości wymogów, o których mowa w art. 32 ust. 2, lub terminów ustalonych zgodnie z art. 33.

Art. 36. Bankowy Fundusz Gwarancyjny, ustalając 12-miesięczne okresy, o których mowa w art. 32 ust. 2, oraz termin, o którym mowa w art. 33, uwzględnia:

- 1) udział depozytów w strukturze finansowania banku oraz brak instrumentów dłużnych w modelu finansowania;
- 2) dostęp do rynku kapitałowego, którego przedmiotem obrotu są zobowiązania kwalifikowalne;
- 3) zakres, w jakim podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji utrzymuje kapitał podstawowy Tier I w celu spełnienia wymogu, o którym mowa w art. 98 ust. 1–2a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 37. W przypadku podmiotu, wobec którego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zastosowano instrumenty przymusowej restrukturyzacji lub wykonano uprawnienie do umorzenia lub konwersji, o którym mowa w art. 70 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, z wyjątkiem podmiotów, w stosunku do których Rada Bankowego Funduszu Gwarancyjnego podjęła uchwałę, o której mowa w art. 90 ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, Bankowy Fundusz Gwarancyjny do dnia 31 grudnia każdego roku określa okres, w którym podmiot ten jest obowiązany spełnić wymogi określone w art. 97–99 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 38. Określenia użyte w art. 24–26, art. 28, art. 32, art. 33, art. 36 i art. 37 mają znaczenie nadane im w ustawie zmienianej w art. 1.

Art. 39. Członkowie organów Bankowego Funduszu Gwarancyjnego i pracownicy Bankowego Funduszu Gwarancyjnego są obowiązani dostosować się do wymagań określonych w art. 6 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 7 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 40. Przepisy art. 6 ust. 7 i 8 ustawy zmienianej w art. 15, stosuje się do wymagalnych wierzytelności Skarbu Państwa z tytułu udzielonych gwarancji. Nadwyżka środków pieniężnych i pozostałe zabezpieczenie, o których mowa w art. 6 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 15, nie wchodzi do masy upadłości ani do masy układowej do chwili zaspokojenia należności Skarbu Państwa.

Art. 41. 1. Do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie nakładania kar administracyjnych za:

- 1) naruszenia przepisów ustawy zmienianej w art. 21, w brzmieniu dotychczasowym, oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 537/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie szczegółowych wymogów dotyczących ustawowych badań sprawozdań finansowych jednostek interesu publicznego, uchylającego decyzję Komisji 2005/909/WE (Dz. Urz. UE L 158 z 27.05.2014, str. 77), o których mowa w art. 182 i art. 192 ustawy zmienianej w art. 21,
  - 2) nieprawidłowości związane z naruszeniem ustawy, o której mowa w art. 301 ustawy zmienianej w art. 21
- które wystąpiły przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się termin, o którym mowa w art. 183 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 21, chyba że termin przedawnienia już upłynął.

2. Do nakładania kar administracyjnych w postępowaniach administracyjnych w sprawach, o których mowa w ust. 1, wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się termin, o którym mowa w art. 183 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 21, chyba że termin przedawnienia już upłynął.

Art. 42. 1. Do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego w sprawie przewinień dyscyplinarnych popełnionych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się termin, o którym mowa w art. 141 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 21, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, chyba że termin przedawnienia już upłynął.

2. Do karalności przewinień dyscyplinarnych, w stosunku do których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wszczęto postępowanie dyscyplinarne, stosuje się termin, o którym mowa w art. 141 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 21, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, chyba że termin przedawnienia już upłynął. W takim przypadku przepisu art. 278 ustawy zmienianej w art. 21 nie stosuje się.

Art. 43. 1. Dokumentację, o której mowa w art. 50 ust. 3 i art. 67 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 21, w brzmieniu dotychczasowym, której okres przechowywania w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy nie upłynął, przechowuje się do upływu okresu, o którym mowa w art. 50 ust. 3 i art. 67 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 21, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Do akt zleceń usług atestacyjnych oraz akt zleceń usług pokrewnych, o których mowa w art. 61 ust. 7 i 7b ustawy zmienianej w art. 21, w brzmieniu dotychczasowym, których okresy przechowywania w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy nie upłynęły, stosuje się art. 61 ust. 7 i 7b ustawy zmienianej w art. 21, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Akta badania, o których mowa w art. 67 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 21, w brzmieniu dotychczasowym, których okres przechowywania w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy nie upłynął, przechowuje się do upływu okresu, o którym mowa w art. 67 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 21, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

4. Akta zleceń usług atestacyjnych oraz akta zleceń usług pokrewnych, o których mowa art. 67 ust. 5a ustawy zmienianej w art. 21, w brzmieniu dotychczasowym, których okres przechowywania w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy nie upłynął, przechowuje się do upływu okresu, o którym mowa w art. 67 ust. 5a ustawy zmienianej w art. 21, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

5. Dokumentację klienta, o której mowa w art. 67 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 21, w brzmieniu dotychczasowym, której okres przechowywania w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy nie upłynął, przechowuje się do upływu okresu, o którym mowa w art. 67 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 21, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

6. Dokumentację wszystkich przekazanych firmie audytorskiej skarg pisemnych, o której mowa w art. 67 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 21, w brzmieniu dotychczasowym, których okres przechowywania w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy nie upłynął, przechowuje się do upływu okresu, o którym mowa w art. 67 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 21, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

7. Dokumentację klienta, akta badania oraz inne dokumenty, o których mowa w art. 67 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 21, w brzmieniu dotychczasowym, których okres przechowywania w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy nie upłynął, przechowuje się do upływu okresu, o którym mowa w art. 67 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 21, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 44. 1. Do umów ramowych zawartych przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny, z uwzględnieniem art. 10 ust. 1 pkt 5 lub art. 11 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 22, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2021 r.

2. Do udzielenia zamówienia publicznego na podstawie umów ramowych zawartych przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny, z uwzględnieniem art. 10 ust. 1 pkt 5 lub art. 11 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 22, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2021 r.

Art. 45. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 304 ust. 11 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 304 ust. 11 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 46. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 114 i art. 14 pkt 3, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia;
- 2) art. 1 pkt 1 lit. n, pkt 5 lit. b tiret trzecie, pkt 40 lit. d w zakresie art. 101 ust. 12b pkt 3, pkt 46, pkt 67, pkt 83 lit. a, pkt 84, pkt 87 lit. b, pkt 106 lit. c oraz art. 3 pkt 1, które wchodzi w życie po upływie 9 miesięcy od dnia ogłoszenia;
- 3) art. 20 pkt 1, 2 i 4–6, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.;
- 4) art. 1 pkt 39 w zakresie art. 99a ust. 6, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2024 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Duda*